

رئاسة الشؤون الدينية
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

magyar

مجري

حِرَاسَةُ التَّوْحِيدِ

A Tawhíd őrzése

Összeállította: A nagy tiszteletű Sejk
Abdu-l-Azíz bin Abdulláh bin Báz

حِرَاسَةُ التَّوْحِيدِ

A Tawhíd Őrzése

لِسَمَاحَةِ الشَّيْخِ الْعَلَّامَةِ
عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بَازٍ
رَحِمَهُ اللَّهُ

Összeállította: A nagy tiszteletű Sejk
Abdu-l-Azíz bin Abdulláh bin Báz

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Első értekezés:

A Hiteles Hitvallás és mindaz, ami azzal ellentétes

Minden hála és köszönet kizárólag Allahot illeti; áldás és békesség arra aki után nem jön több próféta, az ő háznépére és a Társaira.

Ami pedig ezek után következik: Mivel a hiteles és helyes hitvallás az Iszlám Vallás alapelve, és a tiszta, romlatlan Hit alapja, különösen fontosnak és hasznosnak tartom e tárgyról szólni, valamint írni és szerzői munkát végezni annak kifejtésére és világos magyarázatára.

Köztudott a Koránból és a Szunna-ból származó bizonyítékok alapján, hogy a cselekedetek és a szavak kizárólag akkor tekinthetők helyesnek és fogadhatók el, ha helyes hitvallás alapján történnek. Amennyiben pedig a hitvallás romlott és nem hiteles, kárba vész mindaz, ami belőle fakad: cselekedetek és szavak; ahogyan a Magasztos mondja:

﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِيرِينَ﴾

(... Aki pedig tagadja a hitet, annak kárba vész a cselekedete. És az a Túlvilágon bizony a kárvallottak közé fog tartozni.) [Az Asztal:5; Q 5:5].

És a Magasztos azt is mondja:

﴿وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦٥﴾﴾

(És bizony már korábban azt a sugallatot kaptad Te (Muhammad - Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) és azok, akik előtted voltak, hogy ha társítasz, akkor cselekedeteid kárba vesznek és a kárvallottak közé fogsz tartozni.) 65 [A Csapatok:65; Q 39:65]

E kérdéskörben nagyon sok Vers található és olvasható. Allah világos Könyve és Küldöttének (Urának legkiválóbb áldásai és békessége reá) Szunná-ja arra mutat, hogy a hiteles hitvallás hat tételben foglalható össze: Hit Allah-ban, az Angyalaiban, a Könyveiben, az Küldötteiben, az Utolsó Napban, és az Isteni Elrendelésben, annak jó és rossz részeiről. Ez a hat tétel alkotja a hiteles hitvallás alapvető pillérét, amelyeket Allah Kegyes Könyve hozott le, és ezekkel (bízta) meg Allah az Ő Küldöttét Muhammad-ot (áldás és békesség reá).

Ezen hat alapelv bizonyítékai a Koránban és a hiteles Szunná-ban nagyon nagy számban olvashatók; ezek közül példaként a következők:

Először: a bizonyítékok a Koránból; ezek közül: a Magasztos Szava:

﴿لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ...﴾

(Nem az a jóság és kegyes viselkedés, ha arcotokat napkelet és napnyugat felé fordítjátok, hanem, az igaz jóság az ha valaki hisz Allah-ban és az Utolsó Napban, az Angyalokban, a Könyvekben (Írásokban) és a Prófétákban...) [A Tehén: 177; Q 2:177].

És a Magasztos és a Fenséges Szava:

﴿عَمَّنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ...﴾

(A Küldött (Muhammad) hisz abban, ami leküldve kinyilatkoztatott neki az Urától, és vele együtt a hívők is mind hisznek Allah-ban, az Angyalaiban, a Könyveiben és a Küldötteiben. Nem teszünk különbséget az Ő Küldöttei között...) [A Tehén:285; Q 2:285],

És a Magasztos Szava:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ءَالِكِتَبِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَى رَسُولِهِ ءَالِكِتَبِ الَّذِي أُنْزِلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ ءَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿٣٦﴾﴾

(Ó, ti, akik hisztek! Higgyetek Allahban és az Ő Küldöttében, és a Könyvben, amelyet lebecsített a Küldöttének, és a Könyvekben, amelyeket korábban bocsátott le. Aki hitetlen és nem hisz Allahban, az Angyalaiban, a Könyveiben, a Küldötteiben és az Utolsó Napban, az bizony nagyon messze vivőtévelygésben tévelyeg. 136) [A

Nókö: 136; Q 4:136],
És a Magasztos Szava:

﴿أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾

(Talán nem tudod, hogy Allah tudja azt, ami az égben van és azt is, ami a földön van? Bizony ez egy Írásban van! Ez bizony Allah számára könnyű!) [A Zarándoklat:70; Q 22:70].

A második: A Szunnából vett bizonyítékok; ezek közé tartozik az a hiteles és nagyon ismert hagyomány, amit Muszlim jegyzett le a Szahíh-jában, az Igazhívők Vezetője, ʿUmar bin al-Khattáb (Allah legyen elégedett vele) által továbbadott hagyományban, amikor is Gábriel angyal (béke reá) megkérdezte a Prófétát (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) a Hitről (al-Ímán), ő pedig így válaszolt:

«الْإِيمَانُ أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ، وَمَلَائِكَتِهِ، وَكُتُبِهِ، وَرُسُلِهِ، وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ».

"A Hit az, hogy: hiszel Allah-ban, az Angyalaiban, a Könyveiben, az Küldötteiben és az Utolsó Napban és hiszel az Isteni Elrendelésben, annak jó és rossz részeiben."¹. A hagyomány, Mindkét saykh (Al-Bukhári és Muszlim) is – csekély eltéréssel – közli

¹ Muszlim közölte (8).

ezt az Abú Hurayra által továbbadott hagyományban.

Ebből a hat pillérből következik és ered mindaz, amiben a muszlimnak hinnie kell a Magasztos Allahról, a Túlvilági Visszatérésről és az ehhez hasonló, a Láthatatlan dolgokról szóló híradásokban, amiről a Magasztos és Fenséges Allah hírt adott és az Ő Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget).

Ezen hat alapelv kifejtése és magyarázata a következőkben olvasható:

Az első Alapelv: Hit a Magasztos Allah-ban

Ez számos dolgot foglal magában; közülük: Hit abban, hogy: Ő az egyedüli Igaz Isten, kizárólag Őt illeti meg a szolgálat és az imádat, senki mást Rajta kívül - hiszen Ő a hívő szolgák, az emberek Megteremtője, Aki kegyesen bánik velük, Aki gondoskodik róluk (életük dolgaiban), Aki ismeri az ő rejtett titkaikat és nyilvános dolgaikat egyaránt; egyedül Ő képes jutalmazni az engedelmeseket közülük, és büntetni az engedetleneket.

A Magasztos Allah megteremtette a két thaqalān-t (az emberiséget és a dzsinneket) ennek az imádatnak az érdekében, és meg is parancsolta nekik azt, ahogyan a Magasztos mondja:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٦١﴾ مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ

أَنْ يُطْعِمُونَ ﴿٥٦﴾ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ﴿٥٧﴾

(Én csupán azért teremtettem a dzsinneket és az embert, hogy kizárólag Engem szolgáljanak és imádjanak. (56)

Nem akarom, hogy ők lássanak el, és azt sem, hogy ők tápláljanak engem. (57)

(Bizony egyedül Allah az Egyedüli gondoskodva Ellátó, akié a határtalan Erő és a felettébb Szilárd (Megbízható).) (58) [Az Elfújók (Az Elfújó Szelek): 56-58; Q 51:56-58].

És a Magasztos azt is mondja:

﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ أَعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٦١﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٦٢﴾﴾

(Ó, emberek! Szolgáljátok és imádjátok az Uratokat, Aki megteremtett benneteket és azokat, akik előttetek éltek! Talán így istenfélők lesztek.) (21)

(Azt szolgáljátok) Aki a földet fekvőhelyé tette a számotokra, és az eget boltozattá tette. És az égből vizet küldött le, amely által gyümölcsöket fakasztott, gondoskodásképpen a számotokra. Ezért ne helyeztetek Allah mellé hasonmásokat (hamis istenségeket, bálványokat), holott tudjátok (hogy nincs társa). (22) [A Tehén: 21-22; Q 2:21-22].

Allah küldetéssel bízta meg a Küldötteket és lebecsátotta a Könyveket, hogy ezt az igazságot világossá tegyék, erre hívjanak, és intsenek mindattól, ami ezzel ellentétes; ahogy a Magasztos és Fenséges mondja:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ...﴾

(Minden egyes nemzethez elküldtünk egy küldöttet (mondván), hogy "Szolgáljátok és imádjátok Allahot, és kerüljétek el a hamis istenségeket!...) [A Méhek:36; Q 16:36].

És a Magasztos mondja:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا

فَاعْبُدُونِ﴾

(És nem küldtünk előtted egyetlen küldöttet sem, akinek ne lett volna kinyilatkoztatva, hogy Nincs más jogosan szolgálható és imádható isten csak Én! Engem szolgáljatok és imádjatok hát!") [A Próféták: 25; Q 21:25].

A Magasztos és Fenséges mondja:

﴿الرَّكِتَابُ أَحْكَمْتُ آيَاتِهِ ثُمَّ فَصَّلْتُ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ﴾ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا

اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ﴾

(Alif-lām-rā' (Alif-Lám-Rá'). (Ez egy) Könyv (a Korán), amelynek Versei szilárdan rögzítettek (és egyértelművé tetettek), majd részletesen megmagyaráztattak, a Bölcs és a Tudással Bíró

által) 1

((Tanítva azt, hogy) Egyedül Allah-ot szolgáljátok és imádjátok! Bizony én (Muhammad) a ti intőtök és örömhír hozótok vagyok Tőle.) 2 [Hud:1-2; Q 11:1-2].

Ennek az istenszolgálatnak az alapvető lényege: egyedül és kizárólag a Magasztos és Fenséges Allahot imádni ezekkel az imádatokkal amiket előírt a hívő szolgák számára; mint a fohász, a félelem és reménykedés, az imádkozás, böjt, áldozat bemutatása, fogadalom és ehhez hasonló istenszolgálati cselekedetek; az Iránta való őszinte alázatossággal, jutalma utáni vágyakozással és a büntetéstől való félelemmel, a Magasztos iránti teljes szeretettel, és a teljes alázattal az Ő magasztossága iránt.

Aki elmélyed a nemes Koránban, az észreveszi, hogy annak túlnyomó része e nagy alapelv köré lett kinyilatkoztatva; ahogyan a Magasztos Allah mondja:

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ بِالْحَقِّ فَاْعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ فَاْعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ۚ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ﴾

(Bizony kinyilatkoztattuk neked (ó, Muhammad) a Könyvet az Igazsággal. Így hát

kizárólag Allah-ot szolgálj, őszintén Neki szentelve a Vallást! (2)

(Vajon nem Allah-ot illeti-e meg a tiszta Vallás? És azok, akik (Allah) helyett segítőket vesznek maguknak (szólva): "Csak azért imádjuk őket, hogy Allah közelébe segítsenek bennünket." Allah bizony dönteni fog közöttük abban, amiben vita támadt közöttük. Allah bizony nem vezeti az Igaz Útra azt, aki hazug hitetlen.) (3). [A Csapatok:2-3; Q 39:2-3].

És a Magasztos és Fenséges Szava:

﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ...﴾

(És az Urad elrendelte, hogy senki mást ne szolgáljatok és ne imádjatok csak Őt...) [Az Éjszakai Utazás:23; Q 17:23].

És Allah, a Magasztos és Fenséges Szava:

﴿فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾^(١٤)

(Fohászkodjatok Allah-hoz őszinte hittel! Még ha ez nem is tetszik a hitetleneknek.)¹⁴ [A Megbocsátó:14; Q 40:14].

Hasonlóképpen, aki elmélyülten szemléli a Prófétai Szunnát, azt találja, hogy e nagy alapelvre is különös hangsúlyt fordít; ennek példája: a két Szahíh-ban olvasható Mu'ádih-tól (Allah legyen elégedett vele), miszerint a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta:

«حَقُّ اللَّهِ عَلَى الْعِبَادِ أَنْ يَعْبُدُوهُ وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا».

"Allah joga a hívő szolgákkal szemben, hogy ők csak és kizárólag Őt szolgálják és imádják és ne társítsanak Mellé senkit és semmit."¹

Az Allah-ban való hithez tartozik: hit mindabban, amit Ő kirótt a hívő szolgálai számára és kötelezően előírta a számukra – az Iszlám öt nyilvánvaló és világos Pillérei közül.

Ezek pedig a következők: tanúságtétel arról, hogy nincs más jogosan szolgálható és imádható isten csak Allah, és arról, hogy Muhammad Allah Küldötte; az ima elvégzése; a zakát teljesítése; a Ramadán havi böjt; valamint Allah Tiltott Házához (Mekki Mecsét) történő Zarándoklat annak, aki képes eljutni oda; és mindazon további kötelező előírások, amelyeket a Tiszta Isteni Törvény hozott.

A legfontosabb ezen Pillérek közül és a leghatalmasabb: a Tanúságtétel arról, hogy: Nincs más jogosan szolgálható és imádható isten csak Allah, és arról, hogy: Muhammad Allah Küldötte. Ez a Tanúságtétel arra kötelez: hogy egyedül Allah-nak szenteljük a szolgálatot és az imádatot, és kizárjunk abból minden mást. Ez a jelentése a „Nincs más jogosan szolgálható és imádható isten csak Allah”-nak; jelentése – ahogyan a tudósok (Allah legyen irgalmas hozzájuk) mondták –: nincs senki és semmi más, aki jogosan szolgálható imádható

¹ Al-Bukhári közölte (2856) és Muszlim (30).

kizárólag - Allah. Következésképpen: minden, amit és akit Allahon kívül imádnak – legyen az ember, angyal, dzsinn vagy bármi más – azokat mindet hamisan és alaptalanul imádják. A szolgálatra és az imádatra egyedül Allah jogosult, nincs Neki társa; ahogyan a Magasztos mondja:

﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ...﴾

(Ez azért van így, mivel Allah az Igazság. Az pedig, amihez Helyette fohászkodnak az maga a hamisság...) [A Zarándoklat:62; Q 22:62].

Korábban már kifejtettük, hogy Allah – Magasztos és Fenséges Ő – a dzsinneket és embereket e szilárd alapelv érdekében teremtette meg, erre utasította őket, ezért küldte el küldötteit, és ezért küldte le Könyveit. Az embernek tehát alaposan el kell ezen merengenie és gondolkodnia és sokat kell rajta töprengenie, hogy világossá váljon számára, milyen súlyos tudatlanságba süllyedt a muszlimok többsége ezzel az alapelvvel kapcsolatban: olyannyira, hogy Allah mellet mást is szolgáltak, és a kizárólag Neki járó jogokat másnak tulajdonítottak. Allahhoz fordulunk segítségért.

A hit Allahban – Magasztos Ő – magában foglalja annak hitét is, hogy Ő a világmindenség Teremtője, Ő irányítja annak ügyeit, és Ő rendelkezik felettük tudásával és hatalmával, olyan módon ahogyan Ő akarja. Ő Világok (a földi világ és a Túlvilág, az

emberek és a dzsinnek) Ura, minden teremtmények Ura. Nincs más Teremtő rajta kívül, és nincs más Úr rajta kívül. Azt is (tartalmazza), hogy Küldetéssel bízta meg a Küldötteket és kinyilatkoztatta a Könyveket, hogy megjavítsa és helyessé tegye az emberek életét és felszólítsa őket arra, amiben a menekülésüket és a boldogulásukat megtalálhatják itt a földi létben és majdan a Túlvilágon. És Neki, a Magasztosnak, ebben nincs társa; A Magasztos azt mondja:

﴿اللَّهُ خَلِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿٦٢﴾﴾

(Allah mindennek a Teremtője és Ő mindennek a Felvigyázója.) (62) [A Csapatok:62; Q 39:62].

És a Magasztos azt is mondja:

﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشَىٰ اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ ۗ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ ۗ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٥١﴾﴾

(Bizony a ti Uratok Allah az, Aki megteremtette az egeket és a földet hat nap alatt. Majd a Trón fölé emelkedett. Beborítja az éjszakával a nappalt, amely sietve követi. És (Ő teremtette) a napot és a holdat és a csillagokat. Mind az Ő parancsa alá hajtva. Övé a teremtés és a parancs. Magasztaltassék Allah, a Világok Ura!) (54). [A Magaslatok:54; Q 7:54].

Szintén az Allah-ban való hithez tartozik: hit az Ő

Szép Neveiben, és a magasztos Attribútumaiban (a Tőle el nem váló, csak Rá jellemző leírások) Tulajdonságaiban, amelyek az Ő Hatalmas Könyvében jelennek meg, és amelyek hiteles formában jegyeztettek le az Ő őszinte és megbízható Küldöttétől: elferdítés (taḥríf) nélkül, a tartalmi és értelmi megfosztása (taʿṭíl) nélkül, mikéntjének meghatározása (takyíf) nélkül, és a (teremtetthez való) hasonlítása (tamthíl) nélkül.

﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾

(... Nincs Hozzá hasonló! Ő a mindent Halló és a mindent Látó) [A Tanácskozás: 11; Q 42:11].

Ezeket úgy kell továbbadni és elfogadni, ahogyan eljutottak hozzánk, a hogyan kérdés feltevése nélkül, teljes hittel abban, amire ezek a hatalmas és magasztos tartalmak és jelentések utalnak, amelyek a Magasztos és Fenséges Allah Tulajdonságai; ezek alapján szabad csak Őt jellemezni, olyan módon, ami illik Hozzá, anélkül, hogy a teremtményeihez hasonlítanánk (bármiben is), az Ő Tulajdonságait illetően; ahogyan a Magasztos mondja: A Magasztos és Fenséges mondja:

﴿فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾

(Allah-ról ezért ne mondjatok példázatokat! Bizonyára Allah tud, ám ti nem tudtok.) [A Méhek:74; Q 16:74].

Ez tehát: a Szunna és a Közösség Népének hitvallása, Allah Küldöttének (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) Társainak és az ő kiváló követőinek, Allah (Szép) Nevei és Tulajdonságai tekintetében; és ezt adta tovább imám Abu-l-Haszan al-As^cari (Allah könyörüljön rajta) a "Maqálát" című könyvében a Hadíth követőitől és a Szunna Népétől véve át, és ugyanezt adták át rajta kívül mások is a tudás és a hit népéből.

Al-Awzā^cī (Allah könyörüljön rajta) azt mondta: Megkérdezték az-Zuhri-t és Makhúl-t az Isteni Tulajdonságokat tartalmazó Versekről; ők pedig így válaszoltak: Úgy adjátok tovább, ahogyan érkeztek!¹.

Szintén Al-Awzā^cī (Allah könyörüljön rajta) mondta: (Mi és a Követők számosan voltunk, egyetértve azt mondtuk: a Magasztos Allah a Trónja fölött van; és hiszünk mindazokban a Tulajdonságokban, amelyek a Szunnában megjelennek.) ².

¹ al-Lālikā^cī közölte a Šarḥ Uṣūl al-ʿIṭiqād c. munkájában (735), és Ibn ʿAbd al-Barr a Ġāmiʿ al-ʿIlm wa-faḍlihi c. munkájában (1801); ám az „al-aḥādīṭ” kifejezéssel az „āyātu-ṣ-Ṣifāt (az Attribútumok Versei)” helyett; és a szövege: „Adjátok tovább ezeket a hagyományokat úgy, ahogyan jöttek, és ne vitatkozzatok róluk!”

² al-Bayhaqī közölte az al-Asmāʾ wa-ṣ-Ṣifāt c. munkájában (865), isnádját Ibn Taymiyya hitelesnek minősítette az al-Ḥamawīyya c. munkájában (269. o.),

És al-Walíd ibn Muszlim (Allah könyörüljön rajta) azt mondta: (Megkérdezték Málik-ot, al-Awzá'í-t, al-Layth bin Sza'd-ot és Szufyán at-Thawri-t (Allah könyörüljön rajtuk) azokról a tudósításokról, amelyek megjelennek az Allah Tulajdonságaival kapcsolatban. Mind azt felelték: Úgy adjátok azokat tovább, ahogyan érkeztek anélkül, hogy meghatároznátok a mikéntjüket.)¹

Midőn Rabí'ca bin Abí 'Abdu-r-Rahmán-t, Málik saykh-ját (Allah könyörülete kettejükre) az istiawā'-ról (Allah Trónra emelkedése) megkérdezték, azt mondta: (Az isztiwá' nem ismeretlen, a miként ésszel felfoghatatlan; és Allah-ra tartozik a Küldetés kinyilatkoztatása, a Küldött feladata a világos továbbítás, a mi feladatunk, a hit abban és igaznak tartása.)² Midőn imám Málik-ot (Allah könyörüljön rajta) megkérdezték erről, ő így válaszolt: (Az isztiwá' jelentése ismert, a hogyan nem ismert; az ebben való hit kötelező, az arról történő kérdezés pedig újítás.) Utána azt mondta a kérdezőnek: Bizony egy rossz szándékú embernek látlak. Ezután

és adh-Dhahabī az al-'Arđ c. munkájában (2/223) így szól: „Közlői megbízható és hiteles imámok.”

¹ Al-Lālikā'ī közölte a Šarḥ Uṣūl al-I'ṭiqād c. könyvében (930), és al-Bayhaqī az al-Asmā' wa-ṣ-Ṣifāt c. munkájában (955).

² Al-Lālikā'ī közölte a Šarḥ Uṣūl al-I'ṭiqād c. munkájában (665), és al-Bayhaqī az al-Asmā' wa-ṣ-Ṣifāt c. munkájában (868).

megparancsolta az eltávolítását.¹ Hasonló tartalmat is jegyeztek fel, az Igazhívők Anyjától, Umm Szalama-tól (Allah legyen elégedett vele)².

Azt mondta az imám, Abú ‘Abd ar-Raḥmán ibn al-Mubárah (Allah könyörüljön rajta): (Úgy ismerjük Urunkat – magasztaltassék –, hogy Ő az egek felett van, a Trónja felett, a teremtményeitől teljesen elkülönülten.)³.

Az imámok szavai ebben a témában nagyon sokrétűek és számosak, nem lehetséges mindezt átadni ebben az előadásban. Aki szeretne ezek közül sokkal többel megismerkedni, az tekintse át a Szunnita tudósok írásait ebben a témában, mint például: az As-Sunna című könyv Imám Aḥmad fia, ‘Abdullāh tollából; vagy At-Tawhíd (Egyistenhit) a kiváló imám Muhammad bin Khuzayma szerzeménye; vagy As-Sunna c. könyv Abu-l-Qászim al-Lālakā’i at-Ṭabarī írása; vagy As-Sunna, Abū Bakr bin Abī ‘Āšim könyve; vagy saykh al-Islām Ibn Taymiyya válasza Hamá város

¹ Al-Lālikā’i közölte a Šarḥ Uṣūl al-İ’tiqād c. művében (664), Abū Nu‘aym a Ḥilyat al-Awliyā’ c. munkájában (6/325), és al-Bayhaqī az al-Asmā’ wa-ṣ-Ṣifāt c. munkájában (867).

² Al-Muzakkī közölte az al-Muzakkiyāt c. munkájában (29), Ibn Baṭṭa az al-Ibāna c. munkájában (120), és al-Lālakā’i a šarḥ uṣūl al-İ’tiqād c. munkájában (663).

³ ad-Dārimī jegyezte le az ar-Radd ‘alā al-Dzsahmijja című művében (67) szám alatt és al-Bayhaqī az al-Asmā’ wa-s-Sifāt című művében (903) szám alatt.

népének; ez egy nagyszerű munka, igen hasznos, amelyben a szerző (Allah könyörüljön rajta) elmagyarázza a Szunna népének hitvallását és nagyon sok idézetet is említ a tudósoktól és a vallási és racionális bizonyítékokat is nagy számban felsorolja, annak bizonyítására, hogy Ahlu-Szunna (a Sunna Népe) a hiteles álláspontot képviseli, illetve bemutatja az ellenfelek téves és hamis állításait.

Ugyanígy a 'Tadmuriyya' című értekezésében is részletesen kifejtette az álláspontot: bemutatta benne a szunnita közösség hittételét – kinyilatkoztatáson alapuló és értelmi bizonyítékokkal –, és válaszolt az ellenzőknek olyan módon, hogy az igazság világossá válik, és a hamisság megsemmisül minden olyan tudós számára, aki őszinte szándékkal, és az igazság megismerésének vágyával tanulmányozza azt. Összefoglalásképpen: a Szunna és a Közösség Népének hitvallása a (Szép) Nevek és az attribútumok és a Tulajdonságok tekintetében az, hogy ők a Magasztos Allah-ról mindazt állítják, amit Ő Maga állított Magáról az Ő Kegyes Könyvében, illetve amit az Ő Küldötte, Muhammad (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) állított Róla az ő Szunna-jában, szilárd állítással (teremtettel való) összehasonlítás nélkül; és Őt, a Magasztost teljes mértékben mentesnek nyilvánítják a

teremtényeihez való hasonlóságtól, téve ezt úgy, hogy nem fosztják meg és nem forgatják ki az értelmi és tartalmi jegyeket; így megmenekültek az ellentmondástól; Minden bizonyítékot követtek és használtak; Allah segítségével és támogatásával; mert ez a Magasztos Allah eljárása és gyakorlata azokkal, akik ragaszkodnak ahhoz az Igazsághoz, amellyel küldötteit elküldte, és azokkal, akik minden erőfeszítést megtesznek és őszintén Allah-hoz ragaszkodnak, keresve Őt, kérve a Magasztost, hogy adjon erőt és értelmet az Igazság megtalálásához és tárja fel a bizonyítékát; ahogyan a Magasztos mondja:

﴿بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ...﴾

(Nem! Mi az Igazságot (ezt a Kegyes Koránt) dobjuk a hamisságra, amely szétmorzsolja azt és így az elenyésszik...) [A Próféták:18; Q 21:18].

És a Magasztos azt is mondja:

﴿وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا﴾

(És nem példálózhatnak neked, csak úgy, hogy az Igazságot hozzuk el neked és szebb magyarázatot.) (33). [Furqan (al-Furqānu):33; Q 25:33].

Aki pedig eltér az Ahl as-Szunna hitvallásáról a Szép Nevek és az Attribútumok és a Tulajdonságok kérdésében, az szükségszerűen összeütközésbe fog kerülni a kinyilatkoztatott (szövegi) és értelmi

racionális bizonyítékokkal, valamint nyilvánvaló ellentmondásba keveredik mindazzal, amit állít vagy tagad. A nagy tudós al-Háfídh Ibn Kathír (Allah könyörüljön rajta) a híres Korán magyarázatában szép és hasznos szavakkal szólt e témáról, midőn a Magasztos és a Fenséges Allah szavait magyarázza:

﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ...﴾

(Bizony a ti Uratok Allah az, Aki megteremtette az egeket és a földet hat nap alatt. Majd a Trón fölé emelkedett...) [A Magaslatok:54; Q 7:54].

Érdemes azt itt idézni, nagyon hasznos tartalma miatt; ő (Allah könyörüljön rajta) a következőt mondta:

(E téren az emberek nagyon sok álláspontot képviselnek, itt nincs mód ezeket mindet ismertetni. Ellenben, e tekintetben, mi a Kegyes Elődök (As-Salaf Aş-şālih) nyomdokain és tanításán járunk: Málík, al-Awzá'í, at-Thawri, al-Layth bin Sza'ad, as-Sáfi'í, Ahmad bin Hanbal, Iszháq bin Ráhawayh, és mások is a muszlimok imámjai közül, a régiek és az újabbak közül (azt tartják): úgy kell azokat továbbadni, ahogyan érkeztek, a 'hogyan' megkérdezése nélkül (takyíf), összehasonlítás nélkül (tasbíh), és értelmi és tartalmi megfosztás (ta'atíl) nélkül. Az a gondolat, ami egyből az összehasonlítóknak eszébe jut - azt tagadni kell Allah

esetében; hiszen Allah nem hasonlít semmihez és senkihez a teremtményei közül, és

﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾

(...Nincs Hozzá hasonló! És Ő a mindent Halló és a mindent Látó) [A Tanácskozás: 11; Q 42:11]. Ellenben, az az elfogadott, ahogyan az imámok is tartják, köztük Nu^caym bin Ḥammád, al-Khuzá‘i, aki al-Bukhári sejkje volt, aki azt mondta: Aki Allahot teremtményeihez hasonlítja, az hitetlenné válik; és aki tagad valamit abból, amivel Allah önmagát jellemezte, az szintén hitetlenné válik.)¹. Hiszen abban, amivel Allah Magát jellemzi, és abban, ahogyan az Ő Küldötte leírja Őt – egyikben sincs összehasonlítás. Aki pedig elfogadja és vallja a Magasztos Allah-hal kapcsolatban mindazt, ami a világos és egyértelmű Versekben megjelenik és a hiteles híradásokban, olyan módon, ahogyan az illik Allah Magasztosságához, és tagadja a Fenséges Allah-hal kapcsolatban a hiányosságokat, az bizony az Igaz Vezetés Útján jár!². Véget ért az Ibn Kathírtól (Allah könyörüljön rajta) származó idézet.

Az Allah-ban való Hithez tartozik továbbá: annak elfogadása, hogy a Hit (Ímán) szavak és

¹ ad-Dahabī közölte az al-‘Uluw c. munkájában (464), al-Albānī a Muḥṭaṣar al-‘Uluw c. munkájában (184. o.) mondja: Ez egy hiteles isnād (hagyományláncolat); továbbítói megbízható, ismert személyek.

² Tafsīr Ibn Kaṭīr (3/426–427).

cselekedetek együttese, ami növekszik az engedelmisségi cselekedetek által és csökken az engedetlenség által. Továbbá nem megengedett hitetlennek nyilvánítani egyetlen muszlimot sem, olyan engedetlenségi bűnök miatt, amelyek kevésbé súlyosak, mint a társítás és a hitetlenség; ilyenek lehetnek: paráznaság, lopás, uzsora habzsolása (használata), részegítő italok fogyasztása, a szülőkkel szembeni engedetlenség, és ehhez hasonló nagy bűnök - kivéve ha megengedettnek hiszi ezeket a bűnöket; a Magasztos Allah Szava alapján:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ...﴾

(Bizony Allah nem bocsátja meg, hogy társítást kövessenek el Vele szemben. Ám megbocsátja azt, ami ezen kívül van, annak, akinek akarja...) [A Nők:48; Q 4:48]. És ami az egymást megerősítő, tömeges átvitelű hagyományokban Allah Küldöttétől (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) maradt fenn: ezek közül az ő szava:

﴿إِنَّ اللَّهَ يُخْرِجُ مِنَ النَّارِ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ مِنْ إِيْمَانٍ﴾.

"Allah, bizony, kihozza a Tűzből azt, akinek a szívében csupán egy mustármagnyi hit is megtalálható."¹

¹ Al-Bukhári közli (22), Abū Szaʿīd al-Khudrī (Allah legyen elégedett vele) által továbbított hagyomány alapján.

A második Alapelv: Hit az Angyalokban.

Ez két dolgot foglal magában: Az első: Az angyalokban való hit általánosságban; ez abban áll, hogy hiszünk abban, hogy Allah-nak vannak angyalai, akiket Ő teremtett meg az Ő szolgálatára és az Iránta való engedelmességre; és úgy írja le őket, mint:

﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ ﴿٦٦﴾ لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ ﴿٦٧﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ أَرَادَ وَهُمْ مِنْ حَشِيَّتِهِ ۚ مُّشْفِقُونَ ﴿٦٨﴾﴾

(És azt mondták:" A Könnyörületes gyermeket vett magához." Magasztaltassék (mentes Ő attól amit állítanak). Nem! Ők tisztelt szolgák!)26

Nem előzik Őt meg a szóval, és az Ő parancsai szerint cselekszenek. 27

Tudja mi van előttük és mi van mögöttük, és közbenjárást csak annak érdekében tehetnek, akivel Ő elégedett, és ők az Iránta való félelemtől rettegnek.) 28. [A Próféta:26-28; Q 21:26-28].

Ők számos csoportra oszthatók; vannak közöttük olyanok, akik a Trón hordozásával bíztattak meg, vannak, akik a Paradicsom és a Tűz Őrei, és vannak olyanok, akik az emberek cselekedeteit jegyzi fel. A második: A részletes hit az Angyalokban; azaz hiszünk azokban, akiknek a nevét Allah és az Ő Küldötte közölük

megemlítették; mint Gábriel, aki az Isteni Sugallattal bízott meg; Míká'il, aki az esővel bízott meg; Málik, a Tűz őrzője; és Iszráfil, aki a Kürt megfújásával bízott meg. Miként említésük hiteles hadíszokban is szerepel, ezek közül: az, ami a Szahíhban rögzítve van 'Á'isától (Allah legyen elégedett vele), hogy a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) mondta:

«خُلِقَتِ الْمَلَائِكَةُ مِنْ نُورٍ، وَخُلِقَ الْجَانُّ مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ، وَخُلِقَ آدَمُ مِمَّا
وُصِفَ لَكُمْ»

"Az angyalok fényből teremtettek meg, a dzsinnek füst nélküli tűzből lettek teremtve, és Ádám pedig abból teremtetett meg, ami már leíratott nektek."¹ Muszlim jegyezte le a Szahíh-jában.

A harmadik Alapelv: Hit a Könyvekben; és ez két dolgot is magában foglal:

Az első: A Könyvekben való hit általánosságban; abban kell hinni, hogy Allah lebocsátva kinyilatkoztatott Könyveket az Ő Prófétáinak és Küldötteinek, hogy ezek által megvilágítsa az Igazságot és arra szólítson fel; ahogyan a Magasztos mondja:

﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ

¹ Muszlim közli (2996), 'Ā'īša (Allah legyen vele elégedett) közlése alapján.

(Bizony elküldtük a Mi Küldötteinket a világos bizonyítékokkal és leküldtük velük az Írást és a Mérleget, hogy az emberek igazságosak legyenek...) [A Vas: 25; Q 57:25]. És a Magasztos azt is mondja:

﴿كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّنَ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيُحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا اُخْتَلَفُوا فِيهِ...﴾

(Az emberek (eredetileg) egyetlen közösséget alkottak! (Miután a vallásban összekülönböztek), Allah prófétákat küldött örömhírhozók és óva intők gyanánt, és leküldte nekik az Írást az Igazsággal, hogy aszerint ítéljezenek az emberek között abban, amiben összekülönböztek...) [A Tehén: 213; Q 2:213].

A második: Hinni kell a Könyvekben részletes módon. Azokban, amelyeket Allah megnevezett közülük, mint at-Tawrátu (Tóra), al-Inğīlu (Evangélium), az-Zabūr és al-Qur'ānu (a Korán), ez utóbbi a legkiválóbb közöttük és a (korábbi könyvek sorát) lepecsételő (utána már nem jön isteni kinyilatkoztatás). Ez felügyel a korábbi könyvekre és igaz tartalmukat elfogadja; ez az a Könyv, amelyben minden nemzetnek hinnie kell és követni azt, a törvénykezését elfogadva alkalmazni, azzal együtt, ami hitelesen fennmaradt Allah Küldöttének (Allah áldja meg és adjon neki örök

üdvösséget) Szunna-jából. Hiszen a Magasztos Allah küldetéssel bízta meg az Ő Küldöttét, Muḥammad-ot (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) és Küldöttként küldte őt minden teremtet számára - emberekhez és a dzsinnekhez egyaránt. Lebocsátva kinyilatkoztatta neki ezt a Koránt, hogy általa ítélezhessen; megtette azt (al-Qur'ān) gyógyulásnak a lelkek számára és magyarázatnak minden dologra és igaz vezetéssé és könyörületté tette a hívők számára. Ahogy a Magasztos mondja:

﴿وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٥٥﴾﴾

(Ez a Könyv (a Korán), amit kinyilatkoztattunk - áldott. Azt kövessétek! Legyetek istenfélők! Talán könyörületben részesültök.) [A Lábásjóságok:155; Q 6:155]. És mondja a Magasztos:

﴿...وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تَبْيِينًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ﴾

(...Mi lebocsátottuk neked a Könyvet - minden dolog magyarázataként, útmutatásként, könyörületként és örömhírként a muszlimoknak.) [A Méhek: 89; Q 16:89]. És a Magasztos azt is mondja:

﴿قُلْ يَتَايَاهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ
بِاللَّهِ وَكَلِمَتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿٢١٣﴾﴾

(Mond: Ó emberek! Én bizony Allah Küldötte vagyok hozzátok, mindenkihez közületek, Allahé, Akié az Egek és a föld birodalma. Nincs más jogosan szolgálható és imádható isten csak Ő! Ő kelt életre és Ő küld a halálba. Higgyetek Allahban és a Küldöttében, az írástudatlan Prófétában-aki hisz Allahban és az Ő szavaiban - és kövessétek Őt; és így az igaz útra vezéreltettek!) [A Magaslatok: 158; Q 7:158]. E kérdéskörben nagyon sok Vers található és olvasható.

A Negyedik Alap: Hit a Küldöttekben

Ez szintén két dolgot foglal magában: Az első: Hit a Küldöttekben általános értelemben; ez pedig azt jelenti, hogy hiszünk abban, hogy a Magasztos és Fenséges Allah Küldötteket küldött az emberekhez, akik közülük valók voltak, örömhír hozókként és intókként és az Igazságra felszólítókként; aki meghallgatja őket és elfogadja Küldetésüket az győzedelmes lesz a boldogulásban; aki pedig szembefordul velük az csalódottságban és sajnálatos megbánásban fog elmerülni. (A Küldöttek sorát) Lepecsételő (lezáró) és közöttük a legjobb, a mi Prófétánk, Muḥammad bin ʿAbdullāh - (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget); ahogyan a Magasztos és Fenséges Allah mondja:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ...﴾

(Bizony minden egyes nemzethez elküldtünk

egy Küldöttet azzal, hogy: " Szolgáljátok és imádjátok Allahot és kerüljétek el a Tagútot (minden hamis istenség)!"...). [A Méhek:36; Q 16:36]. És a Magasztos azt is mondja:

﴿رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ...﴾

(Küldöttek, akik örömhír hozókként és intőkként jöttek, hogy az embereknek ne lehessen Allahal szemben érvük a küldöttek után...) [A Nők:165; Q 4:165]. És a Magasztos azt is mondja:

﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ...﴾

(Muhammed egyetlen férfinak sem apja közületek. Ő Allah Küldötte és a Próféták Pecsétje [A Pártok: 40; Q 33:40].

A második: Hit a Küldöttekben részletes módon; ez pedig azt jelenti, hogy részletesen és név szerint hiszünk mindazokban, akiket Allah névvel megemlített, illetve azokban, akiknek a megnevezése Allah Küldöttétől (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) hiteles hagyomány útján bizonyított; mint Noé, Húd, Szálih, Ábrahám és mások. Allah áldása és békéje legyen rajtuk, családjaikon és követőiken.

Az ötödik Alapelv: Hit az Utolsó Napban.

Ez tartalmazza a következőket:

Hit mindabban, amiről Allah hírt adott és az Ő Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök

üdvösséget): arról, hogy mi fog történni a halál után; mint például a sírban történő próbatétel, az ottani büntetés és gyönyör teli öröm; mi fog történni a Feltámadás Napján a rettenetek és a végtelenül szigorú dolgokból, a Híd (a Szirát), a Mérleg, az elszámoltatás, a jutalmazás, a lapok szétosztása az emberek között; lesz olyan, aki jobbja kapja meg a saját tettei könyvét, és lesz olyan, aki a baljába, vagy akár olyan is, aki a háta mögé.

Idetartozik még szintén a hit a mi Prófétánk, Muḥammad Medencéjében (al-Ḥawḍu-l-mawrūd); a hit a Paradicsomban és a Tűzben, és abban a tényben, hogy a hívők látni fogják az Urukat és Ő beszélni fog velük, és más ehhez hasonló, amelyekről a Kegyes Korán tudósít és a hiteles Szunna Allah Küldöttétől (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget). Ezek mindegyikében hinni kell, igaznak kell tartani, olyan módon, ahogyan Allah és az Ő Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) említette azokat.

A hatodik Alapelv: Hit az Isteni Elrendelésben

Ez négy dolgot tartalmaz:

Az első: Hit abban, hogy a Magasztos Allah tudja mi volt és mi lesz, Ő teljes mértékben tudja és ismeri az emberek helyzeteit, életük minden történését, tudja a róluk történő gondoskodás milyenségét, a

megszabott idejüket (élettartamukat), és a cselekedeteik összességét és minden ezekhez hasonló dolgot az ő életükben; mindezekből semmi sem maradhat rejtve a Magasztos és a Fenséges előtt; ahogyan a Magasztos mondja:

﴿...وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾

(...és tudjátok meg, hogy Allah minden dologról tudással bír.) [A Tehén:231; Q 2:231]. A Magasztos és Fenséges mondja:

﴿...لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾

(...hogy megtudják, Allah minden dologra képes; és bizony Allah tudással fog át és vesz körül mindent) [A Válás:12; Q 65:12].

A második: Hit abban, hogy Allah már előre megírta mindazt, amit Ő elrendelt és megparancsolt; ahogyan a Magasztos mondja:

﴿قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَعِنْدَنَا كِتَابٌ حَفِيظٌ ﴿١﴾﴾

(Bizony mi tudjuk, mennyit vesz el (a holttesteikből) tőlük a föld. Pontos őrző Könyv van nálunk) [Qāf:4; Q 50:4]. És a Magasztos azt is mondja:

﴿...وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُبِينٍ﴾

(...és mindent pontosan számon tartunk egy világos Írásban) [Ya' Sin (Yā'-Sīn):12; Q 36:12]. És a Magasztos azt is mondja:

﴿أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾

(Talán nem tudod, hogy Allah tudja azt, ami az égben van és azt is, ami a földön. Bizony ez Írásban van. Ez bizony Allah számára könnyű.) [A Zarándoklat:70; Q 22:70].

A harmadik: Hit a Magasztos Allah mindent eldöntő Akaratában; amit Ő akar - az megtörténik; amit Ő nem akar - az nem fog megtörténni; ahogyan a Magasztos mondja:

﴿إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ﴾

(...Bizony Allah azt tesz, amit akar.) [A Zarándoklat:18; Q 22:18]. A Magasztos és Fenséges mondja:

﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾

(Az Ő parancsa, ha akar valamit, csak annyi, hogy azt mondja neki: "Légy!" És az már létezik is.) [Ya' Sin (Yā'-Sīn):82; Q 36:82]. És mondja a Magasztos:

﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾

(Ám ti csak akkor akarhatjátok, ha úgy akarja Allah, a teremtmények Ura.) [A (Nap) Felgöngyölítése: 29; Q 81:29].

A negyedik: Hit abban, hogy a Magasztos Allah minden létezőnek a Teremtője, nincs más teremtő

Rajta kívül, és nincs más Úr Rajta kívül; ahogyan a Magasztos mondja:

﴿اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾

(Allah mindennek a Teremtője és Ő mindennek a Felvigyázója.) [A Csapatok:62; Q 39:62]. És a Magasztos azt is mondja:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ﴾

(Ó emberek! Emlékezzetek arra a kegyre, amit Allah irántatok gyakorolt! Van-e Allahon kívül teremtő, aki az égből és a földből táplálna benneteket? Nincs más jogosan szolgálható és imádható isten csak Ő! Hogyan fordulhattok el Tőle?) [A Teremtés Létrehozója:3; Q 35:3].

Ami az Isteni Elrendelésben való hitet illeti - az magában foglalja mind a négy elvet, ahogyan az a Szunna és a Közösség Népe meggyőződése; szemben azokkal, akik ezek közül némelyiket tagadják; ők az újítás népe.

A hiteles hitvallás fontos tételei közül, amelyeket a Szunna Népe vall: az Allah miatti szeretet, az Allah miatti harag, az Allah miatti hűséges támogatás és az Allah miatti ellenségeskedés. Ez az al-walā' és az al-barā' hitvallása, és ez is a Magasztos Allah-ban való hithez tartozik.

A hívő szereti a többi hívőt, segítve támogatja

őket, utálattal fordul a hitetlenek felé és ha kell szembeszáll velük. E Vallási Közösség Hívóinak élén (e tekintetben) Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) Társai (Allah áldása rájuk) állnak – amint ez megállapítást nyert a Szunna és a Közösség Népe körében –; a Szunna és a Közösség Népe szereti őket (a Társakat) és támogatva segíti őket, megvédve (kiemelkedő rangjukat); szilárdan hisznek abban, hogy ők voltak a legkiválóbb emberek a Prófétákat követően; a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) szava alapján:

«خَيْرُ الْقُرُونِ قَرْنِي ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ».

"A legjobb nemzedék, azoké akik az én évszázadomban vannak, majd azoké, akik azután következnek, majd azoké, akik utánuk következnek."¹ Muttafaqu² alā ṣiḥḥatihi (egyetértés van a hitelességét illetően és mind a két šaykh, al-Bukhārī és Muszlim is, hitelesnek fogadja el).

Hisznek abban és vallják, hogy a legkiválóbb közöttük Abū Bakr aṣ-Ṣiddīq, majd ʿUmar al-Fārūq, majd ʿUṭmān Dū-l-Nūrayn, majd ʿAlī al-Murtaḍā – (Allah legyen elégedett velük), majd utánuk (a további hat férfi) a Tízből (ők azok, akik már

¹ Al-Bukhārī közölte (3651), és Muszlim (2533), ʿAbd Allāh ibn Masʿūd – Allah legyen vele elégedett – által továbbított hagyomány alapján.

életükben a Paradicsom örömhírét kapták meg), majd utánuk a többi Társ (Allah legyen elégedett velük). A Szunna Népe tartózkodik attól, hogy a Társak között felmerült nézeteltérésekről vitázzanak, úgy tartják, hogy ők (a Társak) ezekben az esetekben kizárólag az igazság felé törekedtek; aki helyesen vélekedett annak kétszeres jutalom jár, aki tévesen annak csupán egyetlen jutalom jár.

Szeretik Allah Küldöttének (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) háznépét, akik hittek benne, és támogatják és segítik őket; és támogatják és segítik Allah Küldöttét (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) feleségeit, az Igazhívők Anyjait; mindegyiküknek Allah elégedettségét kérik. Elhatárolják magukat ar-rawāfiḍ (a visszautasítók) útjától, akik haragvással fordulnak Allah Küldöttéhez (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) Társai felé és szidalmazták őket; és túlzásokba esnek a háznépével kapcsolatban és magasabb fokokra emelik őket, mint, amire a Magasztos és Fenséges Allah helyezte őket. Ugyanígy, elhatárolódnak an-nawāṣib útjától, akik szavakkal és tettekkel is bántalmazták a háznépét.

Mindaz, amit megemlítettünk, a hiteles hitvalláshoz tartozik, amellyel Allah elküldte az Ő Küldöttét, Muḥammad-ot (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget). Ez az a Hitvallás, amelyet kötelező meggyőződéssel vallani, amihez

hűségesen és kitartóan kell ragaszkodni, azon egyenes és őszinte szívvel megmaradni, és óvakodni mindentől, ami azzal ellenkezik vagy ellentétes. Ez a Megmenekülő Csoport (Al-Firqatu-n-Nāġiya) hitvallása, a Szunna és a Közösség Népée, akikről a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta:

«لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي ظَاهِرِينَ عَلَى الْحَقِّ، لَا يَضُرُّهُمْ مَنْ خَذَلَهُمْ، حَتَّى يَأْتِيَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَذَلِكَ».

"Mindig lesz egy csoport az én Népemből, akik az Igazságon győzedelmesek - nem lesznek ártalmukra azok, akik elhagyják őket - mindig is így marad, amíg el nem jön Allah Parancsa, és akkor is győzedelmesek lesznek."¹; Egy másik verzióban:

«لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي عَلَى الْحَقِّ مَنْصُورَةٌ».

"Egy csoport az én Népemből (Vallási Közösségemből) kitartóan, győzedelmesen és megsegítve megmarad az Igazságon"², És ő (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt is mondta:

«افْتَرَقَتِ الْيَهُودُ عَلَى إِحْدَى وَسَبْعِينَ فِرْقَةً، وَافْتَرَقَتِ النَّصَارَى عَلَى اثْنَتَيْنِ

¹ Muszlim közölte (1920), Thawbān – Allah legyen vele elégedett – által továbbított hagyomány alapján.

² Ibn Māġa közölte (3952), Thawbān – Allah legyen vele elégedett – hagyományozásában, és hitelesnek minősítették Ibn Ĥibbān (6714) és al-Ĥākim (8653).

وَسَبْعِينَ فِرْقَةً، وَتَسْتَفْتِرُ هَذِهِ الْأُمَّةَ عَلَى ثَلَاثِ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً كُلُّهَا فِي النَّارِ إِلَّا وَاحِدَةً فَقَالَ الصَّحَابَةُ: مَنْ هِيَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: مَنْ كَانَ عَلَى مِثْلِ مَا أَنَا عَلَيْهِ وَأَصْحَابِي.

"A zsidók hetvenegy csoportra szakadtak szét; a keresztények hetvenkét csoportra szakadtak. Ez az Umma (Vallási Közösség) hetvenhárom csoportra fog szétszakadni; mindegyik a Tűzben lesz - kivéve egyet! Mondták a Társak: Melyik az, ó, Allah Küldötte? Ő pedig így válaszolt: Azok, akik olyanon állnak és azt követik, amin én vagyok és a Társaim."¹

A hiteles hitvallással ellentétes hittételek

Azok, akik eltérnek ettől a hitvallástól és azzal ellentétes és más utat választanak – ők igen számos csoportra oszthatók; vannak közöttük olyanok, akik a bálványokat, faragott szobrokat, angyalokat, szentnek tartott embereket, dzsinneket, fákat, köveket és más ehhez hasonlókat imádnak. Ezek nem hallgattak és nem válaszoltak a Küldöttek felszólítására, ellenben szembefordultak velük és megmakacsolták magukat velük szemben; ahogyan azt a Qurayš törzs és más arab törzsek is tették a mi Prófétánkkal, Muḥammad-al (Allah áldja meg és

¹ At-Tirmidhī közli (2641), ‘Abdulláh bin ‘Amr (Allah legyen elégedett vele) által közölt hagyomány alapján; és al-Munāwī a Fayḍ al-Qadīr c. munkájában (5/347) mondta: „Abban ‘Abd ar-Raḥmān bin Ziyād al-Ifriqī szerepel; aḍ-Ḍahabī szerint: gyengének minősítették”, és al-Albānī hitelesnek ismeri el az al-Ġāmi‘ aṣ-Ṣaḥīḥ c. munkájában (5343).

adjon neki örök üdvösséget). Ők az imádatuk tárgyaitól kérték a vágyaik és kéréseik teljesítését, a betegek meggyógyítását, az ellenséggel szembeni segítséget (mindhiába); áldozati állatot vágtak le a tiszteletükre, fogadalmakat tettek nekik; ám midőn a Küldött (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) kifogásolta és rosszalta ezt a részükről, illetve midőn felszólította őket, hogy az imádatot egyedül Allah-nak szenteljék; ők elcsodálkoztak ezen, megtagadták és azt mondták:

﴿أَجْعَلِ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَبٌ﴾

(És az istenségeket egyetlen istenné teszi? Bizony, ez csodálkozásra készítő dolog.) [Sad (A Šād c. sūra):5; Q 38:5].

Ő (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) folyamatosan és megszakítás nélkül folytatta felszólításukat Allah-ra, és óva intette őket a társítástól; elmagyarázta nekik annak a valós lényegét, amire ők szólítanak fel – végül Allah azt vezérelte közülük, akit akart, majd ezt követően tömegesen léptek be Allah Vallásába. Allah Vallása ezt követően diadalmaskodott a többi vallás felett – a folyamatos felszólítás és a hosszú-hosszú erőfeszítés által, amit Allah Küldött (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) – és az ő Társai – (Allah legyen elégedett velük) és a Követők (kegyes eljárás velük szemben) fejtettek ki. Ám a

későbbiekben megváltozott a helyzet és úrrá lett a tudatlanság a legtöbb teremtmény felett míg nem a nagy többségük visszatért a tudatlanság korának (az Iszlám előtti időszak) vallásához; túlzásokat elkövetve a Prófétákkal és a szentnek tartott emberekkel kapcsolatban, tőlük kérve a megmentő segítséget és ehhez hasonló társítást okozó bűnös dolgokat elkövetve. Nem értették meg a (Nincs más jogosan szolgálható és imádható isten csak Allah) valós jelentését, ahogyan ismerték annak jelentését az akkori arabok hitetlenjei. Allah az, Akihez segítségért fordulhatunk.

Ez a társítás és ennek gyakorlása nem szűnt meg az emberek között, egészen napjainkig tart; ennek oka a tudatlanság felülkerekedése és a Prófétaság korától való időbeli nagy távolság.

A közülük származó későbbiek kétséges elvük ugyanaz, mint a korábbiaké; nevezetesen azon állításuk:

﴿هَؤُلَاءِ شَفَعْتُنَا عِنْدَ اللَّهِ...﴾

(...Ezek a mi közbenjáróink Allahnál...) [Yūnus:18; Q 10:18]. És az ő mondásuk:

﴿مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيَقَرَّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى...﴾

(...Csak azért szolgáljuk őket, hogy Allah közelébe segítsenek bennünket...) [A Csapatok: 3; Q 39:3]. A Magasztos Allah érvénytelenítette ezt a téves vélekedést, és világossá tette, hogy aki

Allahon kívül mást szolgál és imád, legyen az bárki vagy bármi, az Allah mellé társat állított és hitetlenségbe esett, A Magasságos Allah azt mondja:

﴿وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاتُنَا عِنْدَ اللَّهِ...﴾

(És Allah helyett olyat szolgálnak és imádnak, ami sem ártani, sem használni nem képes nekik. És azt mondják: "Ezek a mi közbenjáróink Allahnál"...) [Yūnus: 18; Q 10:18]. A Magasztos Allah a következő Szavával válaszolt nekik:

﴿قُلْ أَتُنَبِّئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾

(Mondd: "Talán olyasvalamiről akartok hírt adni Allahnak, amiről Ő nem tud, sem az egekben sem a földön?" Magasztaltassék, mennyire felette áll Ő annak, amit társítanak.) [Yūnus:18; Q 10:18].

A Magasztos ebben a Versben megvilágítja, hogy a Rajta kívül más imádata a Próféták és a szentnek tartott emberek közül - ez a nagyobb társítás; még ha az illetet elkövetők nem is ezen a néven nevezik. A Magasztos azt Mondja:

﴿...وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى...﴾

(...És azok akik Allah helyett segítőköt vesznek maguknak (szólva): "Csak azért imádjuk őket, hogy Allah közelébe segítsenek bennünket."...) [A

Csapatok:3; Q 39:3]. Majd a Magasztos Allah a következő Szavával válaszolt nekik:

﴿إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ﴾

(...Allah bizony nem vezeti az Igaz Útra azt, aki hazug, hitetlen.) [A Csapatok:3; Q 39:3].

Ezzel a Magasztos világossá teszi: az a tény, hogy Helyette másokat imádnak, a fohással, a félelemmel és a reménykedéssel és ezekhez hasonlókkal - az hitetlenség a Magasztosban. A leghazugabb állítás a szavaikban az, hogy az ő istenségeik valamelyest közelebb viszik őket Hozzá.

A hitetlen tantételekből, amelyek ellenkeznek a hiteles [‘]aqida-val és ellentétesek azzal, amit a Küldöttek (áldás és békesség rájuk) hoztak el - ezek közül való: az, amit a jelen kor ateistái hisznek Marx és Lenin követői közül és a hozzájuk hasonló, akik az ateizmusra és a hitetlenségre szólítanak fel, nevezzék ezt akár szocializmusnak vagy akár kommunizmusnak, vagy Ba[‘]th-ista mozgalomnak, vagy bármi más néven; ezen ateisták alapelve: nincs isten és az élet az anyagon alapul.

Az alapelveik közül való a túlvilági visszatérés tagadása, a Paradicsom és a Tűz tagadása és minden vallás elutasítása; aki belenéz a könyveikbe és tanulmányozza a tanaikat az teljes

bizonyosságot szerezhetsz ezekről. Kétségtelen tény, hogy ez a hittétel ellentétes minden egyes Égi Kinyilatkoztatású Vallással, és az azt követőket a legrosszabb végső kimenetelbe fogja taszítani úgy a földi létben, mint a Túlvilágon.

Az Igazsággal szemben álló hittételek közül való: amit a szūfik (ṣūfī; mutaṣawwifa: misztikus, ezoterikus szekták) egy része vall, miszerint: az általuk szentnek nevezett emberek (al-awliyā'u) részesednek az Allah általi rendelkezésben, és így ők is valamilyen módon irányítják a világot. Őket nevezik: aqṭāb-nak (egyedül: qutb: pólus, az a személy, aki irányít, ellenőriz), awṭād-nak (cövek); aghwāt-nak (egyedül: ghawṭ: az a személy, akik segítséget és megkönnyebbülést ad) és más ehhez hasonló elnevezések, amelyeket ők maguk találtak ki az istenségként tisztelt személyek számára. Ez társítás az al-rubūbiyya-t (Allah Úr volta) tekintetében, és a Magasztos Allah-hal szembeni társítás legfertelmesebb fajtái közé tartozik.

Aki pedig elmélyülten megvizsgálja az al-ḡāhiliyya (a tudatlanság kora) népének korábbi társítását, és összeveti azt a későbbi korok körében elterjedt társítással; azt találja, hogy a későbbi korok társítása nagyobb és veszedelmesebb. Ennek kifejtése a következő: Az arab hitetleneket a Tudatlanság korában (az Iszlám előtti időszak) két dolog jellemezte: Az első: hogy ők nem követtek el

társítást az Úr voltában (al-rubūbiyya), hanem a társításuk az imádatban volt; ugyanis a Magasztos és Fenséges Allah Úr voltát (al-rubūbiyya) elismerték, egyedül Neki tulajdonítva; ahogyan a Magasztos mondja:

﴿وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَن خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ...﴾

(Ha megkérdeznéd, ki teremtette őket, azt mondanák: "Allah"...) [A Díszek:87; Q 43:87]. A Magasságos Allah mondja:

﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدِيرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣١﴾﴾

(Mondd: Ki az, aki gondoskodik rólatok az égből és a földből, vagy ki az, aki a hallás és a látás fölött rendelkezik, és ki hozza elő az élőket a halottból, és ki hozza elő a halottat az élőből? Ki rendez el mindent? Azt fogják mondani: "Allah". És te mondd: "Hát nem vagytok istenfélők?") [Yūnus: 31; Q 10:31]. E kérdéskörben rendkívül sok Vers található és olvasható.

A második: az ő társításuk az imádatok terén nem volt állandó; az a jólét időszakában jelent meg, ám a nehézség és a szükség idején – őszinte szívvel és odaadóan – Allah-nak szentelték az imádatot, ahogyan a Magasztos Allah mondja:

﴿فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِكِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّيْنَاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ﴾^(٦٥)

(És ha hajóra szállnak, Allahhoz fohászkodnak, őszinte és tiszta hittel fordulnak Feléje. Ám miután a szárazföldre menekítette őket, már társítanak.) [A Pók:65; Q 29:65].

A későbbi korok társítói még inkább hozzátettek a korábbi korok bűneihez, két szempontból is: Az első szempont: némelyikük társítása az isteni uralom (ar-rubúbijja; Allah Úr volta) terén. A másik szempont: a társításuk a jólétben és a szorult helyzetben egyaránt. Ahogyan ezt mindenki tudhatja, aki kapcsolatba került velük, vagy tanulmányozta helyzeteiket; és megfigyelte, mit is csinálnak al-Ḥusayn sírjánál és al-Badawī sírjánál és másokénál Egyiptomban, vagy al-ʿAydarūs sírjánál Ádenben, vagy al-Hādī sírjánál Jemenben és Ibn ʿArabī sírjánál aš-Šām területén (a Földközi-tenger keleti partja), vagy aš-Šaykh ʿAbdu-l-Qādir al-Ġilānī sírjánál Irakban és más elhíresült síroknál; ahol túlkapásokra és túlzó cselekedetekre vetemedik az átlagember. A Magasztos és Fenséges Allah jogából, ezeknek (a síroknak) sok mindent átadnak és átruháznak. Nagyon kevesen vannak olyanok, akik kifogást emelnek ellenük, és elmagyaráznák nekik az egyistenhit valódi lényegét – amellyel Allah az Ő Prófétáját, Muḥammadot

(Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) küldte el; és őelőtte a többi Küldöttet (áldás és békesség reájuk). Mi bizony Allah-éi vagyunk és Hozzá fogunk visszatérni.

A hiteles hitvallással szemben álló hittételek közé tartozik a Szép Nevek és Tulajdonságok témájában, az ami az al-Ġahmiyya és az al-Muġtazila; ők az újítások népéhez tartoznak; szekták tantételeiben jelenik meg, és azokéban, akik az ő nyomdokaikat követik a Magasztos és Fenséges Allah Tulajdonságainak tagadásában, és azok megfosztása értelmi és tartalmi jelentéseitől és lényegi tartalmától; tagadva a Magasztosnak járó Tökéletesség és Teljesség Attribútumait. Tanaik közé tartozik még a Magasztos leírása a nem létezők, az élettelen tárgyak és lehetetlenségek jelzőivel. Magasan felette van a Fenséges Allah azoknak a szavaknak, amit azok mondanak.

Idetartoznak azok, akik tagadták némely Tulajdonságokat és elfogadták némelyeket; ahogyan ez az al-Ašā'ira (al-Ašā'arī követői) hitvallása. Azokat a Tulajdonságokat amelyeket elfogadtak, kötelezi őket azokat is elfogadni, amik elől menekültek vagy értelmezni próbálták azok bizonyítékait. Ezáltal szembekerültek a továbbadott és a racionális bizonyítékokkal; és e téren igen súlyos ellentmondásba keveredtek.

Ami a Szunna és a Közösség Népét illeti, ők a Magasztos Allah-hal kapcsolatban állítják mindazt, amit Ő Maga is állított Magáról, illetve amit az Ő Küldötte, Muḥammad (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) állított Róla – a (Szép) Nevek és a Tulajdonságok terén – a Tökéletessége alapján. Őt teljes mértékben mentesnek tartják attól, hogy hasonlóság legyen Közte és a teremtményei között, az értelmi és tartalmi megfosztás hiányosságától mentesen. Minden bizonyítékot követtek; nem forgattak ki, nem fosztottak meg tartalmi lényegétől; így megmenekültek attól az ellentmondástól, amibe sokan mások beleestek – ahogyan erről már korábban szó volt –,

Ez a menekülés és a boldogulás Útja ebben a földi létben és a Túlvilágon - ez az Egyenes Út, amelyet ezen Vallási Közösség Kegyes Elődei (as-Salafu) és imámjai jártak be; a későbbiek közülük csak azáltal javulhatnak, ami által a korábbiak javulhattak, ez pedig: a Könyv és a Szunna követése; és mindannak az elhagyása, ami e kettővel ellentétes. Kérjük a Magasztos Allahot, hogy adja vissza a muszlim közösségnek józan eszét és a helyes vezetését, és sokasítsa meg abban az Igaz Vezetésre felszólítókat, és adjon értelmet és erőt a muszlim közösség vezetőinek és tudósainak, hogy harcolni tudjanak ezen társítás ellen, meg tudják szüntetni azt, és kellő hatékonysággal intsenek annak útjaitól és

módozataitól... Ő a mindent Halló és a felettebb Közeli. Bizony, Allah a Tőle származó segítő támogatás és irányítás (al-tawfīqu) Ura, és Ő elégséges számunkra, és Ő a dolgok legjobb Elrendezője; nincs más erő és hatalom csupán Általa. És Allah áldja meg és adjon örök üdvösséget az Ő szolgájának és Küldöttének, a mi Prófétánknak, Muḥammad-nak, háznépének és társainak.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

A második Értekezés:

a Prófétától (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) való segítségkérés fohász révén és ennek vallásjogi megítélése

Hála legyen Allahnak! És áldás és békesség Allah Küldöttére, az ő háznépére, Társaira és azokra, akik az ő igaz és helyes útját követik.

A továbbiakban: A kuvaiti Al-Mujtama^c című újság 15. számában, amely 1390 A.H. év (4/19-én jelent meg, verssorokat közölt „A nemes Prófétai születés évfordulójának emlékére” címmel. Ezek a verssorok a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) segítségül-hívását és benne való győzelem- és oltalomkeresést tartalmazták, a Közösség felkarolására, győzelmére és megszabadítására attól a széthúzástól és megosztottságtól, amelybe került; „Ámina” néven aláírva. És íme egy részlet az említett verssorokból:

Ó, Allah Küldötte! Mentsd meg a világot... háborút szít, s annak lángjától maga is megég.

Ó Allah Küldötte, siess az Ummának (A Vallási Közösség) segítségére... a kétely sötétjében, immár hosszúra nyúlt az éji vándorútja.

Ó, Allah Küldötte! Siess a Vallási Közösség segítségére... A bánat útvesztőiben elvesztek az

Umma álmai és reményei.

Egészen addig, mígnem ő azt mondta:

Siettesd meg a Te Segítségedet, miként meggyorsítottad azt... Badr napján, midőn az Úrhoz fohászkodtál.

Így a megalázottság ragyogó győzelemmé változott... Bizony, Allahnak vannak seregei, amelyeket nem láttok.

Így intézi ez az íróő felhívását és segélykiáltását a Küldöthöz (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget), tőle kérve a Közösség megsegítését a Győzelem meggyorsításával, megfélekezve — vagy tudatlanságból — arról, hogy a Győzelem egyedül Allah kezében van, és nem a Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) kezében, sem más teremtményekében; ahogyan a Magasztos Allah mondja az Ő nyilvánvaló és világos Könyvében:

﴿وَمَا تَنْصُرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾

(...Ám a győzelem csakis Allahtól, a Legyőzhetetlen Hatalmastól, a Bölcsőtől ered.)
[Āl ʿImrān: 126; (Imrán Nemzetsége, Családja): 126; Q 3:126], És mondja a Magasztos:

﴿إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِنْ

بَعْدِهِ...﴾

(Ha Allah támogat benneteket, akkor nincs senki

aki legyőzhetne benneteket! Ám ha elhagy benneteket, akkor ki lenne az, aki győzelemre segítene benneteket Őutána?...)

[Āl ʿImrān: 160; (Imrán Nemzetsége, Családja): 160; Q 3:160].

Ez a fohászkodás és segítségkérés cselekedete pedig: az imádat egyik fajtájának másnak szentelése, mint a Magasztos Allah. És a Kinyilatkoztatás egyértelmű szövegéből és a közmegegyezésből tudott dolog: hogy ez tilos; továbbá, hogy a Magasztos Allah megteremtette a teremtményeket, hogy Őt szolgálják és imádják, és küldetéssel bízta meg a Küldötteket és kinyilatkoztatta a Könyveket azzal a céllal, hogy megvilágosítsa ezt az istenszolgálatot és az arra történő felszólítást; ahogyan a Magasztos mondta:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾

(Én csupán azért teremtettem a dzsinneket és az embereket, hogy kizárólag Engem szolgáljanak és imádjanak.) [Az Elfújók (AZ Elfújó Szelek): 56; Q 51:56]. És a Magasztos azt is mondja:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ...﴾

(Minden egyes nemzethez elküldtünk egy Küldöttet azzal, hogy: "Szolgáljátok és Imádjátok Allahot és kerüljétek el az aţ-ţaghūt-ot (tágútot, mindenféle hamis istenség és bálvány)!") [A Méhek:36; Q 16:36]. És a Magasztos azt is mondja:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾

(Nem bízunk meg előtted egyetlen Küldöttet sem feladattal csak úgy, hogy sugalltuk neki: "Nincs más jogosan szolgálható és imádható isten csak Én. Engem szolgáljatok hát!") [A Próféták:25; Q 21:25]. És mondja a Magasztos:

﴿الرَّكِتَابُ أَحْكَمْتُ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ﴾

﴿اللَّهُ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ﴾

(Alif-lām-rā'. Könyv (Korán), melynek versei szilárdan rögzítettek (egyértelműek), majd részletesen kifejtettek egy Bölcs, Mindentudó által.1)

({Tanítva azt, hogy} Egyedül Allah-ot szolgáljátok! És én a ti intőtök és örömhír hozótok vagyok Tőle. 2). [Húd: 1, 2; Q 11:1, 2].

A Magasztos világossá tette ezekben a szilárdan rögzített és egyértelmű Versekben, hogy az embert és a dzsinneket, nem teremtette meg másért, csak azért, hogy egyedül Őt szolgálják és imádják; Ő az igaz Isten, Akinek nincs társa. És megvilágította, hogy Ő bízta meg Küldetéssel a Küldötteket – áldás és béke legyen rajtuk – azért, hogy megparancsolják ezt az istenszolgálatot és az imádatot, és megtiltsák annak ellentétét; továbbá tudtul adta – a Magasztos –, hogy Ő az Ő Könyvének Verseit szilárdan rögzítette és részletezte, hogy

rajta kívül mást ne imádjanak.

Ismeretes, hogy az istenszolgálat és imádat (al-ʿibāda) azt jelenti: az egyistenhit (tawḥīd; Allah egyedüli isten volta) és az Iránta való engedelmesség; az Ő összes Parancsának teljesítésével és az Általa tiltottnak nyilvánított dolgok elhagyásával. És Allah ezt számos Versben megparancsolta és hírül adta; mint például a Magasztos Szava:

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ...﴾

(És csak arra kaptak parancsot, hogy tiszta, őszinte hittel szolgálják és imádják Allahot, ḥanīf-ként (hanífként; tiszta, romlatlan és veleszületett hit)...) [A Világos Bizonyíték:5; Q 98:5]. És Allah, a Magasztos és Fenséges Szava:

﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ...﴾

(Az Urad elrendelte, hogy senki mást ne szolgáljatok és ne imádjatok csak Őt...) [Az Éjszakai Utazás:23; Q 17:23]. És a Magasztos Szava:

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ۚ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ ۚ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ ۚ﴾

(Mi bizony az igazsággal bocsátottuk le neked a Könyvet. Szolgálj hát Allahot őszinte hittel! 2)

(Vajon nem Allah-ot illeti-e mega tiszta Vallás? És azok, akik Allah helyett segítőket vesznek maguknak (szólva): "Csak azért imádjuk Őket, hogy Allah közelébe segítsenek bennünket". Allah bizony dönteni fog közöttük abban, amiben vita támad közöttük. Allah bizony nem vezeti az Igaz Útra azt, aki hazug, hitetlen. 3) [A Csapatok:2-3; Q 39:2-3].

E kérdéskörben nagyon sok Vers található és olvasható, és mindegyik arra utal és mutat, hogy az istenszolgálatot és az imádatot (al-‘ibādatu) egyedül és kizárólag Allah-nak kell szentelni, őszinte hittel; továbbá arra, hogy el kell hagyni mindannak az imádatát, ami Rajta kívül van: akár a Prófétákét, akár másokét.

Kétség sem fér hozzá, hogy a fohász az istenszolgálati cselekedet fajtái közül az egyik legfontosabb és legátfogóbb; ezért kötelesség, hogy az teljesen tisztán, őszintén és kizárólag Allahnak szóljon, ahogyan mondja a Magasztos:

﴿فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾^(١٤)

(Így hát fohászokdjatok Allahhoz őszinte hittel! Még ha ez nem is tetszik a hitetleneknek.) [A Megbocsátó: 14; Q 40:14]; A Magasztos és Fenséges mondja:

﴿وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾^(١٥)

(És (az is kinyilatkoztatott), hogy a leborulási helyek (a mecsetek) kizárólag Allah-hoz tartoznak,

Így hát ne fohászkodjatok Allahon kívül máshoz!) [A Dzsinnnek: 18; Q 72:18]. Ez az útmutatás, hogy a fohászkodásban csupán és kizárólag a Magasztos Allahhoz forduljunk, minden teremtményre nézve egyetemes: a prófétákra és másokra egyaránt; és a Magasztos Allah Szava:

﴿وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنْ
الظَّالِمِينَ﴾

(És arra, hogy: Ne fohászkodj Allah helyett olyanhoz, ami nem használ neked, vagy ártani sem képes. Ha ezt teszed, úgy a bűnösök közé tartozol.) [Yūnus: 106; Q 10:106]. Ez az oktató jellegű beszéd a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) számára szól; és köztudott, hogy a Magasztos Allah megóvta őt a társítástól. Ám ennek célja mások intése és figyelmeztetése. Majd így szól a Magasztos és Fenséges Allah:

﴿وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنْ
الظَّالِمِينَ﴾

(És arra, hogy: "Ne fohászkodj Allah helyett olyanhoz, ami nem használ neked, vagy ártani sem képes. Ha ezt teszed, úgy a bűnösök közé tartozol (al ḡālimūn)."106) [Yūnus: 106; Q 10:106]. És ez az oktató jellegű beszéd a Küldöttnek (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget)) szól, és ennek célja: mások intése és figyelmeztetése; hiszen köztudott,

hogy Allah már megóvta az Ő Küldöttét a társítástól. Majd Allah a tilalmat és a figyelmeztetést még nyomatékosabban hangsúlyozta; és így szólt:

﴿...فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنَ الظَّالِمِينَ﴾

(...Ha ezt teszed, úgy a bűnösök közé tartozol.) A „zsarnoki bűnösség” (aḡ-ḡulmu), ha feltétel nélkül, abszolút módon kerül említésre, az alatt a Nagyobb Társítást értik; ahogy a Magasztos Allah mondja:

﴿...وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾

(... Bizony, a hitetlenek a bűnösök.) [A Tehén: 254; Q 2:254]. És a Magasztos azt is mondja:

﴿...إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾

(... Bizony a társítás hatalmas bűn!) [Luqmān: 13; Q 31:13]. Ha Ádám fiainak legkiválóbbja (Allah áldása és békéje legyen vele), Allahon kívül máshoz fohászkodna, akkor az igazságtalanok és a bűnösök közé tartozna; akkor mi a helyzet másokkal?!

Ezekből a Versekből és más hasonlókból nyilvánvaló, hogy az Allah helyett máshoz történő fohászkodás – akár halottakhoz, fákhöz, bálványokhoz és másokhoz – a Magasztos és Fenséges Allahhal szembeni nagyobb társítás, és ellentétes az istenszolgálatban és imádatban megvalósuló egyistenhittel, amely a dzsinnek és az emberek megteremtésének, a küldöttek elküldésének és a könyvek leküldésének célja;

továbbá ellenkezik a Lá iláha illa-Lláh (a tanúságtétel) jelentésével, amely tagadja, hogy az imádatból bármi is mást illethetne Allahon kívül, és azt egyedül Allahnak tulajdonítja; ahogyan a Magasztos Allah mondja:

﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ
الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾

(Ez azért van így, mivel Allah az Igazság. Az pedig, amihez Helyette fohászkodnak az maga a hamisság. Bizony Allah a Magasságos és a Nagy) 62 [A Zarándoklat: 62; Q 22:62].

Ez pedig a Vallás alapelve, és a tiszta romlatlan Hit alapja; az istenszolgálati cselekedetek pedig nem válnak érvényessé, csak ezen alapelv helyes voltát követően, ahogyan a Magasztos mondja:

﴿وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ
وَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾

(És bizony már korábban azt a sugallatot kaptad Te (Muhammad) és azok, akik előtted voltak, hogy ha társítasz, akkor cselekedeteid kárba vesznek és a kárvallottak közé fogsz tartozni) 65 [A Csapatok (az-Zumar):65; Q 39:65]. És a Magasztos és Fenséges azt is mondja:

﴿...وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾

(... Ám ha társítanak, akkor kárba vész, amit

tettek) [A Lábasjóságok: (al-An^cām: 88; Q 6:88;].

A fentiekből kitűnik, hogy az Iszlám Vallásnak és a tanúságtételnek (arról, hogy: Nincs más jogosan szolgálható és imádható isten Allahon kívül) két nagy alapja van:

Az egyik: hogy senkit se szolgáljanak és ne imádjának Allahon kívül, egyedül Őt; Neki nincs társa. Így hát aki az elhunytakhoz – akár próféták, akár mások – fohászkodik, vagy a bálványokat, a fákat, a köveket vagy bármely más teremtményt segítségül hívja, vagy hozzájuk fordul segítségért, vagy az áldozati felajánlásokkal és a fogadalmakkal igyekszik hozzájuk közeledni, vagy hozzájuk imádkozik, vagy előttük leborul: az Allahon kívül uraknak fogadta el őket, és Neki – Magasztalt és Fenséges – társaivá tette őket, és ellentmondott és semmissé tette a Lá iláha illa-Lláh jelentését és tartalmát.

A második: hogy Allah-ot nem szabad másként szolgálni és imádni, csak az Ő Prófétája és Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) által hozott törvény szerint; aki tehát olyan újíást vezet be a Vallásban, amit Allah nem engedélyezett, az nem teljesíti annak a tanúságtételnek a jelentését, miszerint Muhammad Allah Küldötte, és cselekedete nem használ neki, és Allah nem fogja azt elfogadni tőle. A Magasztos és Fenséges Allah mondta:

﴿وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَّنْثُورًا﴾

(És Mi sorra vesszük mindazt, ami tetteket ti elkövettek. Majd szétszórt porszemekké tesszük azokat. 23) [Al-Furqān: 23; Q 25:23]. A Versben említett cselekedetek alatt azoknak a cselekedeteit kell érteni, akik úgy halnak meg, hogy társat állítanak Allah mellé;

ide tartoznak továbbá: a újításnak minősülő cselekedetek, amelyeket Allah nem engedélyezett; ezek az Ítélet Napján szétszórt porrá válnak, mivel nincsenek összhangban az Ő tiszta Vallásával – ahogyan a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) mondta:

«مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ».

"Aki a Vallásunkba új dolgot hoz, olyat, ami nem tartozik bele, az elutasítandó." Muttafaqun ala szihhatih (egyetértés van a hitelességét illetően és mind a két seikh al-Bukhári és Muszlim is, hitelesnek fogadja el).

Összegzésképpen: ez az író nő segítségkérését és fohását a Prófétához (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) intézte, és elfordult a Világok Urától, Akinek hatalmában van a győzelem, az ártalom és a haszon, és Rajta kívül senkinek sincs hatalmában semmi ezekből.

Kétségtelen, hogy ez igen nagy és veszedelemes bűn. A Magasztos és Fenséges Allah

megparancsolta nekünk a Hozzá történő fohászkodást, megígérte azoknak, akik Hozzá fohászkodnak, hogy válaszol nekik, és megfenyegette azokat, akik ettől gőgösen elfordulnak, a Tűzbe való belépéssel; hiszen azt mondja a Magasztos:

﴿وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾

(Így szólt a ti Uratok: "Fohászkodjatok Hozzá! És én válaszlok nektek. Ám, akik gőgösen elfordulnak az Én szolgálatomtól és imádatomtól, azok megvetett jelentéktelenekként fognak a Pokolba belépni.") [A Megbocsátó (Ghāfir):60; Q 40:60]. Azaz: ők az alávetett megalázottak. Ez a nemes Vers azt bizonyítja, hogy a fohászkodás istenszolgálati cselekedet és imádat, és hogy aki gőgösen elfordul ettől, annak lakhelye a Pokol. Ha pedig ilyen annak a sorsa, aki gőgösen elfordul az Allahhoz történő fohászkodástól, akkor milyen lesz annak a helyzete, aki máshoz fohászkodik, és Tőle elfordul, holott Ő, Magasztos és Fenséges, a Közel-lévő, mindennek a Birtoklója és Tulajdonosa, és mindenre képes; miként mondja a Magasztos Allah:

﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ﴾

(Ha az Én szolgálaim kérdeznek téged Felőlem; Én

bizony közel vagyok. Felelek a fohászkodó fohászára, amikor Hozzám fohászkodik. Ők is figyeljenek hát Rám és higgyenek Bennem! Talán a helyes Útra vezéreltetnek!) [A Tehén:186; Q 2:186]. A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) egy hiteles hadíszban tudatta, hogy a fohász maga az istenszolgálati cselekedet, az imádat, és ezt mondta az unokatestvérének, °Abdulláh ibn °Abbásznak (Allah legyen elégedett mindkettőjünkkel):

«احْفَظِ اللَّهَ يَحْفَظْكَ، احْفَظِ اللَّهَ تَحُدُّهُ مُجَاهَاكَ، إِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللَّهَ، وَإِذَا اسْتَعْنَتْ فَاسْتَعْنِ بِاللَّهِ».

"Őrizd meg Allahot és Ő is meg fog őrizni téged! Őrizd meg Allahot és ott fogod Őt találni magad előtt. Ha kérsz valamit, azt csak Allahtól kérd. Ha segítséget keresel, a segítséget csak Allahtól kérd!" At-Tirmidī és mások is lejegyezték.

A Próféta - (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt is mondta:

«مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَدْعُو لِلَّهِ نِدَاءً دَخَلَ النَّارَ».

"Aki úgy hal meg, hogy Allah mellett (helyett) máshoz [is] fohászkodik - az a Tűzbe fog belépni." Al-Bukhārī jegyezte le; a két Hiteles Gyűjteményben (aṣ-Ṣaḥīḥān) szerepel, hogy megkérdezték a Prófétát (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget): Melyik a legnagyobb bűn? Ő pedig azt

mondta:

«أَنْ تَجْعَلَ لِلَّهِ نِدًّا وَهُوَ خَلَقَكَ».

"Az nem más, mint: Allah mellé társat (nidd) állítasz, jöllehet Ő teremtett meg téged." A nidd: a hasonló és a vele egyenrangú társ. Ennélfogva mindaz, aki Allahon kívül máshoz fohászkodik, vagy őt segítségül hívja, vagy neki fogadalmat tesz, vagy a tiszteletére áldozati állatot vág, vagy az előbbieken túl az istenszolgálatból bármit is neki szentel: azt társává tette, legyen az akár Próféta, akár kegyes istenfélő ember (waliyy), akár angyal, akár dzsinn, akár bálvány, vagy a teremtmények közül bármi más.

Ekkor mondhatja valaki: mi a vallásjogi megítélése annak, hogy az élő, jelenlévő embert olyasmire kérjük, amire képes, és az ő segítségét igénybe vegyük az olyan kézzelfogható ügyekben, amelyekre képes? A válasz: ez nem tartozik a társítás körébe, hanem a muszlimok körében megengedett, szokványos ügyek közé tartozik, ahogyan a Magasztos Allah, Mózes (béke legyen vele) történetében így szól:

﴿...فَاسْتَعَاثَهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ...﴾

(...Segítségül hívta őt az, aki az ő pártjához tartozott azzal szemben, aki az ellensége volt...) [A Történet: 15; Q 28:15]. És ahogyan Allah, a Magasságos a Mózes (béke legyen vele)

történetében is mondja:

﴿فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ...﴾

(Félve körbe-körbe tekintgetve ment ki onnan...) [A Történet: 21; Q 28:21]. Miként az ember a háborúban bajtársaihoz fordul segítségért és támogatásért, úgy mindazon más ügyekben is, amelyek váratlanul érik az embereket, és amelyekben egymásra vannak utalva.

A Magasztos Allah megparancsolta Muḥammad Prófétájának (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), hogy tudassa közösségével, hogy ő nem rendelkezik senki számára történő használás vagy ártás hatalmával; és a Magasztos és Fenséges Allah így szól:

﴿قُلْ إِنَّمَا أَدْعُو رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا﴾ قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا

رَشَدًا ﴿٢٢﴾

(Mondd: "Nekem nincs a birtokomban a ti megkárosításotok, sem pedig a jó útra való vezérlésetek (képessége)." 21

Mondd: "Nem találok senkit, aki Allahhal szemben meg tudna oltalmazni engem. És nem fogok találni senkit, aki jobb menedék lenne, mint Allah.") 22. [A Dzsinnnek: 21-22; Q 72:21-22]. És a Magasztos azt is mondja:

﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ

لَا تَكْتَرُتْ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنَّ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٨﴾

(Mondd (Mohammed): "Nem rendelkezem sem ártani, sem használni tudás hatalmával a magam javára, kivéve, ha Allah úgy akarja. Ha ismerném a láthatatlant, akkor sok jóban lenne részem és nem érhetne engem semmi rossz. Ám én csak intő és örömhírhöző vagyok az olyan emberek számára, akik hisznek.188) [A Magaslatok:188; Q 7:188].

E témakörben nagyon sok Vers (āya; ája) található.

Köztudott, hogy a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) nem fohászkodik máshoz, csak az Urához; ahogyan hiteles forrásból ismert, hogy Badr napján segítségért Allahhoz folyamodott, Tőle kérte a győzelmet ellenségével szemben, és ebben kitartóan, nyomatékosan könyörgött, és ezt mondta: "Ó, Uram! Teljesítsd be számomra, amit megígértél nekem." Végül a legigazabb, a mindenben igazat szóló (aṣ-Ṣiddīq) Abū Bakr (Allah legyen vele elégedett) így szólt: Ez elég a számodra, ó Allah Küldötte! Hiszen Allah bizony beteljesíti számodra azt, amit megígért. És ezzel kapcsolatban a Magasztos Allah a Kegyes Koránban kinyilatkoztatta:

﴿إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُم بِآلِفٍ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ

مُرْدِفِينَ ﴿١٩٠﴾﴾

(És (emlékezz) midőn az Uratokhoz fordultok segítségért és Ő válaszolt nektek: "Én bizony ezer angyallal segítelek meg benneteket - szorosan egymást követve állnak.") 9 [A Zsákmány: 9; Q 8:9], A Magasztos megemléltette e Verseken az ő segítségért való esdeklésüket, és közölte, hogy meghallgatta őket, ezért angyalokkal támogatta meg őket — a győzelem örömhíréül és megnyugvásul. És nyilvánvalóvá tette a Magasztos, hogy a győzelem nem az angyaloktól van, hanem a győzelem Tőle van; a Magasztos azt mondja:

﴿وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ...﴾

(Ám a győzelem csakis Allahtól...) [Āl ‘Imrān (Imrán Nemzetsége, Családja): 126; Q 3:126]. És azt mondja a Magasztos és Fenséges Allah:

﴿وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢٦﴾﴾

(Bizony Badr-nál is (győzelemre) segített Allah benneteket, amikor ti megalázott gyengék voltatok. Féltétek Allah-ot! Talán hálásak lesztek.) [Āl ‘Imrān (Imrán Családja):123; Q 3:123]. A Magasztos világossá tette ebben a Versben, hogy bizony Ő, a Magasztos és a Fenséges, volt az, aki a Badr napján megsegítette őket; ebből pedig nyilvánvaló, hogy mindaz, amit nekik adott fegyverzetből és erőből, valamint az a támogatás, amellyel az angyalok által megerősítette őket, mind a Győzelem, az örömhír és a megnyugvás okai és eszközei közül valók; ám a

Győzelem nem ezekből ered, hanem egyedül Allahtól, kizárólag Tőle. Vajon hogyan merészelheti ez az író, vagy bárki más, hogy a segítségért és oltalomért mondott fohászat a Prófétához (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) intézze, és a győzelmet tőle kérje, miközben elfordul a Világok Urától, aki mindennek a birtokosa és mindenre képes?!

Nem kétséges, hogy ez a legförtelmesebb tudatlanságok közül való, sőt az Allah mellé való társítás legnagyobb formái közé tartozik. Ennélfogva az író kötelessége, hogy őszinte bűnbánattal a Magasztos és Fenséges Allah-hoz forduljon. Az őszinte bűnbánat több dolgot foglal magában; ezek: Az első: megbánni mindazt, ami általa megtörtént. A második: felhagyni az elkövetett bűnnel. A harmadik: szilárd elhatározás, hogy nem tér vissza ahhoz; teszi ezt Allah felmagasztalásáért és őszinte, kizárólag Neki szentelt odaadásért és alávetettségért; a Magasztos Allah parancsának teljesítéseként, és óvakodva attól, amit Ő megtiltott. Ez az őszinte bűnbánat. Van továbbá egy negyedik ügy, amely kifejezetten arra az esetre vonatkozik, amikor a sérelem az emberekkel szemben történt, mégpedig: A negyedik: a jog visszaadása annak, akit az valójában megillet, vagy megbocsátásának, elengedésének kérése tőle.

A Magasztos Allah megparancsolta szolgálainak a bűnbocsánat kérését, és megígérte annak elfogadását, ahogyan a Magasztos mondja:

﴿وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهُ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ (٣١)

(...Forduljatok bűnbánattal Allahhoz, ó ti hívők mindannyian! Talán boldogultok.) [A Fény (Vagy: a Világosság): 31; Q 24:31]. Allah a keresztények kapcsán azt mondja:

﴿أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (٧١)

(Talán nem akarnak Allahhoz fordulni a bűnbánattal! És Tőle kérni bocsánatot? Allah megbocsátó és irgalmas.) [Az Asztal: 74; Q 5:74]. És a Magasztos azt is mondja:

﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا﴾ (٦٨) يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا﴾ (٦٩) إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ (٧٠)

(És azok, akik nem fohászkodnak Allah helyett más istenhez, és nem ölnek meg egyetlen lelket sem, amit Allah tilosnak nyilvánított, csak jogosan és nem paráználkodnak. Aki ezt teszi, az Athām-mal (a Pokol völgyei, ahol a paráznák, házasságtörők, bűnös gonoszak fognak büntetésben részesülni) fog szembesülni. 68

Megdupláztatik neki a büntetése a Feltámadás

napján és örökkön abban marad megalázottan. 69

Kivéve azokat, akik megbánják bűneiket és hisznek és jó tetteket cselekszenek. Azoknak Allah a rossz tetteit jókra cseréli ki. Allah Megbocsátó és Megkönyörülő.) 70. [Al-Furqānu: 68-70; Q 25:68-70]. És a Magasztos azt is mondja:

﴿وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ﴾

(Ő az, Aki elfogadja a megbánást az Ő szolgáitól és megbocsátja a rossz cselekedeteket. És Ő tudja, hogy ti mit tesztek.25) [A Tanácskozás: 25; Q 42:25].

Hiteles hagyomány formájában maradt fenn Allah Küldöttétől (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), aki mondta:

«الْإِسْلَامُ يَهْدِمُ مَا كَانَ قَبْلَهُ، وَالتَّوْبَةُ تَجِبُ مَا كَانَ قَبْلَهَا».

"Az Iszlám lerombolja és eltörli mindazt, ami előtte volt, a bűnbánat pedig eltörli mindazt, ami előtte volt."

Ezért fogalmaztam meg e tömör, tartalmas sorokat; a társítás veszélyének nagysága miatt, és mivel ez a bűnök közül a legnagyobb; továbbá attól tartva, hogy bárki elbízsa magát azzal, ami e szerzőtől származott; és mert kötelesség az őszinte intés Allah iránt és szolgái iránt. Kérem a Magasztos és Fenséges Allahot, hogy tegye ezt hasznossá; és javítsa meg a mi állapotunkat és valamennyi muszlim állapotát; és adja meg mindannyiunknak a

vallási tudást (al-fiqh) és jártasságot az Ő Vallásában, és a kitartást azon; és óvjon meg minket és minden muszlimot önmagunk gonoszságától és rossz cselekedeteink következményeitől. Egyedül Ő tudja ezt megtenni, egyedül Ő képes erre!

És Allah áldja meg, adjon örök üdvösséget és bőséges áldást az Ő szolgájának és Küldöttének, a mi Prófétánknak, Muḥammad-nak, háznépének és társainak.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Harmadik Értekezés:

A dzsinnekhez és az ördögökhöz irányuló fohászkodás, valamint a nekik tett fogadalmak vallásjogi megítélése

°Abdu-l-°Azīz bin °Abdullāh bin Bāz-tól mindazoknak a muszlimoknak, akik ezt olvassák; Allah adja meg nekem és nekik a szilárd kitartást és erőt, hogy ragaszkodjunk az Ő vallásához, és maradjunk szilárdan eltökéltek azon. Ámín.

Béke legyen veletek és Allah könyörülete és áldásai.

Ami ezután következik: Néhány testvérem megkérdezett arról, amit egyes tudatlanok tesznek: a Magasztos Allah helyett máshoz történő fohászkodásról, és arról, hogy a fontos ügyekben Allah helyett mástól kérnek segítséget; mint például a dzsinnekhez fohászkodnak és segítség kéréssel fordulnak hozzájuk, fogadalmat, felajánlást tesznek nekik, és állatot áldoznak nekik. És ide tartozik az is, amikor némelyikük így szól: (Ó, heten), azaz: a dzsinnek hét vezetőjéhez intézve: fogjátok el, törjétek el a csontjait, igrátok meg a véré, csonkítsátok meg; ó, heten, tegyetek vele így és úgy! Vagy ahogyan egyesek mondják: (Fogjátok meg őt, ti, a délidő dzsinnjei, ti, a délután dzsinnjei.)

Ez gyakran előfordul egyes déli vidékeken. E körbe tartozik még: a halottakhoz – akár a prófétákhoz, a jámborokhoz vagy másokhoz – fohászkodás, valamint az angyalokhoz fohászkodás és segítség kéréssel való hozzájuk fordulás. Mindez és az ehhez hasonló dolgok sokaknál tapasztalhatók azok közül, akik az Iszlámot vallják, tudatlanságukból fakadóan és az előttük járók vakon történő követése miatt. Megesik, hogy némelyek ezt csekély jelentőségű dolognak tekintik, és így érvelnek: Ez csupán olyasmi, ami csak a nyelven jár, a nyelv a száj ejt ki; nem is áll szándékunkban, és nem is hisszük.

És megkérdezett engem továbbá: mi a vallásjogi megítélése annak, hogy házasságot kössünk azokkal, akik ezekről a cselekedetekről ismertek; mi a helyzet az általuk levágott állatokkal, az értük végzendő imával és azzal, hogy mögöttük imádkozzunk-e; valamint arról, hogy szabad-e igaznak tartani és elhinni a sarlatánokat és a látnokokat – mint az, aki azt állítja, hogy pusztán azáltal, hogy szemügyre vesz valamit abból, ami a beteg testét érintette – mint a turbán, a nadrág, a fátyol és ehhez hasonlók –, megismeri a betegséget és annak okait.

A válasz pedig: A hála és a köszönet egyedül és kizárólag Allahot illeti meg. És áldás és békeesség arra, aki után nem következik próféta, az ő háznépére és a Társaira, valamint azokra, akik az ő

igaz és helyes útját követik - egészen a Számonkérés Napjáig.

Ezt követően: A Magasztos Allah megteremtette a két *taqalān*-t (az embert és a dzsinneket) azért, hogy Őt szolgálják és imádják, minden Rajta kívül állót kizárva; és hogy kizárólag Neki mutassák be a fohászt és a támogatás és segítség kérését, az áldozati állapot levágását és a fogadalmat, valamint az istenszolgálati cselekedet és imádat minden egyéb formáját. Ezzel bízta meg a Küldötteket, és meg is parancsolta nekik ezt; és kinyilatkoztatta az égi Könyveket – melyek közül a leghatalmasabb a Nemes Korán – azzal a céllal, hogy mindezt megvilágítsa és arra felszólítson, valamint hogy óva intse az embereket a társítás bűnétől és attól, hogy Allah helyett mást szolgáljanak és imádjanak. Ez az alapok alapja, a hit és a vallás fundamentuma; és ez a Tanúságtétel jelentése arról, hogy: Nincs más jogosan szolgálható és imádható isten csak Allah; és ennek valósága: nincs senki és semmi más, aki jogosan imádható – kivéve Allahot. Ez elutasítja az istenséget és az imádatot bárki és bármi számára Allahon kívül, és egyedül a Magasztos Allahnak állapítja meg és erősíti meg azt – vagyis az imádatot –, Rajta kívül minden más teremtményt kizárva. A bizonyítékok erre vonatkozóan Allah Könyvéből és az Ő Küldöttének (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) Szunnájából igen nagy számban

megtalálhatók; ezek bizonyítékai közül való, a Magasztos és Fenséges Szava:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾

(Én csupán azért teremtettem a dzsinneket és az embert, hogy kizárólag Engem szolgáljanak és imádjanak.)⁵⁶ [Az elfújók (vagy: AZ Elfújó Szelek; Adh-Dhāriyāt):56] (Q 51:56). És a Magasztos Szava:

﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ...﴾

(Az Urad elrendelte, hogy senki más ne szolgáljatok és neimádjatok, csak Őt!...) [Az Éjszakai Utazás:23; Q 17:23]. És a Magasztos Szava:

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ...﴾

(És csak arra kaptak parancsot, hogy tiszta, őszinte hittel szolgálják Allah-ot, ḥanīf-ként (tisztá, veleszületett, romlatlan hit)...). [A Világos Bizonyíték (Al-Bayyina):5; Q 98:5]. És a Magasztos Szava:

﴿وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي

سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾

(Így szólt a ti Uratok: "Fohászkodjatok Hozzám! És Én válaszolok nektek. Ám, akik gőgösen elfordulnak az Én szolgálatomtól és imádatomtól, azok megvetett jelentéktelenekként fognak a Pokolba lépni.")⁶⁰ [A Megbocsátó (Ghāfir):60; Q 40:60]. És a Magasztos azt is mondja:

﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ...﴾

(És ha kérdeznek téged (Muhammad) az én szolgálaim Rólam; (akkor válaszold azt, hogy) Én bizony közel vagyok. Felelek azon fohászkodó fohászára, aki Hozzám fordul...) [A Tehén:186; Q 2:186].

A Magasztos egyértelművé tette ezekben a Versekben, hogy a dzsinneket és az embereket megteremtette az Ő szolgálatára és imádatára; és hogy elrendelte – azaz megparancsolta és meghagyta – szolgálainak a Korán egyértelmű tanításában, valamint a Küldött (Allah áldása és békéje legyen rajta) szavaiban és útmutatásában, hogy egyedül az ő Urukat szolgálják és imádják.

És világossá tette — a Magasztos és Fenséges — , hogy a fohászkodás egy hatalmas istenszolgálati cselekedet és imádat; aki gőgösen elfordul attól, a Pokolba lép be. Megparancsolta az Ő szolgálainak, hogy egyedül csupán Hozzá fohászkodjanak, és tudatta, hogy Ő közel van, és válaszol az ő fohászaikra. Így kötelesség minden szolga számára, hogy fohással kizárólag az ő Urukhoz forduljanak; mert ez azon istenszolgálati cselekedet és imádat fajtái közé tartozik, amelyre teremtettek és amelyre parancsot kaptak. És mondja a Magasztos:

﴿قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٣﴾ لَا شَرِيكَ لَهُ

وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦٤﴾﴾

(Mondd: "Az imám és a (bemutatott) áldozataim, az életem, és a halálom Allahé, a Világok Uráé." 162

Nincs Neki társa! Erre kaptam parancsot. És én az első vagyok, aki aláveti magát.")163 [A Lábásjóságok: 162-163; Q 6:162-163].

A Magasztos Allah megparancsolta az Ő Prófétájának (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget), hogy tudassa az emberekkel: az ő imája és az ő áldozata – azaz: az áldozati állat levágása –, valamint az élete és a halála: Allahé, a Világok Uráé; Nincs Neki társa! Ennél fogva: aki Allah helyett másnak vág le áldozati állatot, az társat állított Allah Mellé, éppúgy, mintha Allah helyett másnak imádkozna; mivel a Magasztos Allah az imát és az áldozati állat levágását egymás mellé rendelte, és tudatta, hogy ezek egyedül Őnek szólnak, Neki nincs társa. Aki pedig áldozati állatot vág le - Allah helyett másnak -, a dzsinneknek, az angyaloknak, a halottaknak vagy másoknak, ezzel igyekezve hozzájuk közeledni, az olyan, mint aki Allah helyett máshoz imádkozik. És egy hiteles hadíszban a Próféta - Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget - azt mondta:

«لَعَنَ اللَّهُ مَنْ ذَبَحَ لِغَيْرِ اللَّهِ».

"Allah elátkozza azt, aki Allah helyett másnak mutat be áldozati állatot." Imám Ahmad közölte egy

ḥasan-nak (haszan; jó minősítésű hagyománylanc) minősített láncolattal, Tāriq bin Šihāb-tól (Allah legyen elégedett vele), aki a Prófétától (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), aki azt mondta:

«مَرَّ رَجُلَانِ عَلَى قَوْمٍ لَهُمْ صَنْمٌ لَا يَجُوزُهُ أَحَدٌ حَتَّى يُقَرَّبَ لَهُ شَيْئًا، فَقَالُوا لِأَحَدِهِمَا: قَرِّبْ. قَالَ: لَيْسَ عِنْدِي شَيْءٌ أَقَرِّبُهُ، قَالُوا: قَرِّبْ وَلَوْ ذُبَابًا، فَقَرَّبَ ذُبَابًا، فَخَلُّوا سَبِيلَهُ، فَدَخَلَ النَّارَ، وَقَالُوا لِلْآخَرِ: قَرِّبْ. قَالَ: مَا كُنْتُ لِأَقَرِّبَ لِأَحَدٍ شَيْئًا دُونَ اللَّهِ جَلَّ جَلَالُهُ، فَضَرَبُوا عُنُقَهُ، فَدَخَلَ الْجَنَّةَ».

"Két férfi haladt el egy olyan nép mellett, amelynek volt egy bálványa; mellette senki sem mehetett el addig, amíg nem mutatott be neki valamit [áldozatul]. Azt mondták az egyiküknek: Mutass be (valamit)! Ő így szólt: Nincs nálam semmi, amit bemutathatnék. Azt mondták: Mutass be (valamit), akár csak egy legyet is. Erre bemutatott egy legyet, ők pedig útjára engedték, és a Tűzbe került. Aztán a másiknak mondták: Mutass be (valamit)! Ő így szólt: Nem mutatnék be senkinek semmit Allah helyett – fenséges az Ő dicsősége. Ekkor elvágták a nyakát, és a Paradicsomba került."

Ha tehát az, aki a bálványhoz és az ahhoz hasonlókhöz egy léggel vagy ahhoz hasonló csekély felajánlással is igyekszik közeledni, az társító, és megérdemli a Tűzbe való belépést, akkor

mi a helyzet azzal, aki a dzsinnekhez, az angyalokhoz és az istenfélő kegyes, szent emberekhez fohászkodik? És mi a helyzet azzal, aki hozzájuk folyamodik segítségért, nekik tesz fogadalmi felajánlást, és áldozati állat levágásával közeledik hozzájuk, azt remélve, hogy megőrzi vagyonát, meggyógyul a betege, valamint épségben maradnak az állatai és a vetése? És mi a helyzet azzal, aki mindezt a dzsinnek ártalmától való félelmében teszi, vagy valami ehhez hasonló okból?! Kétségkívül az, aki ilyet és az ehhez hasonlót cselekszik, még inkább társítónak minősül, és még inkább megérdemli a Tűzbe való belépést, mint az az ember, aki egy legyet áldozott a bálványnak.

És ami e tekintetben - szintén - említettük: A Magasztos Szava:

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ۚ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ ۚ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ ۝﴾

(Mi bizony az Igazsággal bocsátottuk le neked (Mohammed) a Könyvet. Így tehát szolgálj és imádd Allahot őszinte hittel! 2

Vajon nem Allah-ot illeti-e meg a tiszta Vallás?. És azok, akik Allah helyett segítőket vesznek

maguknak (szólva): "Csak azért imádjuk őket, hogy Allah közelébe segítsenek bennünket." Allah bizony dönteni fog közöttük abban, amiben vita támad közöttük. Allah bizony nem vezeti az Igaz Útra azt, aki hazug, hitetlen.) 3. [A Csapatok (az-Zumar):2-3] (Q 39:2-3). És a Magasztos azt is mondja:

﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتَنْبِئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾

(És Allah helyett olyat szolgálnak és imádnak, ami sem ártani, sem használni nem képes nekik. És azt mondják: "Ezek a mi közbenjáróink Allahnál." Mondd: "Talán olyasvalamiről akartok hírt adni Allahnak, amiről Ő nem tud, sem az egekben sem a földön?" Magasztaltassék, mennyire felette áll Ő annak, amit társítanak.) 18 [Yūnus:18; Q 10:18].

A Magasztos Allah e két ájában hírt ad arról: a társítók Helyette a teremtmények közül pártfogókat választottak maguknak; Ővele együtt imádják őket a félelemmel és a reménykedéssel, az áldozással, a fogadalomtétellel, a fohással és ezekhez hasonlókkal, azzal a vélekedéssel, hogy azok a pártfogók közelebb viszik Hozzá azt, aki őket imádja, és közbenjárnak érte Önála. Majd a Magasztos Allah meghazudtolta őket, világossá tette az ő hamisságukat, és hazugoknak, hitetleneknek és társítóknak nevezte őket, és

Mentesnek nyilvánította Magát az ő társításuktól. Allah, a Magasságos mondja:

﴿...سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾

(... Magasztaltassék és dicsőíttessék Ő; mennyire felette áll Ő annak, amit társítanak.) [A Méhek: 1; Q 16:1]. Így nyilvánvalóvá válik, hogy aki angyalt, vagy Próféta, vagy dzsinnt, vagy fát, vagy követ vesz maga mellé, akit Allah mellett hív, hozzá fohászkodik, tőle kér segítséget, és hozzá igyekszik közeledni a fogadalommal és az áldozati állapot levágásával, Allahnál való közbenjárását remélve és hogy őt Hozzá közelebb vigye; vagy a beteg meggyógyításának, a vagyon megóvásának, a távollevő épségének reményében, vagy ezekhez hasonló célokból – az bizony beleesett ebbe a nagy társításba és a veszedelmes csapásba, amelyről a Magasztos és Fenséges Allah így szólt:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ

فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا﴾

(Bizony Allah nem bocsátja meg, hogy társítást kövessenek el Vele szemben. Ám megbocsátja azt, ami ezen kívül van, annak, akinek akarja. Aki társítást követ el Allahal szemben, az bizony hatalmas bűnt eszelt ki.) 48 [A Nők:48; Q 4:48]. És a Magasztos azt is mondja:

﴿...إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ

(...Aki pedig társítást követ el Allahhal szemben, Allah az ő számára tilalmassá tette a Paradicsomot. És az az ő menedéke a Tűz lesz. A bűnösöknek nincsenek segítők.) 72 [Az Asztal: 72; Q 5:72].

És a Közbenjárás csupán a Feltámadás Napján adatik meg az egyistenhívőknek és az őszinte, tiszta hitűeknek, nem pedig azoknak, akik Allahhoz társítanak, amint a Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) mondta, amikor megkérdezték tőle: Ó, Allah Küldötte! Ki lesz a legboldogabb az emberek közül, aki megkapja közbenjárásodat? Azt válaszolta:

«مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خَالِصًا مِنْ قَلْبِهِ».

"Aki őszinte szándékkal azt mondja: "nincs más jogosan szolgálható és imádható isten Allahon kívül." És a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt is mondta:

«لِكُلِّ نَبِيٍّ دَعْوَةٌ مُسْتَجَابَةٌ، فَتَعَجَّلْ كُلُّ نَبِيٍّ دَعْوَتَهُ، وَإِنِّي اخْتَبَأْتُ دَعْوَتِي شَفَاعَةً لِأُمَّتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَهِيَ نَائِلَةٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنْ مَاتَ مِنْ أُمَّتِي لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا».

"Minden prófétának van egy meghallgatásra talált és válaszban részesülő fohásza; minden próféta sietve felhasználta a maga fohászát. Én pedig félretettem az én fohászomat Közbenjárásul az én Vallási Közösségem számára a Feltámadás Napján. Abban — ha Allah úgy akarja — részesül az,

aki az én Vallási Közösségeből úgy hal meg, hogy nem társít Allah mellé semmit."

A korai társítók hittek abban, hogy Allah az ő Uruk, Teremtőjük és Ellátójuk; csakhogy a prófétákhoz, a szentekhez, az angyalokhoz, a fákhoz, a kövekhez és az ezekhez hasonló dolgokhoz ragaszkodtak, tőlük remélve közbenjárást Allahnál, és hogy közelebb vigyék őket Hozzá, amint ez az ájában korábban már szerepelt. Allah nem adott számukra mentséget emiatt; sőt, a Magasztos Allah megfeddte őket az Ő Fenséges Könyvében, és hitetleneknek és társítóknak nevezte őket; meghazudtolta őket abban az állításukban is, miszerint ezek az istenségeik közbenjárnak értük és közelebb viszik őket Allahhoz. És Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) sem mentette fel őket; sőt, a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) harcolt ellenük ezen társításuk miatt, mindaddig, amíg az istenszolgálatot és az imádatot kizárólag Allahnak, egyedül Neki szentelik, az Ő, a Magasztos, szava szerint:

﴿وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ...﴾

(Harcoljatok hát ellenük, amíg nem lesz több kísértés, és a Vallás (a tiszta Hit) Allah-é lesz egészen...) [A Tehén:193; Q 2:193]. És Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök

üdvösséget) azt mondta:

«أَمَرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ، وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ، فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا بِحَقِّ الْإِسْلَامِ، وَحِسَابُهُمْ عَلَى اللَّهِ».

"Arra kaptam parancsot, hogy addig harcoljak az emberekkel, amíg tanúságot nem tesznek arról, hogy: Nincs más jogosan szolgálható és imádható isten csak Allah, és hogy Muḥammad Allah Küldötte; és elvégzik az imát, és megadják a zakāt-ot. Ha ezt megteszik, megóvják tőlem vérüket (életüket) és vagyonukat, kivéve azt az esetet, ami az Iszlám jogát érinti, és az elszámolásuk Allah-ra tartozik." És A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) szavainak értelme:

«حَتَّى يَشْهَدُوا أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ».

„amíg tanúságot nem tesznek arról, hogy nincs más jogosan szolgálható és imádható isten, csak Allah” Azaz: hogy egyedül és kizárólag Allahot szolgálják és imádják, Rajta kívül bárki és bármi kizárásával.

Bizony, a társítók féltek a dzsinnektől, és náluk kerestek oltalmat; ezért a Magasztos Allah erre vonatkozóan azt mondja:

﴿وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا﴾

(És bizony voltak férfiak az emberek közül, akik

menedéket kerestek a dzsinnek férfiainál, de ez csak növelte az ő esztelenségüket és félelmeiket.) 6 [A Dzsinnnek: 6; Q 72:6]. A Korán magyarázó Tudósok a Nemes Ájával kapcsolatban mondták: A Magasztos Szava értelme:

﴿...فَزَادُوهُمْ رَهَقًا﴾

(...csak növelte az ő esztelenségüket és félelmeiket) Vagyis: rémület és félelem; mert a dzsinnek felfuvalkodnak és gőgössé válnak, amikor azt látják, hogy az emberek oltalmat kérnek tőlük. Ekkor még inkább rájuk ijesztenek és megrémítik őket, hogy minél inkább megsokasítsák az irántuk való imádatot és a hozzájuk való folyamodást oltalomért.

És a Magasztos Allah ehelyett azt adta a muszlimoknak, hogy Nála keressenek oltalmat, valamint az Ő teljes és tökéletes Szavainak oltalmát; és e tárgyban a következő Szavát küldte le:

﴿وَأَمَّا يُنْزِعَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾

(Ha gonosz sugallat buzdítana téged a sátán részéről, Allahhoz fordulj segítségért. Ő bizony Halló és Tudó.) 200 [A Magaslatok: 200; Q 7:200]. És a Magasztos Szava:

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾

(Mondd: "A hajnal (a pirkadat Uránál keresek menedéket.") 1 És hiteles bizonyítékként

fennmaradt, hogy a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta:

«مَنْ نَزَلَ مَنْزِلًا فَقَالَ: (أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ)؛ لَمْ يَضُرَّهُ شَيْءٌ حَتَّى يَرْتَحِلَ مِنْ مَنْزِلِهِ ذَلِكَ».

"Ha valaki megszáll egy helyen, és azt mondja: "Allah tökéletes Szavaiban keresek menedéket annak gonoszsága elől, amit teremtett", akkor semmi sem árthat neki, amíg el nem utazik arról a helyről".

Az előzőleg ismertetett ájákból és hadíszokból megérti a megmenekülést kereső, aki vallását akarja megőrizni, és a társítástól (širk) – annak rejtett és nyilvánvaló formáitól – épségben kíván maradni, hogy a halottakhoz, az angyalokhoz, a dzsinnekhez és más teremtményekhez való ragaszkodás, hozzájuk fohászkodás, náluk oltalom keresése és az ezekhez hasonló cselekedetek a tudatlanság kora (al-ġāhiliyya; az Iszlám előtti kor) társítóinak tettei közé tartoznak, és a Magasztos és Fenséges Allah mellé történő társítás legcsúfabb fajtái közül valók. Kötelező tehát mindezt elhagyni, attól óvakodni, egymást az elhagyására inteni, és kifogást emelni az ellen, aki ilyet cselekszik.

Ami pedig azokat illeti az emberek közül, akik ezekkel a társítást megvalósító cselekedetekkel váltak ismeretessé: nem megengedett velük házasságot kötni, sem az általuk levágott állat húsát

fogyasztani, sem értük elvégezni a temetési imát, sem mögöttük imádkozni; mindaddig, amíg nyilvánosan be nem jelentik, hogy bűnbánattal fordulnak Allahhoz, a Magasztoshoz mindezek miatt, és a fohászt és az istenszolgálati cselekedeteket és az imádatot kizárólag és egyedül Allahnak szentelik. A fohász maga az imádat, sőt annak veleje, amint mondta a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget):

«الدَّعَاءُ هُوَ الْعِبَادَةُ».

"A fohász maga az al-^cibāda (istenszolgálat, imádat.)" Egy másik megszövegezésben, a Prófétától (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) adták tovább és jegyezték le, miszerint ő azt mondta:

«الدَّعَاءُ مَخُ الْعِبَادَةُ».

„A fohász az istenszolgálat és az imádat veleje.”
Ami a társítókkal történő házasságot illeti: A Magasságos Allah mondja:

﴿وَلَا تُنكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتَّى يُؤْمِنَ وَلَآمَهُ مُؤْمِنَةً خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ وَلَا تُنكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّى يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُؤْمِنٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ أُولَئِكَ يَدْعُونَ إِلَى التَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ وَبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾

(Ne vegyetek feleségül (hitetlen) társító asszonyokat, mindaddig míg nem

hisznek! Bizony egy hívő rabszolganő jobb egy társító asszonytól, még akkor is

ha az tetszik nektek. És ne házasítsatok társítókhöz, hitetlenekhez (az

asszonyaitokat) míg ezek a férfiak hívők nem lesznek. Bizony egy hívő szolga

jobb, mint egy társító, még ha az tetszik is nektek. Azok a (Pokol) Tüzéhez

hívnek! Ám Allah a Paradicsomhoz hív és a megbocsátásra - az Ő engedelmével. És

megmagyarázza az Ő Jeleit az embereknek. Talán okulnak.) 221 [A Tehén:221; Q 2:221]. A Magasztos Allah megtiltotta a muszlimoknak, hogy házasságot kössenek a társító nőkkel – azokkal, akik bálványokat, dzsinneket, angyalokat és egyebeket szolgálnak –, mindaddig, amíg az istenszolgálatot és az imádatot őszintén, kizárólag Allahnak nem szentelik; Allah Küldöttét (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) mindabban, amivel eljött, igaznak nem tartják, és az ő útját nem követik. Ugyanígy megtiltotta, hogy a muszlim nőket társító férfiakhoz adják nőül, mindaddig, amíg ők az imádatot őszintén, kizárólag Allahnak nem szentelik, Allah Küldöttét (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) el nem fogadják, és nem követik őt.

És a Magasztos és Fenséges Allah tudtul adta, hogy a hívő rabszolganő jobb, mint a szabad, társító

nő, még ha szépségével és beszédének kellemével meg is tetszik annak, aki ránéz és hallja szavait; és hogy a hívő rabszolga jobb, mint a szabad, társító férfi, még ha szépségével, ékesszólásával, bátorságával és egyebekkel meg is nyeri annak tetszését, aki hallja és rátekint. Azután pedig e fölény okait az Ő szavaival tette világossá, a Magasztos és Fenséges így szólva:

﴿...أُولَٰئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ...﴾

(...Azok a (társítók a Pokol) Tüzéhez hívnak...) [A Tehén:221; Q 2:221]. Ezalatt a társító férfiakat és a társító nőket érti; mivel ők szavaikkal, cselekedeteikkel, életvitelükkel és erkölceikkel a Tűzre hívnak. Ellenben a hívő férfiak és a hívő nők erkölceikkel, cselekedeteikkel és életvitelükkel a Paradicsomra hívnak. Hogyan is lehetnének hát ezek és azok egyenlők!

Ami pedig a társítókért való halotti imát illeti: a Magasztos Allah a képmutatókkal kapcsolatban azt mondja:

﴿وَلَا تُصَلِّ عَلَىٰ أَحَدٍ مِّنْهُمْ مَّتَّ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَىٰ قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَا تَوْا وَّهُمْ فَاسِقُونَ﴾ (٨٤)

(És ha valaki meghal közülük, soha ne mondjál imát érte és ne állj meg a sírja felett! Ők hitetlenek voltak Allahhal szemben és a Küldöttével szemben és úgy haltak meg, hogy bűnösök voltak.) 84 [A

Megbánás: 84; Q 9:84]. A Magasztos és Fenséges Allah e nemes Ájában világosan kifejtette, hogy a képmutató és a hitetlen felett nem végzik el a temetési imát; Allah-ban és az Ő Küldöttében való hitetlenségük miatt. Ugyanígy nem imádkoznak mögöttük, és nem teszik őket a muszlimok imámjaivá; hitetlenségük és megbízhatatlanságuk, valamint a köztük és a muszlimok között fennálló nagy ellenségeskedés miatt. Továbbá azért sem, mert nem azok közül valók, akik az imát és az istenszolgálatot végzik; mivel a hitetlenség és a társítás (aš-širku) végrehajtásával semmiféle cselekedet nem marad meg. Allah-hoz fohászkodunk, hogy óvjon meg ettől. Ami pedig a társítók által levágott állatok húsának fogyasztását illeti: Allah, a Magasságos (a Koránban) azt mondja, egyértelművé téve az elhullott állat (döghús), valamint a társítók áldozati állatainak (húsának) tilalmát:

﴿وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَىٰ أَوْلِيَائِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ﴾

(És ne egyetek abból, ami fölött nem említették meg Allah neve! Bizony bűnös dolog ez! A sátánok sugallnak az ő közeli embereiknek, hogy vitába szálljanak veletek. Ha engedelmeskedtek nekik, akkor bizonyára társítók vagytok.) 121 [A Lábasjóságok: 121; Q 6:121]. Így a Magasztos Allah

megtiltotta a muszlimoknak az elhullott állat húsának (döghús) fogyasztását, valamint a társító által levágott állat húsának fogyasztását, mert az tisztátalan; ezért az ő vágott állata vallásjogilag a döghússal azonos megítélés alá esik, még akkor is, ha (levágáskor) Allah Nevét említene fölötte; mivel az Allah Nevének általa való megemlézése érvénytelen, semmi hatása nincs, mert ez istenszolgálat, és a társítás megghiúsítja és érvényteleníti az istenszolgálatot, mindaddig, amíg a társító bűnbánattal vissza nem tér Allahhoz, a Magasztoshoz. És Allah – fenséges az Ő Dicsősége – azért engedte meg a Könyv Népe ételeit; ahogyan a Koránban azt mondja:

﴿...وَوَطَّعُوا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلًّا لَكُمْ وَطَّعَاكُمْ حِلًّا لَهُمْ...﴾

(...És azok étele, akiknek a Könyv adatott megengedett a számotokra és a ti ételeitek megengedett az ő számukra...) [Az Asztal:5; Q 5:5]. Mivel egy égi eredetű valláshoz sorolják magukat, és azt állítják, hogy Mózes és Jézus követői közül valók, jóllehet ebben hazudnak; és Allah eltörölte és semmissé tette az ő vallásukat azáltal, hogy Muḥammadot (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) az egész emberiséghez küldte. Ám a Magasztos Allah megengedte számunkra a zsidók és a keresztények ételeit és asszonyaikat; mélységes bölcsességből és tekintetbe vett isteni

titkok okán, melyeket a tudósok megvilágítottak. Ez ellentétben áll a társítókkal, a bálványok és a halottak imádóival – legyenek azok Próféták, szentek vagy mások –; mivel vallásuknak nincs alapja, még csak látszólagos érve sincs, sőt alapjaiban hamis. Ennélfogva az ő (vallásuk követőinek) levágott áldozati állata dög állatnak minősül, és nem megengedett annak fogyasztása.

Ami pedig arra vonatkozik, amikor valaki a megszólítottak ezt mondja: (Dzsinn sújtott le rád és szállt meg), (Dzsinn ragadott el), (A sátán elszállt veled), és ehhez hasonlókat: ez a gyalázkodás és szidalmazás körébe tartozik, és ez a muszlimok között nem megengedett, akárcsak a gyalázkodás és szidalmazás minden más formája. Ez nem tartozik a társítás (širk) kategóriájába, kivéve ha az azt kijelentő azt hiszi, hogy a dzsinnek Allah engedélye és akarata nélkül tetszésük szerint rendelkeznek az emberekkel. Aki ezt tulajdonítja a dzsinneknek vagy bármely más teremtménynek, az e meggyőződése miatt hitetlen; mert Allah, a Magasztos, mindennek a Birtokosa, és Mindenre Képes; Ő az, Aki jót juttat és kárt okoz, és semmi sem valósul meg az Ő Engedélye, Akarata és előzetes Elrendelése nélkül — amint Ő, a Fensége és a Magasztos, megparancsolta az Ő Prófétájának (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), hogy tudassa az emberekkel e nagy alapelvet:

﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَاسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾

(Mondd (Muhammad): "Nem rendelkezem sem ártani, sem használni tudás hatalmával a magam javára, kivéve, ha Allah úgy akarja. Ha ismerném a láthatatlant, akkor sok jóban lenne részem és nem érhetne engem semmi rossz. Ám én csak intő és örömhírhöző vagyok az olyan emberek számára, akik hisznek.) 188 [A Magaslatok: 188; Q 7:188]. Ha pedig a teremtmények vezetője és legkiválóbbja, a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) nem rendelkezik a saját maga számára történő használás vagy ártás hatalmával – kivéve azt, amit a Magasztos Allah úgy Akar –, akkor hogyan rendelkezhetnének ezzel mások a teremtmények közül?! És az erre vonatkozó áják számosak.

Ami pedig a látnokok, sarlatánok, asztrológusok és hozzájuk hasonlók megkérdezését illeti – vagyis azokét, akik a láthatatlanról, az ismeretlenről, a meg nem tapasztalható jövőbeli dolgokról adnak hírt –, ez elvetendő és tilos; az, hogy igaznak tartsuk őket, még súlyosabb és még inkább elvetendő; sőt a hitetlenség ágainak egyike; mert a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta:

«مَنْ أَتَى عَرَّافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ؛ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ يَوْمًا».

"Aki elmegy egy jóshoz és megkérdezi őt valamiről, annak az imája negyven napig nem fogadtatik el." Ezt Muszlim jegyezte a Szahíh-jába (a Hiteles Hagyományok Gyűjteménye). Az ő Şahīh-jában is (olvasható) Mu'āwiya bin al-Ḥakam as-Sulamī-tól (Allah legyen elégedett vele):

«أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ نَهَى عَنْ إِثْنَيْنِ الْكُفَّانِ وَسُؤَالِهِمْ».

"A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) megtiltotta, hogy jóshoz menjen el valaki és kérdezze őket."

És a Szunan-gyűjtemények (a vallásjogra összpontosító hagyománygyűjtemények) szerzői közölték a Prófétától (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), miszerint ő mondta:

«مَنْ أَتَى كَاهِنًا، فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ؛ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ ﷺ».

"Aki elmegy egy jóshoz és elhiszi és igaznak tartja azt, amit mond - az hitetlen azzal szemben, ami lebecsáztatott Muḥammad-ra (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget)." Az e témával foglalkozó hagyományok nagy számban olvashatók. A muszlimokra nézve kötelező: óvakodni attól, hogy jósokat és látnokokat kérdezzenek, valamint mindenféle sarlatántól is, akik azzal foglalkoznak, hogy a láthatatlan, az ismeretlen, meg nem tapasztalható jövőbeli dolgokról adnak hírt, és a muszlimokat megtévesztik, mindegy, hogy ezt az orvoslás

nevében teszik-e vagy más címen; mivel a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) ezt megtiltotta és attól óva intett. Ebbe beletartozik az is, amit egyesek az orvoslás nevében állítanak a láthatatlanhoz tartozó dolgokról: amikor megszaglásszák a beteg turbánját, a beteg asszony fátylát, vagy efféléket, azt mondják: ez a beteg, vagy ez a beteg asszony ezt meg ezt tette, így meg így cselekedett – olyan láthatatlan dolgokról szólva, amelyekre a beteg turbánjában és az ehhez hasonlóknak semmiféle jel nem utal. Céljuk ezzel csupán a köznép megtévesztése, hogy azok azt mondják: jártas az orvoslásban, a betegségek fajtaiban és okaiban. Megesik, hogy ad nekik valamiféle gyógyszert is, és előfordul, hogy az Allah elrendelése folytán éppen gyógyulással esik egybe; ők pedig azt hiszik, hogy az az ő gyógyszere okán történt. Előfordulhat az is, hogy a betegség okai némely dzsinnekhez és sátánokhoz köthetők; azokhoz, akik azt a magát gyógyítónak mondó személyt szolgálják, és hírt adnak neki a láthatatlan bizonyos dolgairól, amelyekbe bepillantást nyernek; így ezekre hagyatkozik, és a dzsinneket és a sátánokat olyan jellegű imádatokkal igyekszik kielégíteni, ami megfelel nekik; ekkor eltávoznak tőle, és felhagynak azzal az ártással és érintettséggel, amellyel addig sújtották őt. Ez a jelenség ismeretes a dzsinnekkal és a sátánokkal

kapcsolatban, valamint azokkal, akik őket használják.

A muszlimokra továbbá kötelező: vigyázni és óvatosnak lenni ezzel, egymást inteni annak elhagyására, a Magasztos Allahra támaszkodni, és Őrá hagyatkozni minden ügyben. Nincs semmi kifogásolandó a vallásjogilag engedélyezett ruqya alkalmazásában (Korán Versek olvasása a betegnek) és a megengedett gyógyszerek használatában; valamint megengedett a kezelés olyan orvosoknál, akik elvégzik a beteg megvizsgálását, és az érzékelhető és ésszerű okok és módszerek alkalmazásával megbizonyosodnak betegségéről. És hitelesen bizonyított formában maradt fenn a Prófétától (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), hogy azt mondta:

«مَا أَنْزَلَ اللَّهُ دَاءً إِلَّا أَنْزَلَ لَهُ شِفَاءً، عَلِمَهُ مَنْ عَلِمَهُ، وَجَهْلَهُ مَنْ جَهْلَهُ».

"Allah nem bocsátott le olyan betegséget, amelyhez ne küldött volna gyógyírt is. Aki tud róla, az tudja, aki nem, az nem tudja." A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt is mondta:

«لِكُلِّ دَاءٍ دَوَاءٌ، فَإِذَا أُصِيبَ دَوَاءُ الدَّاءِ بَرَأَ بِإِذْنِ اللَّهِ».

"Minden betegségnek van gyógyszere; amikor a gyógyszer megfelel a betegségnek, meggyógyul — Allah engedelmével." A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt is mondta:

«عِبَادَ اللَّهِ، تَدَاوُوا وَلَا تَدَاوُوا بِحَرَامٍ».

"Allah hívó szolgálai, gyógyítsátok magatokat, ám ne gyógyítsátok magatokat tilalmas dologgal!" Az e témával foglalkozó hagyományok nagy számban olvashatók.

Kérjük a Magasztos Allahot, hogy jobbítsa és javítsa a muszlimok állapotát mindnyájukét, és gyógyítsa meg szíveiket és testüket minden rossztól, és egyesítse őket az Igaz Vezetésre; és oltalmazzon bennünket és őket a félrevezető megpróbáltatásoktól, valamint a sátánnak és az ő szövetségeseinek való engedelmességtől. Bizony Ő mindenre Képes. Nincs sem erő, sem hatalom, csakis a Magasságos, a Fenséges Allah által.

És Allah áldja meg, adjon örök üdvösséget az Ő szolgájának és Küldöttének, a mi Prófétánknak, Muḥammad-nak, háznépének és társainak.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Negyedik Értekezés:

Az újítást és társítást tartalmazó fohászokkal való istenszolgálat, imádat vallásjogi megítélése

°Abdu-l-°Azīz bin °Abdullāh bin Bāz-tól a tisztelt testvérnek (.....), Allah adjon neki sikert minden jóban, Ámín.

Béke legyen veletek és Allah könyörülete és áldásai.

Ami pedig ezután következik: Eljutott hozzám az Önök nemes levele; Allah mutasson nektek utat az Ő útmutatásával; és az abban foglalt fontos tájékoztatás szerint országotokban vannak olyan emberek, akik olyan fohászokhoz ragaszkodnak, amelyekre Allah semmiféle felhatalmazást nem küldött le; közöttük van olyan, ami újítás (bid°a), és olyan is, ami társítás (širk); és mindezt a Hívők Vezetőjéhez, °Alī ibn Abī Ṭālibhoz – Allah legyen vele elégedett – és másokhoz kötik. És ezeket az awrād-okat (egyes szám: wird; áhítatos fohászok, könyörgések és formulák) recitálják a đikr-összejöveteleken, vagy a mecsetekben a šalātu-l-maghrib (a naplemente imája) után, azt állítván, hogy mindez közeledést jelent Allahhoz; olyan kijelentésekkel, mint: "Allah jogára!", "Allah

emberei!", "Segítsetek rajtunk Allah segítségével!", és: "Legyetek segítségünkre Allah által! És ahogyan mondják: Ó, quṭbok, ó, uraink! Válaszoljatok, ti, akik köztünk a megsegítés letéteményesei vagytok, és járjatok közben Allahnál! Íme, a ti szolgátok itt áll, és kaputoknál áhítattal időzik, és saját mulasztásaitól fél. Siess segítségünkre, ó, Allah Küldötte! Rajtatok kívül nincs, akihez mehetnék, és a kért cél tőletek nyerhető el. Ti vagytok Allah emberei. Hamza, a mártírok vezére által — ki közületek az, aki számunkra segedelmet ad? — Siess segítségünkre, ó, Allah Küldötte. És amiképpen mondják: "Ó Urunk, Allah! Áldd meg azt, akit eszközzé tettél arra, hogy feltáruljanak Mindenhatóságod titkai és szétáradjanak Irgalmasságod fényei; így ő az Úr Jelenlétének képviselője lett, és Lényed titkainak helytartója.

Az önök kívánsága arra, hogy kifejtést nyerjen, mi minősül újjáadásnak, és mi minősül társításnak, valamint hogy érvényes-e az ima az olyan imám mögött, aki ezzel a fohással fohászkodik – vajon mindez már ismert volt?

A válasz: Minden hála csak Allahot illeti, áldás és békesség arra aki után nem jön több próféta, az ő háznépére, Társaira és mindazokra, akik az ő igaz és helyes útját követik - egészen a Számonkérés Napjáig.

Ami ezután következik: tudd meg – Allah adjon

neked sikert és kitartó erőt –, hogy Allah bizony a teremtményeket megteremtette, és elküldte a Küldötteket – áldás és béke legyen rajtuk – azért, hogy Őt egyedül szolgálják és imádják; nincs Neki társa; Rajta kívül mindent elhagyva; ahogyan a Mindenható Allah azt mondja:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾

(Én csupán azért teremtettem a dzsinneket és az embert, hogy kizárólag engem szolgáljanak, imádjanak.56) [Az Elfújók (Az Elfújó Szelek): 56; Q 51:56].

Az istenszolgalat, az imádat – amint azt korábban kifejtettük – nem más, mint: a Magasztos iránti engedelmesség és az Ő Küldötte, Muhammad (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), iránti engedelmesség; azáltal, hogy megcselekedjük mindazt, amit Allah és az Ő Küldötte parancsolt, és elhagyjuk mindazt, amit Allah és az Ő Küldötte megtiltott; Allahban és az Ő Küldöttében való hitből, és az Allahért végzett cselekedetben tanúsított őszinte szándékú odaadással; a Magasztos Allah iránt tanúsított legteljesebb szeretettel, és a teljes alávetettséggel és alázatossággal egyedül Őneki, a Magasztosnak – mindenki más kizárásával; mint a Magasztos Szava:

﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ...﴾

(Az Urad elrendelte, hogy senki más ne

szolgáljatok és ne imádjatok csak Őt...) [Az Éjszakai Utazás: 23; Q 17:23]. Azaz: megparancsolta és intett arra, hogy egyedül és kizárólag Őt szolgálják és imádják. És a Magasztos azt is mondja:

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ﴾ إِيَّاكَ نَعْبُدُ
وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿﴾

(Hála legyen Allah-nak, a Világok (minden teremtet) Urának! 2

A Könyöröletesnek, az Irgalmasnak 3

Az Ítélet Napjának (a Feltámadás Napjának) Birtokosának 4

(Egyedül) Téged szolgálunk és imádunk és (kizárólag) Hozzád fordulunk segítségért.) 5 [A Megnyitó: 2-5; Q 1:2-5]. Allah, a Magasságos ezekben az Ájokban nyilvánvalóvá tette, hogy kizárólag és egyedül Ő jogosult arra, hogy Őt imádják, és hogy egyedül Tőle kérjenek segítséget. Allah, a Magasságos azt mondja:

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ﴾ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ
الْخَالِصُ... ﴿﴾

(Mi bizony az Igazsággal bocsátottuk le neked a Könyvet. Szolgálj hát és imádd Allahot őszinte hittel 2

Vajon nem Allah-ot illeti-e meg a tiszta Vallás...) [Csapatok (az-Zumar):2-3; Q 39:2-3]. És a Magasztos azt is mondja:

﴿فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾^(١٤)

(Foháskodjatok Allahhoz őszinte hittel! Még ha ez nem is tetszik a hitetleneknek.) 14 [A Megbocsátó: 14; Q 40:14]. És a Magasztos azt is mondja:

﴿وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾^(١٨)

(És (az is kinyilatkoztatott, hogy) a leborulási helyek (a mecsetek) kizárólag Allah-hoz tartoznak. Ne foháskodjatok Allahon kívül máshoz!) 18 [A Dzsinnnek:18; Q 72:18]. E témakörben nagyon sok Ája található, és mindegyik arra utal, hogy kötelező az istenszolgálatot és az imádatot egyedül és kizárólag Allah-nak szentelni.

Köztudott, hogy a foháskodás minden fajtája az imádat körébe tartozik; ezért nem megengedett senkinek, hogy fohással máshoz forduljon, csupán és kizárólag a Magasztos Allahhoz, és nem kérhet segítséget, és nem esedezhet máshoz – csakis Hozzá; e nemes áják tanítása szerint, és mindazzal egyezően, ami ugyanezt a jelentést hordozza. Mindebből kivételt képeznek a hétköznapi ügyek és a kézzelfogható okok és eszközök, amelyek az élő, jelenlévő teremtmény hatáskörébe tartoznak; ezek ugyanis nem az istenszolgálat körébe tartoznak. Sőt, a kinyilatkoztatás szövegei és a közmegegyezés alapján megengedett, hogy az ember az élő, erre képes embertársa segítségét és támogatását kérje

olyan hétköznapi ügyekben, amelyekre az képes; például segítségét és támogatását kérje gyermeke, szolgája vagy kutyája ártalmának elhárításában, és az ehhez hasonlóknak. Például: amikor az ember egy élő, jelenlévő és arra képes embertől – vagy akár egy távollévőtől – kér segítséget, fizikai eszközök közvetítésével, mint a levelezés és hasonló, háza felépítéséhez, autója megjavításához, vagy ehhez hasonló dolgokban. És ezek közé tartozik: az, hogy az ember a társaihoz fordul segítségért az Allah Útján történő erőfeszítés során, a dzsihádban és a háborúban, és az ehhez hasonlóknak. És e tárgykörbe tartozik Allah, a Magasságos mondása Mózes (béke legyen vele) történetében:

﴿فَاسْتَعَاثَهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ...﴾

(...Segítségül hívta őt az, aki az ő pártjához tartozott azzal szemben, aki az ellensége volt...) [A Történet: 15; Q 28:15].

A halottaktól, a dzsinnektől és az angyaloktól, valamint a fáktól és kövektől való segítség kérése: az a Nagyobb Társításhoz tartozik, és ugyanazon fajta cselekedet, mint a korai társítók tettei az isteneikkel; mint al-^cUzzá, al-Lát és mások. Ugyanígy, az élők közül azokhoz fordulni a segítség és a támogatás kérésével, akikről azt hiszik, hogy erényes emberek, olyan dolgokban, amelyekre

egyedül Allah képes; mint a betegek meggyógyítása, a szívek útmutatásban részesítése, a Paradicsomba való bejutás, a Tűztől való megmenekülés és ezekhez hasonlók.

A fenti Áják és mindaz, ami jelentésükben velük összhangban áll az Ájákban és a hadíszokban: mind arra utalnak és mutatnak, hogy a szíveket minden ügyben Allah felé kell fordítani, és az istenszolgálatot és az imádatot őszintén, kizárólag egyedül Allah-nak kell szentelni; mert a szolgák ezért teremtettek, és erre kaptak parancsot - amint az előző Verseken már szerepelt -, és ahogyan a Magasztos mondta:

﴿وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا...﴾

(És szolgáljátok, imádjátok Allahot és ne társítsatok mellé semmit és senkit...) [A Nők: 36; Q 4:36]. És a Magasztos Szava:

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ...﴾

(És csak arra kaptak parancsot, hogy tiszta, őszinte hittel imádják Allahot, hanīf-ként (hanífként; tiszta, veleszületett, romlatlan hit) ...) [A Világos Bizonyíték (Al-Bayyina):5; Q 98:5]. És a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) szavai értelmében, a Mu'ād-tól (Allah legyen elégedett vele) származó hagyományban:

«حَقُّ اللَّهِ عَلَى الْعِبَادِ أَنْ يَعْبُدُوهُ وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا».

"Allah joga az emberekkel szemben, hogy ők csak és kizárólag Őt szolgálják, imádják és ne társítsanak Mellé senkit és semmit." Muttafaquⁿ ʿalā ṣiḥḥatihi (egyetértés van a hitelességét illetően és mind a két ṣaykh, al-Bukhārī és Muszlim is, hitelesnek fogadja el). És az ő szava, az Ibn Masʿūd (Allah legyen elégedett vele) által továbbadott hagyomány értelmében:

«مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَدْعُو لِلَّهِ نِدًّا؛ دَخَلَ النَّارَ».

"Aki úgy hal meg, hogy máshoz fohászkodik Allah mellett - az a Tűzbe fog belépni." Al-Bukhārī jegyezte le. A két Ṣaḥīḥ-ban (olvasható) Ibn ʿAbbās-tól (Allah legyen elégedett velük), miszerint a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), amikor Muʿādh-ot Jemenbe küldte, azt mondta neki:

«إِنَّكَ تَأْتِي قَوْمًا أَهْلَ كِتَابٍ، فَلْيَكُنْ أَوَّلَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ شَهَادَةً أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ».

"Te egy Könyv Népéhez tartozó néphez méysz; legyen az első, amire hívod őket, a tanúságtétel arra, hogy: Nincs más jogosan szolgálható, imádkozható isten Allahon kívül." Egy másik megszövegezésben:

«ادْعُهُمْ إِلَى شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنِّي رَسُولُ اللَّهِ».

"Hívd és szólítsd fel őket a tanúságtételre arról, hogy: Nincs más jogosan szolgálható, imádkozható

isten, kivéve csak Allah, és arról, hogy én Allah Küldötte vagyok.” Szintén al-Bukhārī-nál található verzió szerint:

«فَلْيَكُنْ أَوَّلَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَى أَنْ يُوحِّدُوا اللَّهَ».

"Legyen az első, amire felszólítod őket: hogy egyedül Allahot tartsák Igaz Istennek." Muszlim közölte a Şahīḥ-jában, Ṭāriq bin Ašyam al-Ašgaʿī-től (Allah legyen elégedett vele), miszerint a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) mondta:

«مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَكَفَرَ بِمَا يُعْبَدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ؛ حَرَّمَ مَالَهُ وَدَمُهُ، وَحَسَابُهُ عَلَى اللَّهِ جَلَّ جَلَالُهُ».

"Aki azt vallotta, hogy nincs más jogosan szolgálható, imádható isten Allahon kívül és megtagadta mindazt, amit az emberek Allahon kívül imádnak, annak tulajdona és vére sérthetetlenné vált, és a számonkérése egyedül Allahra tartozik – dicső és magasztos az Ő Fensége". Az e témával foglalkozó hagyományok nagy számban olvashatók.

Ez az egyistenhit (at-tawḥīd) az Iszlám Vallásának az alapja, a hitközösség alapja, a vallás csúcsa, a kötelező előírások közül a legfontosabb. Ez a bölcsesség az emberek és a dzsinnek megteremtésében, és a bölcsesség minden Küldött elküldésében – legyen Allah áldása és békéje

mindannyiukon –, amint azt az erre utaló áják már korábban jelezték; ezek közül: a Magasztos szava:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾

(Én csupán azért teremtettem a dzsinneket és az embert, hogy Engem szolgáljanak.) 56. [Az Elfújók (Az Elfújó Szelek) Adh-Dhāriyāt:56; Q 51:56]. Ugyancsak ennek bizonyítékai közül való: a Magasztos Szava:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ...﴾

(Minden egyes nemzethez elküldtünk egy Küldöttet azzal, hogy: "Szolgáljátok, imádjátok Allahot és kerüljétek el a Tágútot (minden hamis istenség, bálvány).") [A Méhek:36; Q 16:36]. És a Magasztos és Fenséges Szava:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾

(Nem bízunk meg előtted egyetlen Küldöttet sem feladattal csak úgy, hogy sugalltuk neki: "Nincs más jogosan szolgálható, imádható isten csak Én, Engem szolgáljatok hát."25) [A Próféták: 25; Q 21:25]. A Magasztos Allah Nūh-ról, Hūd-ról, Šālih-ról és Šu‘ayb-ról (áldás és béke legyen velük) azt mondja, hogy ők így szóltak a népükhöz:

﴿...اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ...﴾

(...Szolgáljátok, imádjátok Allahot, nincs más isten a számotokra Rajta kívül...) [A Magaslatok: 59;

Q 7:59]. És ez valamennyi Küldött felszólítása, amint arra a megelőző két ája is rámutat; és a Küldöttek ellenségei is elismerték, hogy a Küldöttek megparancsolták nekik, hogy az istenszolgálatot és az imádatot egyedül Allahnak szenteljék, és tagadják meg és utasítsák el mindazt, amit Allah helyett szolgálnak. Ahogyan a Magasztos mondta ^cÁd történetében: ők ezt mondták Húdnak, béke legyen vele:

﴿...أَحِثُّنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا...﴾

(...Talán azért jöttél hozzánk, hogy egyedül Allahot szolgáljuk és imádjuk? És elhagyjuk azt, amit apáink imádtak?...) [A Magaslatok: 70; Q 7:70]. A Magasztos és Fenséges Szava a Quraysh törzsszel kapcsolatban, amikor a mi Próféánk, Muḥammad - Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget - hívta őket arra, hogy egyedül Allahot szolgálják és imádják, és hogy hagyjanak fel mindazzal, amit Rajta kívül imádnak – legyenek azok angyalok, a szentnek tartott emberek, bálványok, fák és egyebek:

﴿أَجْعَلِ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ﴾

("És az istenségeket egyetlen istenné teszi? Bizony csodálatot kiváltó dolog ez!") 5 [Sad (A Ṣād c. sūra):5; Q 38:5]. És a Magasztos és Fenséges róluk azt mondja:

﴿إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ﴾ وَيَقُولُونَ إِنَّا لَنَارِكُوا
الْهَيْتَا لِشَاعِرٍ مَّجْنُونٍ ﴿٣٦﴾

(Hisz midőn az mondatott nekik: "Nincs más jogosan imádható isten csak Allah (lá iLáha illa Allah). " Ők bizony gőgösködtek. 35

És azt mondták: "Vajon hagyjuk el isteneinket egy örült költő miatt?") 36 [A Sorba Rendeződők:35-36; Q 37:35-36]. E témakörben nagyon sok Ája található.

Mindabból, amit az ájából és a hadíszokból említettünk, világossá válik számodra — Allah tegyen engem és téged sikeressé a vallásban való megértésben, és adjon éleslátást a Világok Urának kizárólagos jogát illetően —, hogy ezek a fohászok és a segítségkérés fajtái — amelyeket a kérdésedben részleteztél — mind a nagyobb társítás fajtái közé tartoznak; mivel ezek az imádatot Allahon kívül másnak szánják, és olyan dolgok kérését jelentik a halottaktól és a távollévőktől, amelyekre Allahon kívül senki sem képes; ez pedig még visszataszítóbb, mint az első társítása, mert az első csupán a jólét idején társítottak. A nehézségek és megpróbáltatások idején pedig őszinte odaadással Allahhoz fordulnak imádatlaltal; hiszen tudják, hogy Ő (a Magasztos) az, Aki képes megszabadítani őket a szorult helyzetből, Rajta kívül senki sem képes erre; ahogyan Ő az Ő

világosan kifejtett Könyvében mondta azokról a társítókról:

﴿فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِكِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّيْنَاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ﴾^(٦٥)

(És ha hajóra szállnak, Allahhoz fohászkodnak, őszinte és tiszta hittel fordulnak Feléje. Ám miután a szárazföldre menekítette őket, már társítanak.) 65 [A Pók: 65; Q 29:65]. És a Magasztos, egy másik ájában hozzájuk szólva, azt mondja:

﴿وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَٰهًا فَلَمَّا نَجَّيْنَاهُمْ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا﴾^(٦٧)

(Ha csapás sújt benneteket a tengeren, eltűnedeznek tőletek azok, akikhez fohászkodtok - kivéve Őt! És miután a szárazföldre menekített benneteket, elfordultok. Az ember hálátlanul tagadó.) 67 [Az Éjszakai Utazás: 67; Q 17:67].

Ha pedig a mostani társítók közül valaki azt mondaná: Mi nem azt szándékozzuk vélni, hogy amazok önmaguktól haszonnal szolgálnak, önmaguktól meggyógyítják betegeinket, vagy önmaguktól hasznunkra vannak, vagy önmaguktól ártanak nekünk; hanem csupán az ő közbenjárásukat értjük ezalatt a Magasztos Allah-nál.

A válasz pedig: azt kell mondani neki: ez a korábbi hitetlenek célja és szándéka volt; és nem az

volt a szándékuk, hogy istenségeik teremtenek vagy gondoskodnak a megélhetésről, vagy önmaguk erejéből hasznot hajtanak vagy kárt okoznak. Hiszen ezt megcáfolja az, amit Allah róluk a Koránban említett: hogy ők azok közbenjárását és tekintélyét keresték, és azt, hogy közelebb vigyék őket Allah-hoz; ahogyan a Magasztos és Fenséges Allah mondja:

﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شَفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ...﴾

(És Allah helyett olyat szolgálnak, ami sem ártani, sem használni nem képes nekik. És azt mondják: "Ezek a mi közbenjáróink Allahnál"...)
[Yünus: 18; Q 10:18]. Allah erre a következő Szavával válaszolt nekik:

﴿...قُلْ أَتُنَبِّئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾

(Mondd: "Talán olyasvalamiről akartok hírt adni Allahnak, amiről Ő nem tud, sem az egekben sem a földön?" Magasztaltassék, mennyire felette áll Ő annak, amit társítanak.) [Yünus:18; Q 10:18]. Világossá tette a Magasztos, hogy sem az egekben, sem a földön Nála nincsen olyan közbenjáró, azon a módon, ahogyan azt a társítók értik; és aminek Allah nem tudja a létét, az nem is létezik, hiszen Előtte semmi sem maradhat rejtve. És a Magasztos

azt is mondja:

﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۝ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ
فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ۝ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ ۚ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ
مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ
ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ ۝﴾

(A Könyv (ezen Korán) kinyilatkoztatása az Allahtól van, a Mindenható Hatalmastól, a Bölcsőtől.)

1

(Mi bizony az Igazsággal bocsátottuk le neked (ó, Muhammad) a Könyvet . Szolgáld hát Allah-ot, őszintén Neki szentelve a Vallást!) 2

(Vajon nem Allah-ot illeti-e meg a tiszta Vallás? És azok, akik Allah helyett segítőket vesznek maguknak (szólva): "Csak azért imádjuk Őket, hogy Allah közelébe segítsenek bennünket". Allah bizony dönteni fog közöttük abban, amiben vita támad közöttük. Allah bizony nem vezeti az Igaz Útra azt, aki hazug, hitetlen.) 3 [A Csapatok:1-3; Q 39:1-3].

A Vallás jelentése itt: al-‘ibāda (az istenszolgálat, az imádat); ami nem más, mint engedelmesség Allahnak és engedelmesség az Ő Küldöttének (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) – ahogyan az már korábban elhangzott –; és beletartozik: a fohászkodás és a segítségkérés [Hozzá], a félelem és a remény, az áldozati vágás és a fogadalomtétel; ugyanígy beletartozik: az ima és a

böjt, valamint mindaz, amire Allah és az Ő Küldötte parancsot adott. A Magasztos világossá tette, hogy az al-ʿibāda egyedül és kizárólag Őt illeti, és hogy a szolgák kötelessége azt egyedül Neki — fenséges és magasztos az Ő Dicsősége — őszintén, tiszta hittel szentelni; mert amikor megparancsolta a Prófétának — Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget —, hogy az imádatot egyedül Neki, őszintén, tiszta hittel mutassa be, az parancs e Közösség minden egyes tagja számára is.

Majd a Magasztos Allah mindezek után világossá tette a hitetlenek ügyét. Allah, a Magasságos mondja:

﴿...وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ...﴾

(És azok, akik Allah helyett segítőköt vesznek maguknak (szólva): "Csak azért imádjuk Őket, hogy Allah közelébe segítsenek bennünket".) [A Csapatok: 3; Q 39:3]. A Magasztos Allah a következő Szavával válaszolt nekik:

﴿...إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۖ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ﴾

(Allah bizony dönteni fog közöttük abban, amiben vita támad közöttük. Allah bizony nem vezeti az Igaz Útra azt, aki hazug, hitetlen.) [A Csapatok: 3; Q 39:3]. A Magasztos Allah ebben a Nemes Ájában tudtul adja: a hitetlenek Allah helyett

a segítőket nem másért imádták, csak azért, hogy azok Allah közelébe segítsék őket; és ez a hitetlenek célja volt régtől fogva mind a mai napig. Ezt Allah megcáfolta, midőn Allah, a Magasztos mondja:

﴿...إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ
كَذِبٌ كَفَّارٌ﴾

(Allah bizony dönteni fog közöttük abban, amiben vita támad közöttük. Allah bizony nem vezeti az Igaz Útra azt, aki hazug, hitetlen.) [A Csapatok (az-Zumar):3; Q 39:3]. Allah, a Magasztos, világossá tette: a leghazugabb állításuk az a vélekedésük, hogy istenségeik valamelyest közelebb viszik őket Hozzá; és hogy mindaz, amit Helyette nekik szentelnek az imádatból – az hitetlenség a Magasztosban. Ezzel pedig mindenki, akinek csak a legcsekélyebb belátása és megkülönböztető képessége is van, tudja: a korábbi hitetlenek hitetlensége éppen abból fakadt, hogy a prófétákat és Allah barátait, a fákat és a köveket, valamint más teremtetett létezőket közbenjárókká választottak maguk és Allah közé. Azon vélekedésük, hogy azok az Ő engedélye és elégedettsége nélkül – a Magasztos és Fenséges – elintézik az ügyeiket, miként a miniszterek közbenjárnak a királyoknál; ezáltal Őt – fenséges az Ő dicsősége – a királyokhoz és vezetőkhöz hasonlították. Azt mondják: miként az, akinek

valami szüksége van a királytól vagy a vezetőtől, a hozzá tartozó közeli bizalmasai és miniszterei útján kéri az ő közbenjárásukat nála, éppen így mi is Allahhoz közeledünk az Ő prófétáinak és kegyeltjeinek imádatával. Ez a hamisságok leghamisabbika; mert a Magasztosnak nincs Hozzá hasonlója, és nem hasonlítható teremtményeihez. Nála senki sem járhat közben, csak az Ő engedélyével a közbenjárásban, és nem engedélyezi azt másnak, csak az egyistenhit híveinek. Ő, Magasztos és Fenséges, mindenre képes és mindent tud, és Ő a Legirgalmasabb az irgalmasok között; senkitől nem tart és senkitől sem fél; mert a Magasztos Ő az, aki szolgálai fölött teljhatalommal bír, és velük úgy rendelkezik, ahogyan akar. Ezzel szemben a királyok és a vezetők nem képesek mindenre, ezért szükségük van olyanokra, akik segítik őket abban, amiben esetleg erőtlennek bizonyulnak: miniszterekre, bizalmasaikra és katonáikra; továbbá szükségük van arra, hogy tudomásukra hozzák azoknak a szükségleteit, akiknek a szükségét nem ismerik, ezért miniszterei és bizalmasaik közül olyanokra van szükségük, akik szívüket meglágyítják és jóindulatukat megnyerik. Ami pedig az Urat illeti – Hatalmas és Fenséges –, Ő – magasztaltassék – nem szorul egyetlen teremtményére sem; független tőlük. Ő irántuk még az édesanyáiknál is

könyörületesebb. Ő az Igazságos Bíró, aki a dolgokat a helyükre helyezi, úgy, ahogyan azt bölcsessége, tudása és hatalma megkívánja. Ezért semmiféle tekintetben nem megengedett, hogy Őt a teremtményeihez mérjük. Ezért a Magasztos az Ő Könyvében világosan kifejtette, hogy a társítók elismerték, hogy Ő az Egyetlen Teremtő, az Egyetlen igaz Fenntartó, az Egyetlen Tervező; és hogy Ő az, Aki válaszol a kényszerhelyzetbe jutott ember könyörgésére, elhárítja a bajt, és életet ad és halált hoz; és még sok más ehhez hasonló, az Ő cselekedetei közül. És bizony a vizsály a társítók és a Küldöttek között azon volt, hogy az istenszolgálat és az imádat kizárólag Allahot illeti, őszintén és tiszta hittel, ahogyan a Magasztos mondta:

﴿وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَن خَلَقَهُمْ لَيَقُولَنَّ اللَّهُ...﴾

(Ha megkérdeznéd tőlük, hogy ki teremtette őket, azt mondanák: "Allah"...) [A Díszek:87; Q 43:87], És a Magasztos azt is mondja:

﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُم مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّن يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٥٠﴾﴾

(Mondd: Ki az, aki gondoskodik rólatok az égből és a földből, vagy ki az, aki a hallás és a látás fölött rendelkezik, és ki hozza elő az élő a halottból, és ki hozza elő a halottat az élőből? Ki rendez el

mindent? Azt fogják mondani: "Allah". És te mondd: "Hát nem vagytok istenfélők?") 31 [Yūnus: 31; Q 10:31]. E kérdéskörben nagyon sok Ája található és olvasható.

Már korábban szó esett azokról az Ájákról, amelyek arra mutatnak, hogy a viszály a Küldöttek és a nemzetek között nem másról szól, mint az imádatnak egyedül és kizárólag Allahnak, őszinte hittel történő szenteléséről; ahogyan a Magasztos mondta:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ...﴾

(Minden egyes nemzethez elküldtünk egy küldöttet (mondván), hogy szolgáljátok és imádjátok Allahot, és kerüljétek el aţ-ţaghūt-ot (a hamis istenségeket, bálványok)...) [A Méhek:36; Q 16:36]. És mindaz, ami ugyanebben az értelemben az Áják között található. És a Magasztos az Ő Könyvének számos helyén megvilágítva megmagyarázta a Közbenjárás ügyét, és a Magasztos azt mondja:

﴿...مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ...﴾

(...Ki merészelne közbenjárni Nála az Ő engedélye nélkül?...) [A Tehén:255; Q 2:255]. A Magasztos és Fenséges mondja:

﴿وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ

لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَى ﴿٦٦﴾﴾

(És mennyi angyal van az egekben, ám mit sem segít közbenjárásuk, csak azután, hogy Allah engedélyt ad annak, akinek akar és akiben tetszését leli.) 26 [A Csillag: 26; Q 53:26].

És az Angyalok leírásában így szólt:

﴿...وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ أَرْتَضَىٰ وَهُمْ مِنَ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ﴾

(...Közbenjárást csak annak érdekében tehetnek, akivel Ő elégedett, és ők az Iránta való félelemtől rettegnek) [A Próféták:28; Q 21:28].

És a Mindenható és Magasztos Allah tudatta, hogy szolgálai részéről a hitetlenség nem szolgál az Ő elégedettségére, hanem csupán a hálával elégedett; a hála pedig az Ő egyedüliségének megvallása és kinyilvánítása és a Neki való engedelmesség szerinti cselekvés. A Magasságos Allah mondja:

﴿إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ...﴾

(Ha ti hitetlenek vagytok, Allah nem szorul rátok. Ő nem elégedett a szolgálai hitetlenségével. De ha hálásak vagytok, azzal elégedett a ti számotokra...) [A Csapatok:7; Q 39:7].

Al-Bukhári a Szahíh-jában közli Abū Hurayra-tól (Allah legyen elégedett vele), aki mondta: Ó, Allah Küldötte! Ki lesz a legboldogabb az emberek közül, aki megkapja közbenjárásodat? Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) azt

mondta:

«مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خَالِصًا مِنْ قَلْبِهِ».

"Aki szívéből őszinte szándékkal azt mondja: "Nincs más jogosan szolgálható és imádható isten Allahon kívül"." Vagy mondta:

«مِنْ نَفْسِهِ».

"A lelkéből."

A Szahíhban olvasható, Anasz-tól (Allah legyen elégedett vele), a Prófétától (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), aki mondta:

«لِكُلِّ نَبِيٍّ دَعْوَةٌ مُسْتَجَابَةٌ، فَتَعَجَّلْ كُلُّ نَبِيٍّ دَعْوَتَهُ، وَإِنِّي اخْتَبَأْتُ دَعْوَتِي شَفَاعَةً لِأُمَّتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَهِيَ نَائِلَةٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنْ مَاتَ مِنْ أُمَّتِي لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا».

"Minden prófétának van egy olyan fohászja, amelyre (Allah) választ ad; ezért minden próféta sietve felhasználta a fohását. Én pedig félretettem az én fohászomat Közbenjárásul az én Vallási Közösségem számára a Feltámadás Napjára; és az, ha Allah úgy akarja, eléri azokat az én Vallási Közösségemből, akik úgy halnak meg, hogy nem társítanak Allah mellé semmit." Sok hadíszt találhatók ebben a témában.

Mindaz pedig, amit az Ájákból és a hadíszokból idéztünk, arra utal és mutat, hogy az istenszolgálat és az imádat csupán és kizárólag a Magasztos Allahot illeti meg; és hogy abból semmit nem szabad másnak szentelni, sem a Prófétáknak, sem

másoknak; továbbá, hogy a közbenjárás egyedül a Magasztos Allah tulajdona – felséges az Ő Dicsősége –, amint a Magasztos Allah mondja:

﴿قُلْ لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا...﴾

(Mondd: "A közbenjárás teljes egészében Allahé"...) [A Csapatok (az-Zumaru):44; Q 39:44]. Senki sem jogosult a közbenjárásra, csak azt követően, hogy Ő engedélyt ad a közbenjárónak, és elégedett azzal, akiért közbenjárnak; Ő pedig – Dicső és Magasztos Ő – nem elégedett meg mással, csakis az egyistenhittel– amint korábban is szó esett róla. Ennek alapján: a társítóknak nincs részük a közbenjárásban, és ezt a Magasztos Allah világosan kifejtette, midőn mondja:

﴿فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ ﴿٤٨﴾﴾

(Ám nem segít rajtuk a közbenjárók közbenjárása.) 48 [A Betakarózó: 48; Q 74:48]. És a Magasztos azt is mondja:

﴿...مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ﴾

(...A bűnösöknek nem lesz sem közeli barátjuk, sem olyan közbenjárójuk, akinek szava meghallgatásra találna.) [A Megbocsátó: 18; Q 40:18].

Közismert, hogy a zsarnoki bűn (az-zulm) általános értelemben az Allahhal szembeni társítás, amint Allah, a Magasságos mondja:

﴿...وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾

(...Bizony, a hitetlenek a bűnösök.) [A Tehén:254; Q 2:254]. És a Magasztos azt is mondja:

﴿إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾

(...Bizony, a társítás hatalmas bűn.) [Luqmān: 13; Q 31:13].

Ami pedig arra vonatkozik, amit a kérdésben említettél: némelyik szúfi szavait a mecsetekben és másutt: „Ó Allah! Áldd meg azt, akit eszközzé tettél arra, hogy feltáruljanak Mindenhatóságod titkai és szétáradjanak Irgalmasságod fényei; így ő az Úr Jelenlétének képviselője lett, és Lényed titkainak helytartója... stb.”

A válasz pedig ez: azt kell mondani: Ez a beszéd és az ahhoz hasonló a mesterkélte túlzás és erőltettség körébe tartoznak; amelyektől a mi Prófétánk, Muḥammad (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) óva intett; ahogyan azt Muszlim a Hiteles Gyűjteményében közölte ‘Abdullāh ibn Mas‘ūd (Allah legyen elégedett vele) által továbbadott hagyomány alapján: a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta:

«هَلَكَ الْمُتَنَطِّعُونَ» قَالَهَا ثَلَاثًا.

"Elpusztíttatnak a túlzásokba eső szélsőségesek". Ezt háromszor ismételte meg.

al-Imām al-Khaṭṭābī (Allah könyörüljön rajta) azt mondta: Al-mutanaṭṭi^c: aki túlságosan elmélyed valamiben, és erőltetetten vállalkozik annak kutatására; a kalām (a skolasztikus vallásfilozófia) művelőinek módján, akik beleavatkoznak abba, ami nem tartozik rájuk, és belebocsátkoznak abba, amit az értelmük fel nem ér.

Abū s-Sa‘ādāt Ibn al-Aṭīr azt mondta: Ők azok, akik a beszédben túlzottan elmélyülnek és túlzásba esnek; akik a torkuk legmélyéről, erőltetetten beszélnek. A kifejezés az „an-niṭ^c” szóból ered, amely a száj felső üregét, a (kemény) szájpadrást jelenti; majd később minden olyan személyre alkalmazták, aki szóban vagy tettben mesterkéltnél még inkább, túlzóan elmélyül.

Amint a nyelv tudósai közül való e két imám kifejtette, világossá válik számokra és mindenkinek, akiben a legcsekélyebb belátás is van, hogy az áldás és a béke kérésének ez a módozata a mi Prófétánkra, Allah Küldöttére (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), a tiltott mesterkéeltség és túlzó aggályoskodás körébe tartozik. Ebben a témakörben a muszlim számára az az előírt, hogy törekedjék a Prófétától (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) hitelesen fennmaradt mód követésére a reá mondott áldás és békesség kérésének tekintetében; ez önmagában elegendő, nincs szükség másra.

És ezek közé tartozik az is, amit al-Bukhārī és Muszlim a két Şaḥīḥ-ban (Szahīh) közölt Kaʿb bin ʿUğra-tól (Allah legyen elégedett vele), miszerint a Próféta társai (Allah legyen elégedett velük) azt mondták: Ó, Allah Küldötte! Allah megparancsolta nekünk, hogy fohászt mondjunk érted; hogyan mondjunk fohászt érted? A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) pedig azt mondta:

«قُولُوا: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ».

Mondjátok: "Allāhumma ṣalli ʿalā Muḥammadin wa ʿalā āli Muḥammadin kamā ṣallayta ʿalā Ibrāhīma wa ʿalā āli Ibrāhīma, innaka ḥamīdun mağīdun; Allāhumma, bārik ʿalā Muḥammadin wa ʿalā āli Muḥammadin kamā bārakta ʿalā Ibrāhīma wa ʿalā āli Ibrāhīma, innaka ḥamīdun mağīdun" – Ó, Uram, Allah! Áraszd el dicséreteddel Muḥammad-ot és Muḥammad háznépét, ahogy dicséreteddel árasztottad el Ábrahámot és Ábrahám háznépét! Hiszen Te vagy a magasztalás Birtokosa és a Fenséges. És áldd meg Muḥammad-ot és Muḥammad háznépét, ahogyan megáldottad Ábrahámot és Ábrahám háznépét! Hiszen Te vagy a magasztalás Birtokosa és a Fenséges.

A két Şaḥīḥ-ban (olvasható) Abū Ḥumayd as-Sāʿidī-től (Allah legyen elégedett vele), hogy ők azt

mondták: Ó, Allah Küldötte! Hogyan mondjunk fohászt érted? A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta:

«قُولُوا: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مُجِيدٌ».

Mondjátok: Ó, Uram, Allah! Dicséretedet küldd Muhammad-ra és feleségeire és utódaira, ahogyan dicséretedet küldted Ábrahám családjára; és áldd meg Muhammad-ot és feleségeit és utódait, ahogyan megáldottad Ábrahám családját. Bizony, Te vagy a magasztalás Birtokosa és a Fenséges.

A Muszlim imám Szahíhában olvasható, Abu Masz'úd al-Anszárí-tól (Allah legyen elégedett vele), aki mondta: Basír bin Sza'd mondta: Ó, Allah Küldötte! Allah megparancsolta nekünk, hogy fohászt mondjunk érted; ám hogyan mondjunk érted fohászt? Ekkor a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) elhallgatott, majd azt mondta:

«قُولُوا: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ؛ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ؛ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ فِي الْعَالَمِينَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مُجِيدٌ، وَالسَّلَامُ كَمَا عَلِمْتُمْ».

"Mondjátok: Ó, Uram, Allah! Dicséretedet küldd Muhammad-ra és Muhammad családjára, ahogyan dicséretedet küldted Ábrahám családjára; és áldd meg Muhammad-ot és Muhammad családját, ahogy

megáldottad Ábrahám családját a világok között. Bizony, Te vagy a legméltóbb a dicséretre, a Legdicsősegebb. A békesség szavával történő köszönés pedig úgy legyen ahogyan azt már ti ismeritek."

Ezek a kifejezések, a hozzájuk hasonlók és más, a Prófétától (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) hitelesen fennmaradt változatok azok, amelyeket a muszlimnak használnia kell, amikor áldást és üdvösséget kér a Prófétára (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget); mert a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) tudja a legjobban az emberek közül, mi illik és mi méltó, hogy vele kapcsolatban használjuk, miképpen ő tudja a legjobban azt is, mely kifejezéseket illik használni az Urára vonatkozóan.

Az erőltetett és újonnan kitalált és bevezetett kifejezések, valamint azok, amelyek helytelen jelentést is megengednek – mint a kérdésben említettek –, nem helyénvaló a használatuk; mivel erőltetettség van bennük, és mert hamis jelentésekre is utalhatnak, továbbá ellentétesek azokkal a kifejezésekkel, amelyeket a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) választott, és amelyekre tanította a Vallási Közösségét; hiszen ő a teremtmények közül a legnagyobb tudással rendelkező, a legőszintébben jót akaró, és a legtávolabb áll az erőltetéstől.

Mindezek után azt remélem és kívánom, hogy az általunk felhozott bizonyítékok – a tiszta egyistenhit valóságának és a társítás (širk) valóságának a megvilágításában; a különbség bemutatásában aközött, amin a korai bálványimádók voltak és amin a későbbi bálványimádók vannak e tárgyban; valamint abban, miként kell törvényes módon áldást és üdvözlést mondani Allah Küldöttére (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) – elégségesek és meggyőzőek lehetnek mindenkinek, aki az Igazságot keresi. Ám aki nem vágyik az Igazság megismerésére, az az önkényes vágyának követője. A Magasságos Allah mondja:

﴿فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ
بَغَيْرِ هُدًى مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾

(Ha nem válaszolnak neked, akkor tudnod kell, hogy csak a vágyaikat követik. Ki lehet tévelygőbb annál, aki a vágyait követi, Allahtól származó útmutatás nélkül? Allah bizony nem vezeti a bűnös népet. 50) [A Történet:50; Q 28:50].

A Magasztos és Fenséges Allah ebben a nemes Ájában megmagyarázza, hogy: az emberek — azzal kapcsolatban, amivel Ő megbízta Prófétáját, Muḥammadot (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget), az Igaz Vezetéssel és az Igaz Vallással — két csoportra oszlanak:

Az egyik (csoport: amely engedelmeskedik Allahnak és a Küldöttének.

A második: aki a saját vágyát követi; ezután tudatja a Magasztos, hogy nincs, aki jobban tévelyegne annál, mint az, aki a saját vágyát követi, Allah-tól jövő vezérlő útmutatás nélkül.

Kérjük a Fenséges és Magasztos Allahot, hogy óvjon meg bennünket az önkényes vágyaink követésétől; és hogy tegyen bennünket, benneteket és valamennyi muszlim testvérünket azok közé, akik készségesen engedelmeskednek Allahnak és az Ő Küldöttének (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), akik az Ő Vallását mélységesen tisztelik, és akik óva intenek mindattól, ami ellentétes az Ő Vallásával: a vallási újításoktól és az önkényes vágyaktól. Ő a Bőkezű és Nagylelkű.

És Allah áldja meg az Ő szolgáját és Küldöttét, a mi Prófétaunkat, Muḥammad-ot, háznépét és társait és azokat akik helyes és kegyes módon követik őket, egészen a Számonkérés Napjáig!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Ötödik Értekezés:

A Próféta Születésnap és az egyéb születésnapok megünneplésének vallásjogi megítélése

Hála legyen Allahnak! És áldás és békesség Allah Küldöttére, az ő háznépére, Társaira és azokra, akik az ő igaz és helyes útját követik.

Ami pedig ezután következik: Sokan és ismételten feltették a kérdést a Próféta Születésnap megünneplésének vallásjogi megítéléséről, továbbá arról, hogy eközben fel kell-e állni a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) tiszteletére, valamint hogy rá köszönést kell-e mondani, és azokról az egyéb cselekedetokről is, amelyeket a születésnap megemlékezéseken szokás tenni.

Válasz: Nem megengedett a Küldött (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) Születésnapjának megünneplése, sem másé; mert ez a Vallásban bevezetett újítás; hiszen ilyet nem tett a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), sem az Igaz Úton Vezérelt Utód-Kalifái, sem más a Társai (a szahába) közül (Allah elégedettsége reájuk), sem pedig az őket kiváló módon követők a legkiválóbb nemzedékekben. Ők

ismerték legjobban a Szunnát, ők szerették a legtökéletesebben Allah Küldöttét (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), és az ő vallásának követésében is teljesebbek és tökéletesebbek voltak, mint az utánuk jövők. És a Magasztos azt mondja az Ő nyilvánvaló, világos Könyvében:

﴿...وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا...﴾

(...Amit a Küldött hozott nektek, azt fogadjátok el, amitől pedig eltiltott benneteket, attól forduljatok el...)

[Az Összegyűjtés: 7; Q 59:7]. És mondja a Magasztos:

﴿...فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ

أَلِيمٌ﴾

(...És óvakodjanak azok, akik az Ő parancsával szembe fordulnak, nehogy kísértés érje őket vagy fájdalmas büntetés sújtsa őket.) [A Világosság (vagy: A Fény):63; Q 24:63]. És mondja a Magasztos:

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ

وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ۖ﴾

(Allah Küldöttében szép példát találhattok a magatok számára és annak, aki Allah és a Végső Nap után vágyakozik és gyakran megemlékezik Allahról.21) [A Pártok (al-Aḥzābu):21; Q 33:21]. És

a Magasztos azt is mondja:

﴿وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ أُولَئِكَ الْمُقَدَّمُونَ وَالْأُولَئِكَ الْأَنْصَارُ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَوَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾

(És a megelőzők, az elsők a Kivonulók közül és a Segítők (Anşār; Anszár), és akik követték őket jó cselekedeteket téve. Allah elégedett velük és ők is elégedettek Allahhal. És kerteket készített elő számukra, amelyek alatt folyók folynak, örökkön abban fognak tartózkodni. Ez lesz a hatalmas győzelem.) 100 [A Megbánás:100; Q 9:100]. És a Magasztos azt is mondja:

﴿...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا...﴾

(...A mai napon teljessé tettem a számotokra a Vallásokat és kiteljesítettem rátok az Én kegyelmemet és az Iszlámot rendeltem el nektek vallásul...) [Az Asztal: 3; Q 5:3]. E kérdéskörben nagyon sok Ája található és olvasható. És hiteles formában maradt fenn a Prófétától (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), aki azt mondta:

«مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ».

"Aki a Vallásunkba új dolgot hoz, olyat, ami nem tartozik bele, az elutasítandó." Azaz: nem fogadható el. És egy másik hadíszban azt is mondta:

«عَلَيْكُمْ بِسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمَهْدِيِّينَ مِنْ بَعْدِي، تَمَسَّكُوا بِهَا،
وَعَضُّوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِذِ، وَإِيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ، فَإِنَّ كُلَّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٌ وَكُلُّ بِدْعَةٍ
ضَلَالَةٌ».

„Tartsátok hát magatokat az én Szunnámhoz és az utánam következő Igaz Úton Járó, Jól Vezérelt Utód-Kalifák Szunnájához; ragaszkodjatok hozzá, és harapjatok rá az őrlőfogaitokkal (szilárd ragaszkodás)! És óvakodjatok az újonnan bevezetett dolgoktól, mert bizony minden újonnan bevezetett dolog újítás, és minden újítás tévelygés.” E két nemes hagyományban szigorú figyelmeztetés olvasható: tilos a Vallásba újításokat bevezetni és azok szerint cselekedni.

Az efféle születésnapi ünnepek (mawlid-ok) bevezetése azt sugallja, hogy Allah nem tette teljessé a Vallást e közösség számára, és hogy Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) nem közvetítette mindazt, ami szerint e Közösségnek cselekednie kellene; míg el nem jöttek ezek a későbbi korokban éltek, és bevezettek Allah Vallásába olyasmit, amit Ő nem engedélyezett, azt állítva, hogy mindez közelebb viszi őket Allah-hoz. Ez kétséggkívül hatalmas veszedelem, és ellenszegülés a Magasztos Allah-hal, valamint az Ő Küldöttével, Muḥammaddal (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) szemben. A Magasztos Allah teljessé tette szolgálai számára a

Vallást, és kiteljesítette részükre az Ő gondoskodó Kegyelemét; a Küldött, Muḥammad (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) pedig a legvilágosabb módon közvetítette az üzenetet. Nem hagyott el semmiféle utat, amely a Paradicsomhoz vezet és a Tűztől távol tart, anélkül, hogy azt az egész Közössége számára világossá ne tette volna; amint az a hiteles hadíszbán is olvasható van ʿAbdullāh ibn ʿAmr-tól (Allah legyen vele elégedett), aki elmondta: Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) azt mondta:

«مَا بَعَثَ اللَّهُ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا كَانَ حَقًّا عَلَيْهِ أَنْ يَدُلَّ أُمَّتَهُ عَلَى خَيْرٍ مَا يَعْلَمُهُ لَهُمْ، وَيُنْذِرَهُمْ شَرًّا مَا يَعْلَمُهُ لَهُمْ».

"Allah egyetlen prófétát sem küldött anélkül, hogy ne lett volna kötelessége rámutatni arra a legjobb útra, a Közössége számára, amit jónak tud számukra, és megóvni őket attól a rossztól, amit rossznak tud számukra." Ezt Muszlim jegyezte a Szahíh-jába.

Köztudott, hogy a mi Prófétánk (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) a próféták között a legkiválóbb és a Próféták Pecsétje; Ő volt a legtökéletesebb az isteni üzenet közlésében és az őszinte intésekben. Ha pedig a mawlid-ok (születésnapok megünneplése) azok közé a vallási cselekedetek közé tartoznának, amelyeket Allah, a Magasztos helyesel, akkor a Próféta (Allah áldja

meg és adjon Neki örök üdvösséget) ezt világosan kifejtette volna a Közösségének, vagy maga gyakorolta volna élete során, vagy megtették volna a társai – Allah legyen velük elégedett –. Mivel azonban semmi ilyesmi nem történt, nyilvánvalóvá vált, hogy ennek semmi köze az Iszlámhoz; sőt, ez a bevezetett újítások közé tartozik, amelyektől a Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) óvta a Közösséget, miként az a hadíszokban korábban említésre került. Ebben a témakörben, az Áják és a hagyományok igen nagy számban megtalálhatók.

A tudósok egy csoportja nyíltan kijelentette a mawlid-ünnepségek elutasítását, és óva intett tőlük; a fent említett és más bizonyítékokra támaszkodva. Egyes későbbi tudósok azonban más véleményen voltak: megengedhetőnek tartották azokat, amennyiben nem foglalnak magukban semmit a tilalmas dolgok közül; mint például Allah Küldöttének (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget)) túlzott magasztalása, a nők és a férfiak keveredése, a szórakoztató hangszerek használata, valamint mindaz, amit a tiszta isteni vallás elutasít; és úgy vélték, hogy azok a jó újítások közé tartoznak.

A vallásjogi alapelv: mindazt, amiben az emberek vitáznak, Allah Könyvéhez és az Ő Küldöttének, Muḥammadnak (Allah áldja meg és

adjon neki örök üdvösséget)) Szunnájához (a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) mindennapi

cselekedetei, szavai, beleegyezései, döntései, hagyományai) kell visszavezetni; a Magasztos Szavának megfelelően:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِيَ الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾

(Ó ti akik hisztek! Engedelmeskedjete Allahnak és engedelmeskedjete a Küldöttnek és azoknak, akik közületek a dolgok vitelével bízáttak meg! Ha vitába keveredtek valamiben, akkor fordítsátok azt vissza Allahhoz és a Küldöttööz, ha valóban hisztek Allahban és az Utolsó Napban. Ez a legjobb és a leghelyesebb magyarázat.) 59 [A Nők: 59; Q 4:59]. És a Magasztos azt is mondja:

﴿وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ...﴾

(Ha valamiben nézeteltérés támad közöttetek, annak eldöntése Allahra tartozik...) [A Tanácskozás: 10; Q 42:10].

Ezt a kérdést — tudniillik: a különféle születésnap i ünnepléseket (mawlid-okat) — visszavezettük Allah Könyvéhez; és azt találtuk benne, hogy megparancsolja nekünk hogy: kövessük a Küldöttet (Allah áldja meg és adjon neki

örök üdvösséget) abban, amit elhozott, és óva int bennünket mindattól, amit ő megtiltott; továbbá tudósít bennünket arról, hogy Allah e Közösség számára teljessé tette a Vallását. Mivel pedig ez az ünneplés nem tartozik azok közé, amelyeket a Küldött elhozott; ebből következően nem része annak a Vallásnak, amelyet Allah teljessé tett számunkra, és amelyben megparancsolta nekünk, hogy kövessük a Küldöttet.

Ezt is visszavezettük a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) Szunnájához; és nem találtuk benne, hogy ő maga ilyet tett volna, sem hogy erre parancsot adott volna, sem pedig hogy a társai (a szahábá) megtették volna (Allah elégedettsége reájuk). Így tudtuk meg, hogy ez nem tartozik a Valláshoz; sőt egy bevezetett újítás, és a zsidókhoz és a keresztényekhez való hasonulás az ő ünnepeikben.

Ekképpen egyértelművé válik mindazok számára, akikben megvan a legcsekélyebb belátás, az igazság iránti vágy és a méltányosság annak keresésében, hogy a mawlid-ok megünneplése nem része az Iszlám Vallásnak, hanem a bevezetett újítások közé tartozik, amelyek elhagyását és az azoktól való óvakodást Allah, a Magasztos, valamint az Ő Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) megparancsolták. És nem megengedett, hogy az ésszel gondolkodó embert

megtéve és elkápráztassa az, hogy az emberek közül sokan teszik azt a föld minden vidékén; hiszen az Igazság nem a cselekvők sokasága által ismerhető meg, hanem a Vallásjog Törvény bizonyítékai által, ahogyan a Magasztos Allah mondja a zsidókról és a keresztényekről:

﴿وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرَىٰ تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣١﴾﴾

(Azt mondták: "Nem lép be a Paradicsomba csak az, aki zsidó vagy keresztény!" Ezek csupán a saját vágyaik. Mondd: "Hozzátok elő a bizonyítékokat, ha az igazat szólók közül valók vagytok!") [A Tehén:111; Q 2:111]. És a Magasztos azt is mondja:

﴿وَإِنْ تُطِيعُوا أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ خَلَوْا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ...﴾

(És ha engedelmeskedsz a földön élők többségének, akkor ők tévútra visznek téged Allah útjáról...) [A Lásbasjóságok: 116; Q 6:116].

Azután pedig: az ilyen születésnap ünnepségek — noha önmagukban is újítások — többnyire nem mentesek egyéb elvetendő dolgoktól; mint például a nők és a férfiak keveredése, a dalok és a hangszerek használata, az alkoholos italok és a kábítószeres fogyasztása, és más efféle gonoszságok. És előfordulhat bennük ennél is súlyosabb dolog, mégpedig a nagyobb társítás; ez pedig azáltal valósul meg, hogy túlzásba esnek

Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) vagy más, általuk szenteknek nevezettek magasztalásában: hozzá fohászkodnak, őt hívják segítségül, tőle kérik a megsegítést; és azt a meggyőződést vallják, hogy ő ismeri a rejtettet; valamint az ehhez hasonló, hitetlenséget megvalósító dolgok, amelyeket sokan elkövetnek, amikor a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) születésnapját, illetve azokét ünneplik, akiket szenteknek neveznek. Hitelesen maradt fenn Allah Küldöttétől (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), hogy azt mondta:

«يَاكُمْ وَالْغُلُو فِي الدِّينِ، فَإِنَّمَا أَهْلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ الْغُلُو فِي الدِّينِ».

"Óvakodjatok a vallásbeli túlzástól; hiszen azokat, akik előttetek éltek, a Vallásban elkövetett túlzás pusztította el." És ő (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt is mondta:

«لَا تُظْرُونِي كَمَا أَطَرَّتِ النَّصَارَى ابْنَ مَرْيَمَ، إِنَّمَا أَنَا عَبْدٌ، فَقُولُوا: عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ».

"Ne vigyétek túlzásba a dicséretemet, ahogyan a keresztények túlzásba vitték Mária fiának dicséretét; mert én csupán egy szolga vagyok. Így hát mondjátok: Allah szolgája és Küldötte." Al-Bukhārī a Ṣaḥīḥ-jában (A Hiteles Hagyománygyűjtemény; (Szahíh) közölte, ‘Umar (Allah legyen elégedett vele) hagyománya alapján.

A csodálkozásra és ámulatra okot adó dolgok közé tartozik, hogy sokan az emberek közül élénken buzgólkodnak ezeknek az elvetendő újításként bevezetett ünnepeknek a látogatásában, sőt védelmükbe is veszik azokat, miközben elmaradnak attól, amit a Magasztos Allah kötelezővé tett számukra: a pénteki imákon és a közösségi imákon való részvételtől kezdve; és ennek nem is tulajdonítanak jelentőséget, nem látják be, hogy ezzel nagy elvetendő dolgot követtek el. Kétség sem fér hozzá, hogy mindez a hit gyengeségéből, a belátás csekélységéből, valamint a szívekre ráerakodott különféle bűnök és engedetlenségek sokaságából fakad. Kérjük a Magasztos Allahot, hogy adjon számunkra és az összes muszlimnak épséget és oltalmat.

És az is ide tartozik, hogy egyesek azt gondolják, hogy Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) jelen van a mawlid alkalmával; ezért felállnak előtte, köszöntve és üdvözölve őt. Ez a legnagyobb hamisság és a legcsúfabb tudatlanság közé tartozik. A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) ugyanis nem jön ki a sírjából a Feltámadás Napja előtt, nem áll kapcsolatban senkivel az emberek közül, és nem vesz részt az összejöveteleiken; sőt a sírjában tartózkodik a Feltámadás Napjáig, a lelke pedig a legmagasabb ʿIllyiyyūn-ban van az Uránál, a

Méltóság Házában, amint a Magasztos Allah mondja:

﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ ﴿١٦﴾﴾

(Ezután, ti bizony mind halottak lesztek 15

Ezután majd a Feltámadás Napján feltámasztattok.) 16 [A Hívők: 15-16; Q 23:15-16].

És a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta:

«أَنَا أَوَّلُ مَنْ يَنْشَقُّ عَنْهُ الْقَبْرُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَأَنَا أَوَّلُ شَافِعٍ، وَأَوَّلُ مُشَفَّعٍ».

"Én leszek az első, akinek a sírja megnyílik a Feltámadás Napján; én leszek az első közbenjáró, és az első, akinek a közbenjárása meghallgatásra talál." Övé az Ura részéről a legjobb dicséret és üdvözlés.

E két nemes Korán Ája, a hagyomány, valamint az ezek értelmével megegyező Korán Áják és hadíthok mind arra mutatnak, hogy a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) és a többi elhunyt csupán a Feltámadás Napján fognak kijönni sírjaikból. Ez olyan kérdés, amelyben a muszlim tudósok között teljes egyetértés áll fenn; e tekintetben nincs közöttük vita. Szükséges és illendő minden muszlim számára, hogy éberен odafigyeljen ezekre a dolgokra, és óvakodjék attól, amit a tudatlanok és hozzájuk hasonlóak bevezettek a Vallásba újítások és babonás hiedelmek formájában – amelyekre Allah semmiféle

bizonyítékot nem bocsátott le. Allahhoz folyamodunk segítségért, és Allahra hagyatkozunk; nincs erő és hatalom, csak Allah által.

Ami az Allah Küldöttére (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) mondott áldáskérést és üdvözlést illeti: azok a legkiválóbb felajánlások és a jámbor cselekedetek közül valók, ahogyan a Magasztos Allah mondta:

﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا

تَسْلِيمًا﴾

(Bizony, Allah és az Ő Angyalai áldást mondanak a Próféta. Ő, ti akik hisztek, mondjatok ti is áldást érte és kegyesen köszöntsétek!) 56 [A Pártok: 56; Q 33:56]. A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta:

«مَنْ صَلَّى عَلَيَّ وَاحِدَةً؛ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ بِهَا عَشْرًا».

"Aki egyetlen fohászt mond értem, azt Allah tízszeres áldásban részesíti ezért." Ez a gyakorlat vallásjogilag megengedett minden időben, és nyomatékosan ajánlott minden egyes ima végén; sőt, a tudósok egy csoportja szerint kötelező minden egyes ima utolsó tašahhud-jában. Szunna volta számos alkalommal különösen megerősítést nyer; ezek közé tartozik az imára hívás után, az ő megemlétesekor (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), valamint a Péntek napján és

éjszakáján – amint arra számos hadíth is rámutat.

Allah az Akitől kérjük, hogy adjon nekünk és minden muszlimnak sikert, erőt és útmutatást a vallási tudáshoz (al-fiqh), jártassághoz az Ő Vallásában, és kitartást azon; és hogy mindannyiunknak kegyesen megadja a Szunnához való ragaszkodást, és az újításoktól (al-bid^ca) való óvakodást és tartózkodást. Ő a Gondoskodó Nagylelkű és a Bőkezű.

És Allah áldja meg és adjon örök üdvösséget a Prófétánknak, Muḥammad-nak, családjának és az összes Társának!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Hatodik Értekezés:

Az Isrā' (Iszrá') és a Mi^crāğ (Mi^crádzs) Éjszakájának megünneplésének vallásjogi megítélése

Hála legyen Allahnak! És áldás és békesség Allah Küldöttére, az ő háznépére és a Társaira.

A továbbiakban: Nem kétséges, hogy az Éjszakai Utazás és az Egekbe történő felemelkedés (Iszrá' és a Mi^crádzs) Allah hatalmas jelei közül valók, amelyek tanúskodnak Küldötte, Muḥammad (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) igaz voltáról, valamint az Ő magasztos rangjáról Allahnál – fensége legyen az Ő magasztossága –, továbbá bizonyítékai Allah bámulatos Hatalmának és annak, hogy Ő – Dicső és Magasztos – minden teremtménye fölött magasul. A Magasztos és Fenséges Allah így szól:

﴿سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا
الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾

(Magasztaltassék az, Aki Éjszakai utazásra vitte az Ő szolgáját (Mohammad- Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) a Ḥarām Mecsettől az Aqṣā Mecsetig (a Legtávolabbi Mecset), amelynek megáldottuk a környékét, hogy megmutassuk neki

a Mi jeleinket. Bizony, Ő a Mindent Halló és a Mindent Látó.) 1 [Az Éjszakai Utazás: 1; Q 17:1].

Sok hagyományban fennmaradt Allah Küldöttétől (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget), hogy felemeltetett az egekbe, és megnyíltak számára az egek kapui, míg túl nem haladta a hetedik eget. Ekkor Ura – Magasztalt és Fenséges – úgy szólt hozzá, ahogyan akarta, és kiróta reá az öt ima kötelezettségét. Allah – Magasztalt és Fenséges – kezdetben ötven imát rendelt el, ám a mi Prófétánk, Muḥammad (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) újra meg újra kérte Tőle a könnyítést, míg végül öt lett belőlük. Így öt (a számuk) a kötelezően előírtaknak, ám ötven a jutalomban; mert a jó cselekedet, annak tízszeresével egyenértékű. Allahé a dicséret és a hála minden kegyéért.

Az az éjszaka pedig, amelyen végbement az Éjszakai Utazás és a Felemeltetés, időpontjának kijelöléséről a hiteles hagyományokban sem Radzsabban, sem más hónapban nem érkezett meghatározás; mindaz pedig, ami időpontjának rögzítéséről szól, a hagyományok tudósainak megítélése szerint nem tekinthető a Prófétától (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) hitelesen származónak. Allahnak pedig mindent átható bölcsessége van abban, hogy ezt az emberekkel elfeledtette. És ha időpontja

bizonyosan megállapítást nyert volna, a muszlimoknak akkor sem lenne megengedett, hogy azt bármiféle istenszolgálatnál külön kiemeljék, és nem lenne számukra megengedett, hogy azt ünnepléssel megüljék; mert a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) és társai – Allah legyen velük elégedett – nem ünnepelték azt, és semmivel sem különítették el. Ha az annak megünneplése törvényileg elrendelt dolog lenne, a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) világosan ismertette volna azt a Közössége számára; akár szóval, akár tettel. Ha pedig történt volna ebből bármi, az ismertté és elterjedtté vált volna, és a társai (ṣaḥāba; szahába) továbbították volna nekünk. Hiszen ők mindent továbbadtak a Prófétauktól (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), amire a Közösségnek szüksége van, és semmit sem mulasztottak el a Vallásból; sőt, ők a legelsők minden jóban. Ha tehát ezen éjszaka megünneplése törvényileg elrendelt lett volna, ők lettek volna a legelsők, akik ezt megtették volna. A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) az emberek között a legőszintébb tanácsadó volt az emberek számára; az üzenetet a legtökéletesebb módon eljuttatta, és a rábízott megbízatást maradéktalanul teljesítette. Ha ennek az éjszakának a naggyá tétele és megünneplése Allah Vallásának része lenne, a

Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) nem hanyagolta volna el és nem hallgatta volna el. Ám mivel semmi ilyesmi nem történt; nyilvánvaló, hogy az ünneplése és naggyá tétele semmiben sem tartozik az Iszlámhoz. Allah pedig teljessé tette ezen Vallási Közösség számára a Vallását, és beteljesítette rajta kegyelmét, és elítélte azokat, akik a Vallásba olyan előírást vezettek be, amelyhez Allah nem adott engedélyt. Ahogyan Ő, a Magasztos, az Ő világos Könyvében mondja:

﴿...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ
الْإِسْلَامَ دِينًا...﴾

(...A mai napon teljessé tettem a számotokra a Vallásokat és kiteljesítettem rátok az Én kegyelmemet és az Iszlámot rendeltem el nektek vallásul...) [Az Asztal: 3; Q 5:3]. És mondja Ő, legyen Magasztos az Ő fensége:

﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِّنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنَ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ
لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾

(Vagy társaik vannak, akik új utat mutattak nekik a vallásban, amire Allah nem adott engedélyt? Ha nem hangzott volna már el a döntés szava, akkor már ítélet született volna közöttük. Bizony, a bűnösöknek fájdalmas büntetés jár.21) [A Tanácskozás: 21; Q 42:21].

És hiteles formában maradt fenn Allah

Küldöttétől (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) a hiteles hagyományokban: az újítságoktól való óva intés, és annak egyértelmű kimondása, hogy minden újítás az maga a tévelygés; figyelmeztetésül a Közösségnek, az azokban rejlő nagy veszedelemre, és elriasztásul attól, hogy azokat elkövessék. Ezek közül az egyik: ami a két Hiteles Hagyománygyűjteményben maradt fenn [‘]Ā'īša ([‘]Ā'isa) (Allah legyen vele elégedett) elbeszélésében a Prófétától (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), hogy Ő mondta:

«مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ؛ فَهُوَ رَدٌّ».

"Aki a Vallásunkba új dolgot hoz, olyat, ami nem tartozik bele, az elutasítandó." Muszlim egyik verziója szerint:

«مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا؛ فَهُوَ رَدٌّ».

"Aki olyan cselekedetet hajt végre, amely nem a mi Vallásunk szerint való, az elutasítandó." Muszlim közölte a Şahīḥ-jában, Ġābir-tól (Allah legyen elégedett vele), aki mondta: A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) a pénteki beszédében szokta mondani:

«أَمَّا بَعْدُ، فَإِنَّ خَيْرَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ، وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحْدَثَاتُهَا، وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَالَّةٌ».

"Ezek után pedig: bizony a legjobb beszéd Allah

Könyve (a Korán), és a legjobb útmutatás a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) útmutatása; az ügyek közül pedig a legrosszabbak az újítások, és minden újítás tévelygés." An-Naszá'í hozzáteszi még, jó láncolattal:

«وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ».

"és minden tévelygésnek a tűzben van a helye" A Szunan (a Vallásjogra összpontosító) gyűjteményekben al-^cIrbād bin Sāriya-tól (Allah legyen elégedett vele), aki mondta: Oktatott és intett bennünket Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget!) egy hatalmas és ékes szavú intéssel, amitől megremegtek a szívek és könnytől áradtak a szemek. Így szóltunk: Ó, Allah Küldötte! Ez olyan, mintha egy búcsúzó intése lenne. Hagyj hát nekünk valamit örökölni! Ő pedig a következőt mondta:

«أَوْصِيَكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ وَالسَّمْعِ وَالطَّاعَةِ وَإِنْ تَأَمَّرَ عَلَيْكُمْ عَبْدٌ، فَإِنَّهُ مَنْ يَعِشْ مِنْكُمْ فَسَيَرَى اخْتِلَافًا كَثِيرًا، فَعَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمَهْدِيِّينَ مِنْ بَعْدِي، تَمَسَّكُوا بِهَا وَعَضُّوا عَلَيْهَا بِالتَّوَّاجِدِ، وَإِيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ، فَإِنَّ كُلَّ مُحَدَّثَةٍ بَدْعَةٌ وَكُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ».

„Meghagyom nektek a Dicsőséges és Fenséges Allahtól való félelmet, valamint a (parancs) meghallgatását és az engedelmességet, még ha egy rabszolga állítatik is vezetőtökül. Bizony, aki élni fog közületek, sok eltérést fog látni! Tartsátok hát

magatokat az én Szunnámhoz, és az utánam következő igaz úton járó és helyesen vezérelt Utód-Kalifák Szunnájához; ragaszkodjatok hozzá erősen, és harapjatok rá az őrlőfogaitokkal. És óvakodjatok az újonnan behozott dolgoktól (a vallás terén), mert bizony minden újonnan behozott dolog újítás, és minden újítás tévelygés.” Az e témával foglalkozó hagyományok nagy számban olvashatók.

Hitelesen fennmaradt a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) Társaitól és az őket követő jámbor és kegyes Elődöktől az újításoktól való óva intés és az azoktól való elrettentés; és mindez nem másért, mint: mivel ez a Valláshoz való (törvénytelen) hozzáadás, olyan törvénykezés, amelyet Allah nem engedélyezett; továbbá hasonulás Allah ellenségeihez, a zsidókhoz és a keresztényekhez abban, hogy ők hozzátoldottak a saját vallásukhoz, és olyasmit vezettek be abba, amit Allah nem engedélyezett; és mert szükségképpen az Iszlám Vallás lebecsülését vonja maga után; és azt a vádat, hogy az nem teljes és nem tökéletes. Köztudott pedig, mennyi hatalmas romlás és förtelmes elvetendő dolog rejlik ebben, valamint nyílt szemfordulás a Magasztos és Fenséges Allah Szavával:

﴿...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ...﴾

(...A mai napon teljessé tettem a számotokra a

Vallásotokat...) [Az Asztal: 3; Q 5:3]. Valamint Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) hagyományaival való nyílt szembefordulás, amelyek óva intenek az újításoktól és el is riasztanak azoktól.

Ezennel remélem, hogy azok az érvek, amelyeket említettünk, elegendőek és meggyőzőek lesznek az igazság keresője számára e vallási újítás elutasításában – vagyis az iszrá' és mi'rádzs éjszakájának megünneplése –, valamint az attól való óva intésben. Ugyanis ez az ünneplés nem tartozik az Iszlám vallásához.

Tekintettel arra, hogy a Magasztos Allah kötelezővé tette, hogy a muszlimok javára tanáccsal éljünk, valamint megvilágítani, mit rendelt el számukra a vallásból, továbbá a tudás elhallgatásának tilalmára – úgy láttam helyesnek figyelmeztetni muszlim testvéreimet erre az újításra, amely igen elterjedt sok országban, mígnem egyes emberek már a vallás részének hitték és tekintették.

Allah az akitől kérjük, hogy tegye jobbá minden muszlim állapotát, és adjon nekik megértést és jártasságot és belátást a Vallásban, és adjon nekünk és nekik sikert, erőt és útmutatást az Igazsághoz való ragaszkodásban és azon való kitartásban, valamint elhagyni mindazt, ami vele ellenkezik. Bizony, Ő az, Aki ezt irányítja (megvalósítja), és Ő

mindenre képes.

És Allah áldja meg, adjon örök üdvösséget és adjon bőséges áldást az Ő szolgájának és Küldöttének, a mi Prófétánknak, Muḥammad-nak, háznépének és társainak!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Hetedik Értekezés:

A ŠaŠa^cbān (Sa^cban) hónap középső éjszakája megünneplésének vallásjogi megítélése

Hála legyen Allahnak, aki teljessé tette számunkra a Vallást, és beteljesítette rajtunk az Ő kegyét; és áldás és békesség az Ő Prófétájára és Küldöttére, Muhammad-ra, a bűnbánat és az irgalom Prófétájára.

Ezt követően: A Magasságos Allah mondja:

﴿...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ
الْإِسْلَامَ دِينًا...﴾

(...A mai napon teljessé tettem a számotokra a Vallásokat és kiteljesítettem rátok az Én kegyelmemet és az Iszlámot rendeltem el nektek vallásul...) [Az Asztal: 3; Q 5:3]. És a Magasztos azt is mondja:

﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِّنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنَ بِهِ اللَّهُ...﴾

(Vagy társaik vannak, akik új utat mutattak nekik a vallásban, amire Allah nem adott engedélyt?...) [A Tanácskozás: 21; Q 42:21]. És a két Szahíhban, ^cÁ'isától (Allah legyen elégedett vele) maradt fenn, hogy a Próféta (Allah áldja meg és

adjon neki örök üdvösséget) azt mondta:

«مَنْ أَحَدَّثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ؛ فَهُوَ رَدٌّ».

"Bárki aki újat hozna be ebbe a mi Ügyünkbe (a Vallásunkba), ami nem tartozik hozzá, az elutasítandó." Muszlim közölte a Şahīḥ-jában, Ġābir-tól (Allah legyen elégedett vele), miszerint a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) a pénteki szónoklatában azt szokta mondani:

«أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ خَيْرَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحْدَثَاتُهَا، وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ».

"Ami ezután következik: bizony a legjobb beszéd Allah Könyve, a legjobb útmutatás pedig Muhammad (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) útmutatása; a dolgok közül a legrosszabbak az (a vallásba bevezetett) újítások, és minden újítás tévelygés." E tárgyban a Korán Ájái és a hadíszok számosak, és ezek egyértelműen bizonyítják, hogy Allah, a Magasztos és a Fenséges teljessé és tökéletessé tette ennek a Közösségnek a Vallását – az Iszlámot –, és kiteljesítette rajta az Ő Kegyelmét; és nem vette magához az Ő Prófétáját — Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget —, csak miután a nyilvánvaló üzenetet maradéktalanul közvetítette, és a Közösség számára mindazt világossá tette, amit Allah elrendelt számára a

szavak és a tettek terén. És a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) világosan kifejtette, hogy mindaz, amit az emberek az ő távozása után bevezetnek és az Iszlám Vallásnak tulajdonítanak — legyen az szó vagy tett —: mindez újítás (al-bid^catu), amely elutasítandó és visszautasítandó arra, aki azt bevezette, még akkor is, ha jó volt a szándéka. Ezt a tényt a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) Társai (Allah legyen elégedett velük) is ismerték, és ugyanígy utánuk az Iszlám tudósai is; ezért elutasították az újításokat, és óva intettek tőlük; ahogyan ezt megemlítette mindaz, aki a Szunna felmagasztalásáról és az újítás (al-bid^catu) elutasításáról művet írt — mint Ibn Waddāh, al-Turtúsi, Abú Sáma és mások.

És azok közé az újítások közé, amelyeket egyes emberek bevezettek, tartozik: a Sa^cbán hónap középső éjszakájának megünneplése, és annak a napnak külön a böjtnek szentelése. Erre azonban nincs olyan bizonyíték, amelyre támaszkodni lehetne; kiválóságáról ugyan fennmaradtak gyenge hadíszok, ezekre azonban nem megengedett hagyatkozni.

Ami pedig az akkor végzett ima erényeiről szóló hagyományokat illeti; mind koholtak, ahogyan erre a Tudás Népe közül sokan felhívták a figyelmet. Szavaikból néhányat – ha Allah is úgy akarja – a

továbbiakban megemlítettünk.

Szintén fennmaradtak ezzel kapcsolatban hagyományok a kegyes Elődök némelyikétől, a Shām lakói közül és másoktól.

Abban a tudósok túlnyomó többsége egyetért, hogy annak megünneplése újításnak számít, és hogy a róla szóló, erényeit taglaló hagyományok mind gyengék, sőt némelyikük koholt. Erre többek között felhívta a figyelmet a hagyománytudós Ibn Radzsab is Latá'if al-ma'árif című művében, valamint mások is. Köztudomású továbbá, hogy a gyenge hagyományokra csakis olyan istenszolgálati cselekedetek kapcsán lehet hivatkozni, amelyeknek az alapja hiteles bizonyítékokkal már megállapítást nyert. Ami Sa'bán hónap középső éjszakájának megünneplését illeti, nincs rá hiteles alap; sőt még gyenge hagyományokra sem lehet mellette támaszkodni. E nemes alapelvet megemlítette az imám Abū al-^cAbbās, az Iszlám Sejkje, Ibn Tajmiyya (Allah legyen irgalmas vele).

Kedves Olvasó! Én közlöm veled azt, amit a Tudás Népének némely képviselői mondtak ebben a kérdésben, hogy e tekintetben világos belátásod és érvényes bizonyítékod legyen.

A Tudósok — Allah irgalmazzon nekik — egyhangúlag megegyeztek abban, hogy kötelesség: mindazokat a kérdéseket, amelyekben az emberek között vita támad, a Magasztos és Fenséges Allah

Könyvéhez és Allah Küldöttének (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) Szunnájához visszavezetni. Amit e kettő vagy bármelyikük ítéletként kimond, az a követésre kötelező Törvény (šarīʿa); ami pedig ellentétes velük, azt kötelező elvetni. Ami pedig az istenszolgálati cselekedetek közül nem található meg e kettőben, az újítás (bidʿa), amelynek végrehajtása tilos — nemhogy arra hívni és azt helyeselni. A Magasztos és Fenséges Allah mondja:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولَى الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِن تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾

(Ó ti akik hisztek! Engedelmeskedjete Allahnak és engedelmeskedjete a Küldöttnek és azoknak, akik közületek a dolgok vitelével bízáttak meg! Ha vitába keveredtek valamiben, akkor fordítsátok azt vissza Allahhoz és a Küldöthöz, ha valóban hisztek Allahban és az Utolsó Napban. Ez a legjobb és a leghelyesebb végső döntés.) 59 [A Nők: 59; Q 4:59]. És a Magasztos azt is mondja:

﴿وَمَا اٰخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ...﴾

(Ha valamiben nézeteltérés támad közöttetek, annak eldöntése Allahra tartozik...) [A Tanácskozás: 10; Q 42:10]. És a Magasztos azt is mondja:

﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ...﴾

(Mondd: "Ha szeretitek Allahot akkor kövessetek engem,. Akkor Allah is szeretni fog benneteket, és megbocsátja bűneiteket...) [Imrán Nmeztésege, Családja (Āl ‘Imrān): 31; Q 3:31]. A Magasztos, és Fenséges mondja:

﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ

حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾

(De nem! (Esküszöm) Az Uradra! Addig ők nem hisznek, amíg téged nem tesznek meg döntőbírónak abban, ami közöttük történt. Majd nem éreznek szívükben semmi kétséget a te döntésed felől, és teljes mértékben alá nem vetik magukat.) 65 [A Nők: 65; Q 4:65]. E kérdéskörben nagyon sok Ája található és olvasható, és ezek egyértelmű, tételes bizonyítéku szolgálnak arra, hogy a vitás kérdéseket kötelező a Koránra és a Szunnára visszautalni, és az ítéletükkel való megelégedés kötelező; és hogy mindez a hit megkövetelése, és jobb a szolgáknak e világban és a Túlvilágban, valamint a végkimenetel tekintetében a legjobb — azaz a kimenetelre nézve a legkedvezőbb.

Al-Hāfiẓ Ibn Rağab (Allah könyörüljön rajta) mondja a (Laṭā’if al-Ma‘ārif) című könyvében, e kérdésben — egy megelőző fejtegetés után — a

következőket:

"És Sa^cbán hónap középső éjszakáját, az as-Sám lakói közül való Követők – mint Khálid ibn Ma^cdán, Makhúl, Lukmán ibn ^cÁmir és mások – magasztalták, és buzgólkodtak ebben az időben az imádati cselekedetekben; és tőlük vették át az emberek annak kiválóságát és magasztalását." Úgy is mondták: eljutottak hozzájuk ebben a kérdésben izraelita (eredetű) hagyományok; amikor pedig ez róluk a különböző vidékeken elhíresült, az emberek, ezzel kapcsolatban, csoportokra oszlottak: voltak, akik ezt tőlük elfogadták és egyetértettek velük annak igen nagyra tartásában; közülük való a Bašra város népe áhítatos imádói közül egy csoport és mások is. Ezt a Hiğāz tudósainak többsége elvetette, tagadta és kifogásolta; köztük: ^cAṭā' és Ibn Abī Mulayka. Ezt ^cAbd ar-Raḥmān bin Zayd bin Aslam továbbította Medina népének jogtudósaitól. Ez Mālik követőinek és másoknak az álláspontja, és azt mondták: mindezt bid^ca (a Vallásba bevezetett újítás).

A Sám (a Földközi-tenger keleti parti) vidékének vallástudósai annak felélesztési módját illetően két álláspontra oszlottak:

Az egyik: ajánlott ezt az éjszakát közösségben, a mecsetekben virrasztással és imádkozással tölteni; Khálid ibn Ma^cdán, Lukmán ibn ^cÁmir és mások ilyenkor a legszebb ruhájukat öltötték magukra,

illatos füstölőt használtak és szemeiket kifestették sötét kuhl-al, és azt az éjszakát a mecsetben virrasztották át; ebben Iszhák ibn Rahavayh is egyetértett velük. Az éjszakai imára történő qiyām-ról (felállás) a mecsetekben, közösségben történő végzéséről, azt mondta: ez nem tekintendő újításnak (bid^ca); ezt Harb al-Kirmání közli a Masā'il című művében.

A második álláspont szerint: kifogásolt a mecsetekben az imádkozás, a történetmondás és a fohász céljából való összegyülekezés; de nem kifogásolt, ha egy férfi ott saját maga számára végzi el az imát. Ez al-Awzá'í, as-Sám népének imámja, jogtudósa és tudósa álláspontja, és ez áll a legközelebb, ha a Magasztos Allah is úgy akarja. Majd így szólt: "Nem ismeretes Imám Ahmad részéről állásfoglalás Sa^cbán hónap középső éjszakájáról, és az éjszaka imádsággal való eltöltésének ajánlására nézve; tőle két feljegyzés vezethető le, a két ünnep éjszakáinak éjjeli imájáról tőle fennmaradt két feljegyzés alapján. Ugyanis (egy feljegyzés szerint) nem tartotta ajánlottnak annak közösségben való végzését; mivel ez nem került át hagyományozásra a Prófétától (Allah áldása és békéje legyen rajta) sem pedig a társaitól. Ajánlottnak tekintették (egy változatban), mivel így cselekedett ^cAbd ar-Rahmán ibn Jazíd ibn al-Aszvad, aki a Követők (tābi^cün) nemzedékéhez

tartozott. Ugyanígy a Sa^cbán hónap középső éjszakáján végzett virrasztásról sem bizonyított semmi a Prófétától (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), sem a társaitól; ellenben ez a Követők egy csoportjától, a Sám vidékének kiemelkedő jogtudósai közül, bizonyított."

Ezzel véget ér al-Háfiz Ibn Radzsab (Allah könyörüljön rajta) mondandójának lényege; és ebben nyíltan kijelenti, hogy a Prófétától (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) sem, és a társaitól (Allah legyen elégedett velük) sem bizonyult hitelesnek semmi a Sa^cbán hónap középső éjszakájára vonatkozóan.

Ami pedig al-Awzá^cí (Allah legyen irgalmas hozzá) azon választását illeti, miszerint ennek egyéni végzése ajánlott, valamint hogy al-Háfiz Ibn Radzsab ezt a véleményt követte: ez szokatlan és gyenge; mert mindaz, amiről az Allah Törvénye (sarí'a) szerinti bizonyítékok nem állapítják meg, hogy előírt, azt nem megengedett egy muszlimnak újítként bevezetnie Allah Vallásába, legyen akár egyénileg vagy közösségben végrehajtva, titokban vagy nyilvánosan; tekintettel a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) általánosan érvényes szavára:

«مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا؛ فَهُوَ رَدٌّ».

"Bárki aki olyan cselekedet hajt végre a mi

Ügyünkben (a Vallásunkba), ami nem tartozik hozzá, az elutasítandó." Valamint egyéb bizonyítékok, amelyek az újítások kifogásolására és megtagadására, továbbá az azoktól való óva intésre utalnak.

- al-Imām Abū Bakr al-Ṭurṭuṣhī (a Magasztos Allah könyörüljön rajta) «al-Ḥawādiṭ wa-l-Bida^c» című könyvében a következőképpen fogalmaz:

Ibn Waddāh, Zayd ibn Aslamtól közvetítette, aki így szólt: Nem ismertünk sem mestereink, sem jogtudósaink között olyat, aki jelentőséget tulajdonított volna Sa^cbán hónap közepének; sem olyat, aki figyelmet fordított volna Makhúl hagyományára; és nem tekintették azt erősebbnek a többi napnál.

És azt mondták Ibn Abī Mulayka-nak: Ziyād an-Numayrī azt mondja: "Bizony, Sa^cbán hónap tizenötödik éjszakájának jutalma olyan, mint a Laylatu-Qadr (az Isteni Elrendelés Éjszakája) jutalma." Ő pedig erre azt mondta: Ha hallottam volna őt, és a kezemben lett volna egy bot, megütöttem volna. És Ziyād történetmondó volt; véget ért a mondanivaló lényege.

Al-^cAllāma aš-Šawkānī (Allah könyörüljön rajta) mondta «al-Fawā'id al-Majmū^ca» című munkájában, a következőt:

Hadís: „Ó Alí, aki a Sa^cbán hónap közepének éjszakáján száz rak^ca-t imádkozik, és minden egyes

rak^ca-ban a Fátihát és a „Qul: Huwa Allahu ahad”-ot tíz alkalommal elmondja; annak Allah minden kérését teljesíti” stb. Kitalált hagyomány; szövegében a cselekvőnek ígért jutalmakról szóló, kifejezetten megfogalmazott állítások olyanok, hogy aki rendelkezik megkülönböztető képességgel, józan belátással nem kételkedik kitaláltságában; közvetítői ismeretlenek. Ezenkívül egy második és egy harmadik hagyományláncolatban is közölték; mind kitaláltak, és közvetítőik ismeretlenek. Azt mondta az al-Muhtaszarban: a Sa^cbán hónap közepének imájáról szóló hadíth alaptalan. Ibn Hibbán ^cAlitól közölt hagyomány: „Amikor eljön Sa^cbán hónap közepének éjszakája, végezzetek éjjeli imát azon az éjszakán, és böjtöljétek végig nappalát!” — gyenge hadíth. „A «al-La'ālī'»-ban ezt mondta: „Száz rak^ca Sa^cbán hónap közepén, az al-Ikhlās (al-Ikhlász) szúra tízszeri recitálásával” – jóllehet erényeit hosszan részletezik –, Ad-Daylamínál és másoknál fellelhető változata koholt, és a három átadási láncolatban az átadóinak többsége ismeretlen és gyenge.” Azt mondta: „És tizenkét rak^ca – az al-Ikhlász szúráat harmincszor.” Koholmány. „És tizennégy rak^ca” – koholmány.

E hadísz több jogtudóst is megtévesztett; mint az (al-Ihyā') szerzőjét és másokat, valamint egyes koránmagyarázókat is. Ezen éjszaka — mármint:

Sa^cbān hónap középső éjszakája — imáját különféle változatokban hagyományozták, ám mindegyikük téves és koholt. Ez nem mond ellent at-Tirmidhī, ^cĀ'īša – Allah legyen vele elégedett – által közölt hagyományának, amely a Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) al-Baqī^c-ba történő kimeneteléről, valamint a mi Urunk – áldassék és magasztaltassék – Sha^cbān hónap középső éjszakáján az e világi égbe (a legalsó) való leereszkedéséről szól, és hogy megbocsát olyan sok embernek, amennyi meghaladja a Kalb törzs juhainak szőrszálainak számát; mert a szó itt csupán erről, az erre az éjszakára koholt imáról folyik. Mindazonáltal ^cA'isha (Allah legyen elégedett vele) által közölt jelen hagyomány gyenge, és hagyományozói láncolata megszakadt; továbbá ^cAli (Allah legyen elégedett vele) hadísa, amelyet korábban említettük az ő éjszakai imájáról, sem mond ellent annak, hogy ez az ima koholt, tekintettel a benne foglalt gyengeségre, ahogy említettük. — Ezzel a tárgyalt mondandó lezárult.

al-Háfiz al-^cIrāqī mondta: "a hónap közepének éjszakáján végzett imáról szóló hadisz koholmány, és hazugság Allah Küldöttének (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) tulajdonítva azt." An-Nawawī mondta (al-Mağmū^c) című könyvében: „A közismerten Szalātu r-Raghā'ib néven emlegetett ima — amely tizenkét rak^ca a naplemente utáni ima

(al-maghrib) és a késő esti ima (al-[‘]išā’) között, Radzsab első péntekének éjszakáján —, valamint a Sha[‘]bān hónap közepéjének éjszakáján végzett, száz rak[‘]ából álló ima: ez a két ima elítélendő újítás (bid[‘]a). Ne tévesszen meg senkit, hogy említi őket a (Qūt al-Qulūb) és az (Iḥyā’ [‘]Ulūm ad-Dīn) című mű, sem a róluk szóló hagyomány; hiszen mindez érvénytelen. És ne tévesszen meg az sem, hogy némelyek az imámok közül — akiknek összezavarodott e két ima megítélése — kis füzeteket állítottak össze ajánlásukra; tévedés ez az ő részükről.”

A sejk, az imám: Abū Muḥammad [‘]Abdu-r-Raḥmān bin Ismā‘īl al-Maqdisī egy értékes könyvet írt e kettő cáfolatára; benne igen jól és jelesen teljesített. A tudósok megnyilatkozásai e kérdésben nagyon nagy számban ismertek, és ha mindazt közölnénk, amit e tárgyban láttunk és olvastunk, hosszúra nyúlna a beszéd. Remélhetőleg mindaz, amit megemlítettünk, elegendő és meggyőző az igazságot kereső számára.

A fentebb idézett koráni ájából, hadíszokból és a tudósok szavaiból világossá válik az igazságot kereső számára, hogy a Sa[‘]bān hónap tizenötödik éjszakájának megünneplése – legyen az imádsággal vagy bármi mással –, valamint a hozzá tartozó nap böjttel való külön kijelölése: elutasítandó újítás a tudósok többségének megítélése szerint; nincs rá

semmilyen alap a tiszta, megszentelt Vallásjogban . Sőt, az olyan dolgok közé tartozik, amelyek az Iszlámban a Társak (Allah legyen elégedett velük) kora után jelentek meg. És az igazságot kereső számára ebben a kérdésben és másokban is elegendő Allah – fenséges az Ő dicsősége – Szava:

﴿...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ...﴾

(...A mai napon teljessé tettem a számotokra a Vallásotokat...) [Az Asztal: 3; Q 5:3]. És mindaz, ami a jelentésére vonatkozóan az Ájákban található, és a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) szavai értelmében:

«مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ».

"Bárki aki újat hozna be a mi Ügyünkbe (a Vallásunkba), ami nem tartozik hozzá, az elutasítandó." Valamint mindaz, ami ezzel megegyező értelemben és tartalommal olvasható a hagyományokban.

És Muszlim (imám) Szahíh-jában olvasható, Abū Hurayra-tól (Allah legyen elégedett vele), aki mondta: Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) mondta:

«لَا تَخْصُوا لَيْلَةَ الْجُمُعَةِ بِقِيَامٍ مِنْ بَيْنِ اللَّيَالِي، وَلَا تَخْصُوا يَوْمَهَا بِالصَّيَامِ مِنْ بَيْنِ الْأَيَّامِ، إِلَّا أَنْ يَكُونَ فِي صَوْمٍ يَصُومُهُ أَحَدُكُمْ».

"Ne jelöljétek ki a Péntek éjszakáját az éjszakák közül éjjeli imádsággal, és ne különítsétek el a

Péntek napját a napok közül böjttel; kivéve ha valamelyikőtök szokásos böjtje éppen arra a napra esik." Ha megengedett volna bármely éjszakát valamilyen istenszolgálati cselekedettel külön kiemelni, úgy a Péntek Éjszakája inkább méltóbb lett volna erre, mint a többi; mivel a hozzá tartozó nap a legkiválóbb nap, amelyre a Nap felkel, a Prófétától (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) származó, hiteles hadíszok kifejezett szövege szerint. Minthogy a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) óva intett attól, hogy azt az éjszakát az éjszakák közül külön éjszakai imádsággal emeljék ki, ez arra utal, hogy annál is inkább nem megengedett a többi éjszakát bármely imádati cselekedettel külön kijelölni, kivéve, ha hiteles bizonyíték szól a külön kijelölés mellett.

Minthogy az Elrendelés Éjszakáján és Ramadan hónap éjszakáin előírt az éjszakai imádság és az azok során végzett buzgólkodás, a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) erre felhívta a figyelmet, és a közösséget is buzdította annak végzésére; és ő maga is így cselekedett; amint a két Szahíhban a Prófétától (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) áll, hogy azt mondta:

«مَنْ قَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ، وَمَنْ قَامَ لَيْلَةً

الْقَدْرِ إِيْمَانًا وَاحْتِسَابًا، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ».

"Aki qijámot (az éjszaka során történő felkelést az ima szándékával) végez Ramaḍān hónapjában, hitteltelve és Allahtól remélve érte a jutalmat, annak minden korábbi bűne megbocsátásban részesül; és aki elvégzi a qijámot az Elrendelés Éjszakáján (laylat al-Qadr), hitteltelve és Allahtól remélve érte a jutalmat, annak minden korábbi bűne megbocsátásban részesül." Ha a Sa^ʿbān hónap közepének éjszakája, vagy Radzsab első péntekének éjszakája, illetve az Iszrá' és a Mi'rádzs éjszakája olyan lenne, amelyet a Vallás előír külön megjelölni valamilyen ünnepléssel vagy bármiféle istenszolgálati cselekedettel, akkor a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) erre útbaigazította volna a Közösséget, vagy ő maga tett volna így. És ha bármi ilyesmi megtörtént volna, azt a Társai – Allah legyen elégedett velük – átadták volna a Közösségnek, és nem hallgatták volna el előlük; hiszen ők az emberek legjobbjai, és a legőszintébb jóakarók az emberek között a Próféta után (Allah áldása és békéje legyen mindannyiukon). Allah legyen elégedett Allah Küldöttének (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) Társaival, és részesítse őket az Ő tetszésében és Elégedettségében.

Már korábban, a tudósok szavaiból megismerhetted, hogy sem a Próféta (Allah áldja

meg és adjon neki örök üdvösséget), sem a társaitól nem maradt fenn hiteles formában semmi Radzsab hónap első péntekjének éjszakája kiválóságáról, sem pedig Sa^cbán hónap tizenötödik éjszakájáról. Így egyértelmű, hogy e két éjszaka megünneplése bevezetett újítás az Iszlámban, és hasonlóképpen, ezek bármiféle imádattal való külön megjelölése is elutasítandó újítás. Ugyanígy Radzsab hónap huszonhetedik éjszakája, amelyről egyesek azt hiszik, hogy az al-Iszrá és al-Mi^crádzs (az Éjszakai Utazás és a Felemelkedés) éjszakája, nem megengedett, hogy bármiféle imádati cselekedettel külön megjelöljék, miként az sem megengedett, hogy megünnepeljék; az előbb említett bizonyítékok alapján. Ez akkor is így volna, ha az időpontja ismert volna; hát még, amikor a tudósok legelfogadottabb véleménye szerint nem is ismeretes. Az az állítás, miszerint az az éjszaka Radzsab hónap huszonhetedik éjszakája, hamis állítás, amelynek nincs alapja a hiteles hagyományokban; bizony jól mondta az, aki azt mondta:

A dolgok közül a legkiválóbbak azok, amelyek az Útmutatás szerint korábban meghonosodtak... és a legrosszabbak a Vallásba újonnan bevezetett és újítást tartalmazó dolgok.

Allah az Akitől azt kérjük, hogy segítséget és sikert adjon nekünk és minden muszlimnak a

Szunnához való ragaszkodáshoz és az abban való állhatatos kitartáshoz, és intsen óvatosságra mindazzal szemben, ami azzal ellentétes; Ő a Bőkezű és Nagylelkű.

És Allah áldja meg és adjon örök üdvösséget az Ő szolgájának és Küldöttének, a mi Prófétánknak, Muḥammad-nak, háznépének és minden Társának.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Nyolcadik Értekezés:

**Fontos figyelmeztetés az úgynevezett
végrendelet hamis voltára, amelyet [tévesen]
tulajdonítanak**

Shaykh Ahmadnak, a Nemes Prófétai Mecset szolgájának

°Abdu-l-°Azīz bin °Abdullāh bin Bāz-tól mindazoknak a muszlimoknak, akik elolvassák; Allah őrizze meg őket az Iszlámmal, és óvjon meg minket és őket a tudatlan csőcselék koholmányainak ártalmától. Āmīn (Ámín).

Béke legyen veletek és Allah könyörülete és áldásai.

Ami ezután következik: Megtekintettem egy, a Nemes Prófétai Mecset szolgájának, Saykh Ahmadnak tulajdonított írást, amelynek címe: „Ez egy végső rendelkezés (waṣiyya), intelem al-Madīna al-Munawwarából (A Megvilágosított Medina), a Nemes Prófétai Mecset szolgájától, Saykh Ahmadtól”, és ebben ezt mondta:

"Virrasztottam a péntek éjszakáján, a Nemes Koránt recitáltam; és miután elvégeztem Allah Szép Neveinek (al-Asmā'u-l-Ḥusnā) recitálását, lefekvéshez készülődtem. Ekkor megpillantottam a ragyogó ábrázatú Allah Küldöttét (Allah áldja meg

és adjon neki örök üdvösséget), aki elhozta a Koráni jeleket és a nemes rendelkezéseket; irgalom a világok számára: a mi urunk, Muhammad (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget). Ő így szólt: "Ó, Sejk Ahmad!" Én pedig mondtam: "Itt vagyok szolgálatodra, Allah Küldötte, te, Allah teremtményei közül a legnemesebb!" Azt mondta nekem: „Szégyenkezem az emberek csúf tettei miatt, és nem vagyok képes megjelenni sem a Magasztos Allah előtt, sem az angyalok előtt; mert egyik Péntektől a másikig százhatvanezer ember halt meg nem az Iszlám vallásán.” – majd megemlített néhányat azok közül az engedetlenségi cselekedetek közül, amelyekbe az emberek estek. Majd ezt mondta: – Ez a tanács és rendelkezés irgalom velük szemben a Hatalmas, a Mindenható részéről. Majd megemlítette az Óra Előjeleinek egy részét, mígnem így szólt: – Tudasd hát velük, ó Ahmad sejk, ezt az intelmet; mert azt a Végzet tollával a Jól Őrzött Tábláról jegyezték át. Aki pedig azt lemásolja és elküldi országról országra, helyről helyre, annak palotát építenek a Paradicsomban; aki pedig nem másolja le és nem küldi el, attól megtagadtatik az én közbenjárásom a Feltámadás Napján. És aki azt leírja, és ha szegény volt, Allah gazdaggá teszi; vagy ha adós volt, Allah rendezi adósságát; vagy ha bűn terheli, Allah megbocsát neki és szüleinek ezen intés áldása folytán. Ám, aki

Allah szolgálai közül nem írja le azt, annak arca elsötétül a földi létben és a Túlvilágon. És így szólt: Allahra, a Fenségesre! Háromszor: ez bizony igaz. És ha hazug volnék, úgy távozzam e világból az Iszlámon kívül; és aki igaznak tartja azt, megmenekül a Tűz büntetésétől, aki pedig tagadja azt, az hitetlenséget követ el."

Ez annak az Allah Küldöttének (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) hamisan tulajdonított wasziyya-nak az összegzése. Ezt a koholt wasziyya-t több esztendeje sok alkalommal hallottuk; időről időre terjesztik az emberek között, a köznép körében népszerűsítik, és szövegezésében eltérések mutatkoznak. A hazug azt állítja: hogy álmában látta a Prófétát (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), aki rábízta ezt az testamentum-intelmet. És ebben a legutóbbi röpiratban, amelyről említést tettünk neked, ó olvasó, a koholó azt állította benne, hogy a Prófétát (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) akkor látta, amikor alváshoz készült; tehát a jelentés: ébren látta őt!

Ez a rágalmazó ebben a végrendeletben számos dolgot állított; amelyek a legnyilvánvalóbb hazugságok és a legszembeötlőbb hamisságok közé tartoznak. Hamarosan, ha Allah úgy akarja, e rövid írásban felhívom rájuk a figyelmedet. Az elmúlt években már figyelmeztettem ezekre, és az

emberek számára világossá tettem, hogy a legnyilvánvalóbb hazugságok és a legszembeötlőbb hamisságok közé tartoznak. Amikor azonban megismerkedtem e legutóbbi kiadvánnyal, haboztam írni róla, mivel hamissága nyilvánvaló, és aki koholta, a hazugság tekintetében a legnagyobb vakmerőséget tanúsította. Nem is gondoltam volna, hogy hamissága megtéveessen olyasvalakit, akinek akár csak a legcsekélyebb belátása vagy ép veleszületett, romlatlan vallásossága (fiṭra) van. Mindazonáltal sok testvér értesített arról, hogy ez sokak körében elterjedt, egymás között terjesztik, és némelyek hitelt is adtak annak; ezért úgy láttam, hogy az olyanok, mint én, kötelesek róla írni, hogy feltárjam a laptalanságát, és hogy ez az Allah Küldöttére (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) vetett koholt rágalom, és hogy senkit meg ne téveessen. És aki azt elmélyülten megfontolja a tudás és a hit birtokosai közül, vagy a romlatlan emberi ösztönnel és az ép értelemmel rendelkezők közül; felismeri, hogy az számos tekintetben hazugság és koholmány.

És bizony megkérdeztem a tisztelt Sejkh Ahmadnak, akinek nevéhez e rágalmat kapcsolták, néhány rokonát a wasziyya felől, mire azt a választ kaptam, hogy az hamisan Sejkh Ahmadnak tulajdonított koholmány, és hogy ilyet ő egyáltalán nem mondott. Az említett Ahmad sejk

már egy ideje elhunyt. És ha feltételeznénk, hogy a nevezett Ahmad sejk – vagy nála is nagyobb valaki – azt állítaná, hogy a Prófétát (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) álmában vagy ébren látta, aki ezzel a testamentum-meghagyással bízta meg, bizonyosan tudnánk, hogy hazug, vagy hogy az, aki ezt neki mondta, egy sátán volt, és nem a Küldött (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), számos okból; ezek közül:

Először: a Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) nem látható ébrenléti állapotban halála (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) után. Aki pedig a szúfik tudatlanjai közül azt állítja, hogy ébrenléti állapotban látja a Prófétát (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget), vagy hogy részt vesz a mawlid-on, vagy ehhez hasonlót, az a lehető legsúlyosabb tévedésben van, a lehető legteljesebb félrevezetés áldozata lett, óriási hibába esett, és ellenkezik a Koránnal és a Szunnával, valamint a tudósok egyetértésével és közmegegyezésével; mert a halottak csak a Feltámadás Napján jönnek ki sírjaikból, nem pedig a földi világon. Aki ezzel ellentétet állít, az nyilvánvalóan hazug, vagy tévelygő, akit megtévesztettek; nem ismeri azt az igazságot, amelyet a kegyes Elődök ismertek, és amelyen Allah Küldöttének (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) társai jártak, valamint

az őket kiváló módon követők. Allah, a Magasságos, azt mondta:

﴿ثُمَّ إِنِّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ إِنِّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ ﴿١٦﴾﴾

(Ezután, ti bizony mind halottak lesztek.15

Ezután majd a Feltámadás Napján feltámasztattok.) 16 [A Hívők: 15-16; Q 23:15-16]. És a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta:

«أَنَا أَوَّلُ مَنْ تَنْشَقُّ عَنْهُ الْأَرْضُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَأَنَا أَوَّلُ شَافِعٍ وَأَوَّلُ مُشَفِّعٍ».

"Én leszek az első, aki fölött szétnyílik a föld a Feltámadás Napján, és én leszek az első közbenjáró, és az első, akinek a közbenjárása meghallgatásra talál." E témakörben az Áján és a hagyományok igen nagy számban megtalálhatók.

Másodszor: a Küldött (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) nem mond az igazsággal ellentéteset, sem életében, sem halála után; ez a végrendelet pedig nyilvánvalóan ellenkezik az Ő Vallásával — számos tekintetben, amint következik. Ő (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) álomban látható, és aki a Prófétát (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) álmában a nemes alakjában látja, az, bizony, őt látta; mert a sátán nem jelenhet meg az ő alakjában, ahogyan azt a hiteles és nemes hadíth tanúsítja. Ám a dolog lényege teljes egészében a látó hitében, szavahihetőségében, erkölcsi feddhetetlenségében,

pontosságában, vallásosságában és megbízhatóságában rejlik, valamint abban, hogy a Prófétát (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) a saját alakjában látta-e vagy attól eltérő módon.

És ha olyan hagyomány érkezik a Prófétától (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), amelyet életében mondott, ám nem a megbízható, igazságos és pontosan rögzítő közvetítők útján jutott el hozzánk, arra nem lehet támaszkodni, és azzal nem lehet érvelni; vagy ha a megbízható és pontos közvetítők útján érkezik, de ellentmond olyanok elbeszélésének, akik náluk emlékezetben és megbízhatóságban erősebbek, mégpedig úgy, hogy a két elbeszélés között nincs lehetőség az összeegyeztetésre, akkor az egyik hatályon kívül helyezettnek minősül, amellyel nem lehet cselekedni, a másik pedig hatályon kívül helyezőnek, amellyel el kell járni; amennyiben ez feltételei mellett lehetséges. Ha pedig sem az összeegyeztetés, sem a hatályon kívül helyezés nem lehetséges, kötelesség elvetni annak az elbeszélését, akinek a megőrzőképessége, emlékező képessége gyengébb és az igazságossága alacsonyabb, és úgy kell minősíteni, mint szokatlan, a többségnek ellentmondó, amellyel nem lehet eljárni.

Mit mondjunk hát egy olyan örökül hagyott

tanácsról, amelynek ismeretlen a közvetítője, aki azt a Prófétától (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) továbbította, és akinek feddhetősége és megbízhatósága sem ismert? Ilyen állapotában méltán elvetendő, és nem szabad rá figyelmet fordítani, még akkor sem, ha nem volna benne semmi, ami ellenkezik a vallási törvénnyel. Hát akkor mennyivel inkább, ha az az „örökül hagyott tanács” számos olyan dolgot tartalmaz, amelyek érvénytelenségére mutatnak, és hogy az a Prófétának (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) tulajdonított hazugság, továbbá olyan vallási törvénykezés bevezetését is magában foglalja, amelyet Allah nem engedélyezett?!

És a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta:

«مَنْ قَالَ عَلَيَّ مَا لَمْ أَقُلْ؛ فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ».

"Aki rólam olyat állít, amit nem mondtam, az foglalja el a helyét a Tűzben." Aki ezt a „végrendeletet” a Prófétának (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) tulajdonítva koholta, olyasmit állított róla, amit ő nem mondott; nyilvánvaló és súlyos hazugságot tulajdonított neki. Mennyire méltó és jogos, hogy elérje őt ez a szigorú és súlyos fenyegetés; és mennyire kiérdemli azt, ha nem tér meg haladéktalanul, és nem teszi közzé az emberek előtt, hogy ez a „végrendelet” a Prófétával

(Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) szembeni hazugság. Mert aki hamisságot terjeszt az emberek között, és azt a Vallás számlájára írja; annak bűnbánata csak akkor lesz érvényes, ha bűnét nyilvánosan bejelenti és nyilvánvalóvá teszi; hogy az emberek tudomást szerezzenek arról, hogy visszavonta hazugságát, és önmagát meghazudtolta; Allah – fenséges az Ő dicsősége – Szava szerint:

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّعْنُونَ ۖ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُّوا فَأُولَٰئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾

(Bizony, akik elrejtik azt, amit a bizonyosságokból, világos magyarázatokból és az Igaz Útmutatásból leküldtünk - miután az Írásban az emberek tudomására adtuk azt - , azokat elátkozza Allah, és elátkozzák a félrevezetettek. 159

Kivéve azokat, akik megbánást tanúsítanak, megjavulnak és az emberek tudtára adják, azt amit elrejtettek. Ők azok, akiktől elfogadom a bűnbánatot, hiszen Én vagyok az [újra és újra] Kiengesztelő, a felettébb Irgalmas.) 160 [A Tehén: 159-160; Q 2:159-160]. És a Magasztos és Fenséges e nemes Ájában világosan kifejtette, hogy aki elhallgat valamit az Igazságból, annak bűnbánata nem lesz érvényes, csakis a helyrehozatal és a világos kinyilvánítás után. És

Allah, a Magasztos, teljessé és tökéletessé tette az Ő szolgálai számára a Vallást, és kiteljesítette rajtuk az Ő gondoskodó Kegyelmét az Ő Küldöttének, Muḥammadnak - Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget - elküldésével, valamint mindazzal, amit Allah kinyilatkoztatott számára a teljes és tökéletes Vallásból; és nem vette Őt Magához, csak azután, miután megtörtént a teljessé tétel és a kinyilvánítás; ahogyan mondja a Magasztos és a Fenséges:

﴿...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ
الْإِسْلَامَ دِينًا...﴾

(...A mai napon teljessé tettem a számotokra a Vallásokat és kiteljesítettem rátok az Én kegyelmemet és az Iszlámot rendeltem el nektek vallásul...) [Az Asztal: 3; Q 5:3].

És e végrendelet koholója a tizennegyedik században tűnt fel, azzal a szándékkal, hogy megtévessze az embereket egy új vallással, amelynek következtében a Paradicsomba jutás illetné meg azokat, akik az ő törvényhozásához tartják magukat, míg a Paradicsomtól való megfosztás és a Tűzbe jutás várna azokra, akik nem tartják magukat az ő törvényhozásához. És azt akarja, hogy ezt az általa koholt örökül hagyott tanácsot a Koránnál nagyobbak és előbbre valónak tüntesse fel; mivel abban alaptalanul azt

állította, hogy aki azt megírja és elküldi egyik városból a másikba, vagy egyik helyről a másikra, annak palotát építenek a Paradicsomban; aki pedig nem írja meg és nem küldi tovább, arra nézve megtiltatik a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) közbenjárása a Feltámadás Napján. Ez a legocsmányabb hazugságok közül való, és a legnyilvánvalóbb bizonyítékok egyike e végrendelet hamisságára, koholójának szemérmertelenségére és a hazugságban tanúsított vakmerőségére; mert aki lemásolja a Kegyes Koránt és elküldi egyik országból a másikba, vagy egyik helyről a másikra, az nem részesül ebben az érdemben, ha nem a Korán szerint cselekszik. Akkor hogyan részesülhetne benne e rágalom írója és az, aki azt országról országra terjeszti? Aki nem másolta a Koránt és nem küldte el azt egyik országból a másikba, nem fosztatik meg a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) közbenjárásától, amennyiben hisz benne, és követi az ő Vallását. Ez az egyetlen koholmány ebben a végrendeletben önmagában elegendő bizonyíték annak érvénytelenségére, és a közzétévőjének hazugságára, arcátlanságára és ostobaságára, valamint arra, hogy mennyire távol áll attól, hogy ismerje azt az útmutatást, amelyet a Küldött hozott.

És ebben a végrendeletben – az említetteken felül – vannak még egyéb dolgok is, amelyek mind a

hamisságára és hazugságára mutatnak; és még ha az azt koholó személy ezer esküvel, vagy még annál is többel állítaná a hitelességét, még ha önmagára a legnagyobb büntetést és a legsúlyosabb megtorlást hívná is, arra hivatkozva, hogy igazmondó: nem volna igazmondó, és az sem volna hiteles; sőt, Allahra, majd ismét Allahra, bizony a legnagyobb és a legrútabb hamisságok közül való; mi pedig tanúul hívjuk Allahot, a Magasztost, és mindazokat az angyalokat, akik jelen vannak velünk, és aki a muszlimok közül ezt az írást megismeri — tanúság, amellyel majd a mi Urunk, a Magasztos és Fenséges Allah elé fogunk állni —: hogy ez a végrendelet hazugság és koholmány Allah Küldöttével (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) szemben. Szégyenítse meg Allah azt, aki ezt koholta, és bánjon vele úgy, ahogyan azt megérdemli.

A fentiekén túl az idézett szövegében számos dolog is bizonyítja e végrendelet hamisságát és érvénytelenségét, így például:

Az első: Azt mondja benne: (Mert egyik péntektől a másik péntekig százhatvanezer ember halt meg az Iszlám Vallásán kívül); mert ez a Rejtett dolgok tudásához tartozik, és a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) halála után megszűnt hozzá az Isteni Sugallat; élete során sem ismerte a Rejtettet, hogyan is ismerhetné hát azt halála után? — amint a Magasztos Allah mondja:

﴿قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ...﴾

(Mondd: "Én nem mondom nektek, hogy nálam vannak Allah tárházai. És azt sem, hogy én ismerem a láthatatlant...) [A Lábásjóságok:50; Q 6:50]. És a Magasztos Szava:

﴿قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ...﴾

(Mondd: "Nem tudják azok, akik az egekben és a földön vannak a rejtettet, csupán Allah...) [A Hangyák: 65; Q 27:65]. A Prófétától (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) fennmaradt és továbbadt hiteles hagyományban olvasható, hogy azt mondta:

«يَذَادُ رَجَالٌ عَنْ حَوْضِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَأَقُولُ: يَا رَبِّ! أَصْحَابِي أَصْحَابِي، فَيَقَالُ لِي: إِنَّكَ لَا تَذَرِي مَا أَحَدْتُوا بَعْدَكَ، فَأَقُولُ كَمَا قَالَ الْعَبْدُ الصَّالِحُ: ﴿وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ [المائدة: ١١٧].»

"Férfiak elvitetnek tőlem, a Medencém mellől, a Feltámadás Napján, erre azt mondom: Ó, Uram! A Társaim! A Társaim! Az mondatik nekem: Bizony, te nem tudod, miket tettek ők utánad. Ekkor azt mondom, amiképpen mondta a jámbor és kegyes Szolga: {Tanú voltam velük szemben, amíg közöttük tartózkodtam. Ám miután elszólítottál, Te vagy az őrző felettük. Te minden dologra tanú vagy!} [Az Asztal (Al-Mā'ida): 117; Q 5:117]."

A második: — azon dolgok közül, amelyek rámutatnak ennek az intésnek az érvénytelenségére és arra, hogy hazugság —: a benne szereplő kijelentés: „Aki azt leírja és szegény, Allah gazdaggá teszi; vagy adós, Allah rendezi az adósságát; vagy bűn terheli, Allah megbocsát neki és a szüleinek ezen intés áldásával” stb. Ez pedig a legnagyobb hazugságok közül való, és a legnyilvánvalóbb bizonyítéka annak, hogy az azt koholó hazudik, valamint annak is, hogy szemérmetlen Allahhal és az Ő szolgáljaival szemben; mert ez a három dolog nem valósul meg pusztán a Nemes Korán leírása által, akkor hogyan valósulna meg annál, aki ezt a hamis végrendeletet írta?! Ez az aljas pedig csak azt akarja, hogy megtévessze az embereket, és ehhez az intéshez láncolja őket; hogy azt leírják és ragaszkodjanak ehhez az állítólagos érdemhez, miközben elhagyják azokat a dolgokat, amelyeket Allah előírt szolgálainak, és amelyek a bőséghez és az adósság kiegyenlítéséhez, valamint a bűnök megbocsátásához vezetnek. Allahhoz menekülünk a megaláztatást és kudarcot hozó dolgoktól, és a vágy követésétől meg a sátánnak való engedelmességtől.

A harmadik: - azon dolgok közül, amelyek e végrendelet érvénytelenségére utalnak -, az abban szereplő kijelentés: (És aki Allah szolgálai közül nem írja le azt; annak megfeketedik az arca a földi

világon és a Túlvilágon). Ez — szintén — a legrútább és legvisszataszítóbb hazugságok közé tartozik, és a legnyilvánvalóbb bizonyítékok egyike e wasziyya érvénytelenségére és a koholójának hazugságára. Miként férhet meg a józan észben, hogy valaki megírja ezt a wasziyyát, amelyet a hidzsra (Kivonulás) szerinti tizennegyedik században egy ismeretlen férfi hozott elő, a Prófétának (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) tulajdonítva koholta; és azt állítja, hogy aki nem írja le, annak megfeketedik az arca a földi világon és a Túlvilágon, aki pedig leírja, az a szegénység után gazdag lesz, a ráarakódott adósságterhe alól mentesül, és megbocsáttatik neki mindaz, amit bűnként elkövetett!!

Magasztaltass (Uram)! Ez hatalmas rágalom!! A bizonyítékok és maga a valóság tanúskodnak e rágalmazó hazugságáról, Allahhal szembeni vakmerő merészségéről, és csekély szégyenérzetéről Allahhal és az emberekkel szemben. Íme számos nép nem írta ezt, és mégsem feketedett meg az arcuk; és itt óriási sokaság — akiket csak Allah képes megszámlálni — sokszor leírta, mégsem rendezték adósságaikat, és nem múlt el szegénységük. Oltalomért a Magasztos Allahhoz menekülünk a szívek eltévelyedésétől és a bűnök rozsdás hordalékától. És ezek olyan tulajdonságok és jutalmak, amelyeket a

nemes Šarī'a (az Isteni eredetű Vallásjogi Törvény még annak sem írta elő, aki leírja a legkiválóbb és legnagyobb Könyvet, a Koránt; akkor miképpen juthatna ezekhez az, aki egy hazug végrendeletet ír, amely a hamisságok különféle fajtáit foglalja magában, és sok, a hitetlenség különböző formáit kifejező állítást tartalmaz? Magasztaltassék Allah!! Mily türelmes Ő az iránt, aki merészel Rá nézve hazugságot koholni.

A negyedik: - azok közé a dolgok közé tartozik, amelyek arra utalnak, hogy ez a végrendelet a leghamisabb hamisság, a legnyilvánvalóbb hazugság -: az a kijelentés benne, miszerint: „És aki benne hisz, az megmenekül a Tűz büntetésétől; aki pedig azt tagadja, az hitetlenné válik.” Ez – úgyszintén – a hazugság terén tanúsított legnagyobb vakmerőségek közé tartozik, és a legcsúfabb hamisság. Ez a rágalmazó minden embert arra hív, hogy igaznak fogadják el az ő koholmányát, és azt állítja, hogy ezáltal megmenekülnek a Tűz büntetésétől, és hogy aki azt hazugságnak mondja, hitetlenné válik. Allahra, bizony, ez a hazudozó a Magasztos Allahal szemben a legnagyobb rágalmat és koholmányt követte el; és Allahra, bizony, nem az igazságot mondta. Bizony, aki ezt igaznak tartja, az érdemli meg, hogy a hitetlenek közé soroltassék, nem pedig az, aki azt hazugságnak bélyegzi; mivel ez pusztá

koholmány, hamisság és hazugság, amelynek semmi valóságalapja sincs. Mi Allah előtt tanúsítjuk, hogy ez hazugság, és hogy aki ezt koholta, az hazudozó: olyan törvénykezést akar előírni az embereknek, amelyhez Allah nem adott engedélyt, és be akar vinni a Vallásukba olyasmit, ami nem tartozik hozzá. A Magasztos Allah pedig ezt a Vallást már teljessé és tökéletessé tette e Közösség számára e rágalom előtt tizennégy évszázaddal. Legyetek éberek, ti, olvasók és testvérek, és óvakodjatok attól, hogy efféle koholmányoknak hitelt adjatok, és hogy azok elterjedjenek köztetek, mert az igazságon fény van: nem téveszti meg azt, aki keresi. Keressétek tehát az igazságot a maga bizonyítékai alapján, és kérdezzétek a tudósokat mindarról, ami nehézséget okoz nektek; és ne tévesszen meg benneteket a hazugok esküdözése, hiszen Iblīs (Iblisz, a gonosz), az átkozott, is megesküdött őszüleiteknek, Ádámnak és Évának, hogy bizony jóakarójuk, holott ő a legnagyobb áruló és a leghazugabb a hazugok között, amiként erről Allah is tudósított, amikor – Magasztos és Fenséges – így szól:

﴿وَقَاسَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِِنَ النَّاصِحِينَ﴾

(És (a Sátán) esküt tett kettejüknek: "Én bizony a ti tanácsadótok vagyok.) 21 [A Magaslatok: 21; Q

7:21]. Óvakodjatok tőle, és óvakodjatok az ő követőitől is, a hazugságot koholóktól; mert bizony mennyi hamis esküt tesz ő és követői, mennyi hűtlen, hitszegő ígéretet és szövetséget kötnek, és mennyi cifrázott szólamot hangoztatnak az elcsábítás és a tévelygésbe taszítás céljával! Ami pedig arra vonatkozik, amit ez a rágalmazó állított a nyilvánvaló bűnök megjelenéséről: az bizony fennálló valóság; a Nemes Korán és a Tiszta Szunna már a lehető legnyomatékosabban óva intettek azoktól, és mindkettőben megvan az útmutatás és az elégséges.

Az Óra előjeleiről szóló említésekkel kapcsolatban: a prófétai hagyományok világosan feltárták, mi tartozik az Óra előjelei közé, és a Nemes Korán is utalt némelyikre. Aki mindezt meg akarja ismerni, az megtalálja azt a maga helyén a Szunna könyveiben és a tudás és a hit embereinek műveiben. Az embereknek pedig nincs szükségük egy efféle rágalmazó magyarázatára és megtévesztésére, sem arra, hogy az igazságot a hamissal összekeverje. A Magasztos Allah őrizzen meg engem, benneteket és az összes muszlimot a sátánok rosszától; a félrevezetők kísértéseitől és megpróbáltatásaitól; az eltévelyedők elhajlásától; valamint Allah ellenségeinek, a hamisságot terjesztőknek a megtévesztésétől – akik szavaikkal akarják kioltani Allah Fényét, és meg akarják

téveszteni az embereket a vallásuk tekintetében. Allah pedig teljessé teszi az Ő Fényét, és győzelemre viszi az Ő Vallását, még ha Allah ellenségei – a sátánok és követőik, a hitetlenek és az ateisták – ezt gyűlölik is. Kérjük a Magasztos Allahot, hogy tegye jobbá a muszlimok állapotát, és adja meg nekik, hogy kövessék az Igazságot, azon állhatatosan kitartsanak, és minden bűnükből Allahhoz, a Magasztoshoz megtérjenek; Bizony Ő a Bűnbánatot Elfogadó, a Könyörületes és Mindenre Képes. Elégséges számunkra Allah, és Ő a dolgok legjobb Elrendezője, és nincs erő sem hatalom, csak a Magasztos és Hatalmas Allah által.

Hála legyen Allahnak, a Világok Urának! És Allah áldja meg és adjon örök üdvösséget az Ő szolgájának és Küldöttének, az igazmondónak, a megbízhatónak, és háznépének és Társainak és az ő követőinek, akik illendő és példamutató módon követik őt – a Számonkérés Napjáig.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Kilencedik Értekezés: A varázslás és a jóslás vallásjogi megítélése és mindazé, ami ezekhez kapcsolódik¹

A hála és a köszönet egyedül és kizárólag Allahot illeti meg. És áldás és békesség arra, aki után nem következik próféta. Ami pedig ezután következik:

Tekintettel arra a tényre, hogy az utóbbi időkben igen nagy számban jelentek meg és terjedtek el a sarlatánok, akik az orvoslás tudományát állítják magukról és betegeket kezelnek varázslás és jóslás útján és jelentős terjeszkedésükre némely országokban, illetve arra a tényre, hogy a hiszékeny embereket kizsákmányolják, olyanokat, akiken a tudatlanság uralkodik - úgy láttam helyesnek, az Allahért és az Ő szolgálaiért való tanács fejezetében, hogy megvilágítsam az ebben rejlő hatalmas veszélyt, ami káros az Iszlámra és a muszlimokra; hiszen az ilyen dolgok, a Magasztos Allahon kívül, máshoz kapcsolódnak, szembefordulnak az Ő parancsával és az Ő Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) parancsával.

A Magasztos Allah segítségét kérve, azt

¹ Ez az intelm az ar-Ri'āsat al-^cĀmma li-Idārāt al-Buḥūth al-^cIlmiyya wa-l-Iftā' wa-l-da'wa wa-l-Iršād által kiadott, 17-es számú füzetében jelent meg A.H. 1402-ben.

mondom: a közmegegyezés alapján a gyógyítás megengedett; a muszlim ember elmehet belgyógyászhoz, sebészhez, neurológushoz és hasonlókhoz; abból a célból, hogy megvizsgálja betegsége állapotát és a megfelelő, a Vallás által megengedett gyógyszerekkel kezelje őt - az orvostudományban elismert kezelés által. Mivel ez a szokásos és elfogadott módozatok és eljárások alkalmazásának szokásos gyakorlata - ez nem mond ellent az Allahra történő hagyatkozásnak; hiszen a Magasztos Allah lebecsátotta a betegséget és vele együtt lebecsátotta az ellenszerét, a megfelelő gyógyszert is; tudja ezt mindenki, aki ismerettel bír, és tudatlan ezzel szemben, akinek hiányosak az ismeretei. Ám, a Magasztos, nem tette szolgálai gyógyulásának módjait olyanná, amelyeket Ő megtiltott a számukra.

Nem megengedett a beteg számára, hogy jóshoz menjen el; azaz olyan emberekhez, akik azt állítják ismerik a láthatatlan, az ismeretlen, meg nem tapasztalható jövőbeli dolgokat; nem teheti ezt még azzal a céllal sem, hogy tőlük megtudja, mi a betegsége. Ugyanígy nem megengedett a számára, hogy elhiggye és igaznak tartsa azt, amiről azok hírt adnak neki; hiszen azok csak vakon dobálózhatnak a szavakkal; vagy a dzsinneket szólítják fel megjelenésre, hogy segítsék őket abban, amit csinálnak. A rájuk mondott vallási megítélés:

hitetlenség és tévelygés, ha ők a láthatatlan tudását követelik maguknak és állítják magukról,

Muszlim jegyezte le a Şahīḥ (Hiteles; Szahīḥ) című hagyománygyűjteményében, miszerint: a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta:

«مَنْ أَتَى عَرَّافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ، لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ يَوْمًا».

"Aki elmegy egy jóshoz és megkérdezi őt valamiről, annak az imája negyven napig nem fogadtatik el."

Abú Hurajrától (Allah legyen elégedett vele) maradt fenn, hogy a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta:

«مَنْ أَتَى كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ، فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ ﷺ».

"Aki elmegy egy jóshoz és elhiszi és igaznak tartja azt, amit az mond, az hitetlen azzal szemben, ami lebecsültetett Muḥammad-ra (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget)." Abū Dāwūd jegyezte le és a négy Szunan munka szerzője mind közölte, és al-Ḥākim hitelesnek nyilvánította, a Prófétától (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), származóként, a következő szavakkal és megfogalmazással:

«مَنْ أَتَى عَرَّافًا أَوْ كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ، فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ ﷺ».

"Aki elmegy egy látnokhoz, vagy egy jóshoz és elhiszi és igaznak tartja azt, amit mond - az hitetlen

azzal szemben, ami lebocsáttatott Muḥammad-ra (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget)."

És ʿImrān bin Ḥuṣayn-től (Allah legyen elégedett vele), aki mondta: Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta:

«لَيْسَ مِنَّا مَنْ تَطَيَّرَ أَوْ تُطَيِّرَ لَهُ، أَوْ تَكْهَنَ أَوْ تُكْهَنَ لَهُ، أَوْ سَحَرَ أَوْ سُحِرَ لَهُ،
وَمَنْ أَتَى كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ، فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ ﷺ».

"Nem tartozik közénk, aki sorsot húz vagy sorsot húznak neki, aki jósol vagy jósolnak neki, vagy az, aki varázsol vagy varázslást hajtanak végre neki; és aki elmegy egy jóshoz és elhiszi és igaznak tartja azt, amit mond – az bizony hitetlen azzal szemben, ami lebocsáttatott Muḥammadra (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget)." Al-Bazzār jegyezte le jó láncolattal.

Ezekben a nemes hagyományokban: annak tiltása olvasható, hogy az ember látnokokhoz, jósokhoz, varázslókhoz és hozzájuk hasonlókhöz menjen el, és kérdezze meg őket; tilos igaznak tartásuk és szavaik elfogadása — az ezzel kapcsolatos szigorú fenyegetés is olvasható bennük.

Nem megengedett, hogy esetleges őszinteségük, némely vagy számos ügyekben, megtévessze és elkápráztassa azokat, akik elmennek hozzájuk az emberek közül - hiszen azok tudatlanok és az embereknek nem szabad eltévelyedni és

káprázatba esni miattuk. Hiszen a Küldött (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) megtiltotta, hogy azokat látogassák és elmenjenek hozzájuk az emberek, továbbá azt is, hogy kérdezzék őket és azt is, hogy igaznak tartsák és elhiggyék azt, amit mondanak; hiszen ebben hatalmas elvetendő és kárhoztatandó van és nagyon súlyos veszély és szörnyű következményekkel jár - ők hazugok és gonosz bűnösök.

Továbbá, ezekben a hagyományokban a jós és a varázsló hitetlenségének bizonyítéka olvasható, hiszen mindkettő a láthatatlan tudását állítja magáról - ez pedig hitetlenség! Azért is hitetlenek, hiszen azok nem érhetik el céljukat csupán a dzsinnek segítségével és szolgálatával - Allah helyett; ez pedig hitetlenség Allahhal szemben és társítás a Magasztossal szemben. Aki azon állításukat, miszerint ők ismerik a láthatatlant, elhiszi, az maga is hasonlóvá válik hozzájuk (azaz hitetlenné válik). Mindenki, aki átveszi azokat a dolgokat azoktól, akik terjesztik azokat - attól Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) elhatárolta magát.

Ugyanígy tilos a muszlim embernek, hogy alázattal alávesse magát annak, amit azok gyógyításnak vélnek és gondolnak, mint a talizmánokkal való felékesítettségük vagy az

ólomöntés és ezekhez hasonló babonás tettek, amelyeket azok csinálnak. Ez csupán a jóslás kelléke és az emberek megtévesztése; aki ezzel egyetért és elégedett vele - az segítette őket a hamis valótlanágukban és hitetlenségükben.

Továbbá egyetlen muszlim számára sem megengedett, hogy elmenjen hozzájuk, hogy megkérdezze őket arról, hogy: a fiuk vagy közeli rokonuk kit vegyen el, továbbá nem szabad a két házastárs között fennálló viszonyról, szeretetről, hűségről, teljesítésről vagy ellenségeskedésről vagy szétválásról kérdezni azokat. Mivel ez is a láthatatlan és a jövő része, amit csupán a Magasztos és a Fenséges Allah tud.

Kötelessége az ügyek intézőinek és a nyilvános helyek felügyelőinek, valamint mindazoknak, akik képességgel és hatalommal rendelkeznek, hogy megtiltsák a jósokhoz, látnokokhoz és hozzájuk hasonlókhöz történő elmenést; meg kell akadályozniuk mindazokat, akik e dolgok bármelyikét a piacokon és más helyeken gyakorolják; a lehető leghigorúbban el kell ítélni őket, és el kell ítélni azokat is, akik hozzájuk mennek el.

Ugyanígy a varázslás is: a hitetlenséghez szorosan kapcsolódó tilalmas dolgok közül való; ahogyan a Magasztos Allah mondja a két angyallal kapcsolatban:

﴿...وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾

(...Ők ketten csak úgy tanítottak valakit is, hogy előbb mondták: „Mi csupán

kísértés vagyunk! Ne légy hát hitetlenkedő (azáltal, hogy megtanulod a varázslást)!” És megtanulták kettejüktől azt,

ami széthúzást tud szítani a férfi és felesége között. Ám ők nem tudnak kárt

tenni ezzel senkinek, csak Allah engedelmével. Olyat tanultak, ami árt nekik és

nem válik hasznukra. És ők tudták, ha valaki azt veszi meg, annak a Túlvilágon

nem jár semmi. Milyen fertelmes áron adták el a lelküket. Bárcsak tudnák!) [A Tehén:102; Q 2:102].

Ezek a Kegyes Áják arra utalnak, hogy a varázslás hitetlenség és a varázslók széthúzást szítanak a férj és a feleség között. Továbbá arra is, hogy a varázslat, önmagában, nem képes sem kárt, sem hasznot okozni, hanem a Magasztos Allah abszolút és univerzális és Isteni Elrendelése alapján történő engedelme által; hiszen Ő teremtette a jót és a rosszat.

Továbbá ezek a kegyes Áják arra is utalnak és

bizonyítékot szolgáltatnak, hogy azok, akik a varázslást tanulják meg, azok csupán olyat tanulnak meg, ami kárukra van és nem használ nekik semmit és ők nem rendelkeznek Allahnál semmilyen részesedéssel. Ez egy hatalmas fenyegetés, amely veszteségük végtelen nagyságára utal, úgy a földi életben mint a Túlvilágon; továbbá ők a lelküket a legcsekélyebb, legjelentéktelenebb áron adták el; ezért korholja őket a Magasztos és a Fenséges Allah, a következő Szavaival:

﴿...وَلَيْتَسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾

(...Milyen fertelmes áron adták el lelküket. Bárcsak tudnák!) [A Tehén:102; Q 2:102]. Az ájában szereplő arab szó "saraw" az eladás értelmében szerepel.

Valóban megnövekedett a kár, és súlyosra fordult a helyzet e rágalmazók miatt, akik ezeket a tudományokat a társítóktól örökölték, és ezekkel félrevezették a gyenge értelműeket. Bizony, Allahéi vagyunk, és Hozzá térünk vissza. Elégséges számunkra Allah, és milyen kiváló Támogató is Ő!

A Magasztos Allahtól kérjük a védelmet és a mentességet a varázslók, a jósok és más sarlatánok rosszától; és kérjük a Magasztost, hogy védje meg a muszlimokat azok rosszával szemben; és adjon erőt és sikert a muszlimok bírának, hogy kellő hatékonysággal intsenek azoktól, és, hogy végre

lehessen hajtani Allah ítéletét rajtuk; hogy a hívő szolgák lelke nyugalmat és biztonságot nyerhessen azokrossza, ártalma és fertelmes cselekedeteivel szemben; - hiszen Ő a bőkezűen Gondoskodó, Nagylelkű.

A Magasztos Allah törvényileg elrendelte az Ő hívő szolgálainak hogyan kell óvakodni a varázslás rosszától, még mielőtt az bekövetkezne és megmagyarázza a Magasztos nekik hogyan lehet kezelni és gyógyítani azt miután már bekövetkezett - könyörület ez Tőle a számukra, és kegyes bánásmód velük szemben és a velük szembeni kegyelem beteljesítése.

A következőkben bemutatjuk hogyan lehet védekezni a varázslás veszélyével szemben még mielőtt bekövetkezne, és azokat a dolgokat is, amelyekkel kezelni és gyógyítani lehet azt miután már bekövetkezett - ezek a törvényileg megengedett módozatok. Ennek magyarázata a következő:

Először: ami megvéd a mágia és a varázslás veszélyétől még mielőtt az bekövetkezne; ezek közül a legfontosabb és a leghasznosabb: felvértezni magunkat a Vallás által előírt megemlékezésekkel (Allahról), fohászokkal és a (Prófétától – Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) örökölt ráolvasásokkal (olyan fohászok, amelyekkel Allah segítségét, oltalmát és

védelmét lehet kérni); ezek közül való az Āyatu-l-Kursī (a Trón Verse) recitálása – amely a leghatalmasabb Vers a Kegyes Koránban – minden kötelezően előírt ima után, az elköszönést követően; ez pedig a Magasztos Szava:

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾

(Allah - Nincs más isten csak Ő - az Élő, a Fenntartó. Nem vesz erőt Rajta sem szendergés sem alvás. Övé mindaz, ami a egekben, és ami a földön van. Ki merészelne közbenjárni Nála az Ő engedélye nélkül? Tudja azt, ami előttük van (a jövőt), és azt, ami mögöttük van (a múltat). Ők azonban nem fognak fel semmit az Ő tudásából, csak azt, amit Ő akar. Az Ő Trónja átfogja az egeket és a földet. Ezek fenntartása és megőrzése nem okoz Neki fáradságot. Ő a Magasztos és a Hatalmas 255) [A Tehén:255; Q 2:255]. Majd szintén recitálja azt is elalváskor; ugyanis hiteles formában maradt fenn Allah Küldöttétől (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), miszerint azt mondta:

«مَنْ قَرَأَ آيَةَ الْكُرْسِيِّ فِي لَيْلَةٍ، لَمْ يَزَلْ عَلَيْهِ مِنَ اللَّهِ حَافِظٌ، وَلَا يَفْرُبُهُ شَيْطَانٌ حَتَّىٰ يُصْبِحَ».

"Aki recitálja az Āyatu-l-Kursī-t az éjjele során, arra folyamatosan egy, Allahtól származó, őrző és védelmező figyel; és a sátán nem közeledhet hozzá egészen reggelig."

Ide tartozik a következő recitálása:

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾

(Mondd: "Ő, Allah az Egyedüli, az Egyetlen" (Qul huwa-Llāhu Aḥad.) 1

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾

(Mondd: "A hajnal (a pirkadat) Uránál keresek menedéket." (Qul a'ūdhu bi Rabbi-l falaq) 1

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾

(Mondd: "Az emberek Urához menekülök. (Qul a'ūdhu bi Rabbi-n nās.) 1 [Az Emberek:1; Q 114:1]. Minden kötelezően előírt ima után; és e három szúra háromszori recitálása a nap elején a hajnali ima után; és az éjszaka elején a maghrib (a naplemente utáni) ima után.

Ide tartozik: a Baqara (A Tehén) című szúra két utolsó Versének elrecitálása az éjszaka elején; ezek pedig a Magasztos Szavai:

﴿ءَامَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾

(A Küldött hisz abban, ami leküldetett hozzá az Urától, és a hívők is hisznek abban. Mindegyikük hisz Allahban, az Angyalaiban, az Könyveiben, a Küldötteiben. Nem teszünk különbséget az Ő küldöttei között! Ők (a hívők) azt mondták: "Hallottuk és engedelmeskedünk! A Te bocsánatodat (kérjük) Urunk! Minden Hozzád tér majd meg) 285 Egészen a szúra végéig.

Mivel hitelesen bizonyított, hogy a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta:

«مَنْ قَرَأَ الْآيَتَيْنِ مِنْ آخِرِ سُورَةِ الْبَقَرَةِ فِي لَيْلَةٍ كَفَّتَاهُ».

"Aki recitálja a két Áját a Baqara (A Tehén) című szúra végéről az éjjele során; az a kettő elégséges a számára." Ennek tartalmi lényege, ám Allah a dolgok legjobb Tudója: elégséges a számára minden rosszal szemben; és ehhez kapcsolódik a gyakori ta^cawwud (Allahhoz menekülés, Allah oltalmának és védelmének kérése) a (Kalimātu-Llāhi-t-tāmmāt min šarri mā khalaqa - Allah tökéletes és teljes Szavai révén annakrossza elől, amit teremtet) fohással, éjjel és nappal; az épület bármely helységében, a sivatagban, a levegőben és a tengeren; a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) szavai alapján:

«مَنْ نَزَلَ مَنْزِلًا فَقَالَ: أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ، لَمْ يَضُرَّهُ شَيْءٌ حَتَّى يَرْتَحِلَ مِنْ مَنْزِلِهِ ذَلِكَ».

"Ha valaki megszáll egy helyen, és azt mondja: "Allah tökéletes Szavaiban keresek menedéket annak gonoszsága elől, amit teremtett", akkor semmi sem árthat neki, amíg el nem utazik arról a helyről".

Ide tartozik még az is, hogy a muszlim ember elmondja a nappal elején és az éjszaka elején háromszor:

«بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ، وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ».

"Allah Nevében, Akinek a nevével nem árthat semmi sem a Földön sem az égben, és Ő a Mindent Halló és a Mindent Tudó."

Allah Küldöttének (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) bátorításának hitelessége miatt; továbbá ez a minden rossztól és ártalmastól való mentesség és védelem eszköze.

Másodszor: azon dolgok, amelyek által a varázslás gyógyítható és kezelhető, miután már bekövetkezett; és ez többféle módozattal is lehetséges:

Az első: a gyakori alázatos könyörgés a Magasztos Allahhoz, és Tőle kérve, hogy hárítsa el a kárt, és szüntesse meg a csapást.

Másodszor: erőfeszítéseket tenni a varázslat helyének megismerésére, akár a földön, a hegyen vagy bárhol máshol van is; ha pedig megismerték,

kiszakítják és megsemmisítik, így megszűnik a varázslat hatása. Ez a varázslat kezelésének egyik leghasznosabb módja.

Harmadszor: a ruqya (ráolvasás; Korán-Versek által) a vallásjogilag engedélyezett Allahra való megemlékezésekkel és al-awrád-dal (vallásos szövegekkel); ezek sokfélék; ezek közül:

Amit hiteles formában továbbítottak Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) mondásából:

«اللَّهُمَّ رَبَّ النَّاسِ، أَذْهِبِ الْبَاسَ، وَاشْفِ أَنْتَ الشَّافِي، لَا شِفَاءَ إِلَّا بِشِفَاؤِكَ، شِفَاءً لَا يُغَادِرُ سَقَمًا».

"Ó, Uram, Allah! Az emberek Ura! Távolítsd el ezt a csapást (betegséget)! És gyógyíts! Te vagy a Gyógyító! Nincs gyógyulás csupán a Te gyógyításod által, amely egyetlen betegséget sem hagy hátra maga után (kezeletlenül)." Ezt háromszor mondja el;

továbbá, ide tartozik az a ruqya is (gyógyításnak szánt fohászok), amellyel Gábriel is gyógyította a Prófétát (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget); ezek pedig az ő szavai:

«بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ، مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يُؤْذِيكَ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ نَفْسٍ أَوْ عَيْنٍ حَاسِدٍ، اللَّهُ يَشْفِيكَ، بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ».

"Allah Nevében! Gyógyító fohászt mondok érted, (amely megtisztít) minden olyan rosszától,

ami bánt téged, és minden ártó lélek rosszától és irigykedő szem rosszától. Allah meggyógyít téged! Allah Nevében mondok fohászt érted!" Ajánlott ezt háromszor megismételni.

Ezek közül — és ez egy hasznos gyógymód azon férfi számára, aki nem tud házaseletet élni —: hogy vesz hét zöld szidr-levelet, kővel vagy valami hasonlóval összemorzsolja azokat, egy edénybe helyezi, és vizet önt rá, annyit, amennyi elegendő ahhoz, hogy megtisztálkodjon benne; és recitálja felette:

A Trón Verset, és

﴿قُلْ يٰٓاَيُّهَا الْكٰفِرُوْنَ﴾

(Mondd: "Ó, ti hitetlenek!" Qul yā ayyuhā-l-kāfirūn) 1 [A Hitetlenek:1; Q 109:1], és

﴿قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ﴾

(Mondd. "Ő, Allah az Egyedüli, az Egyetlen.) 1 [Az Őszinte Hit:1; Q 112:1], és

﴿قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾

(Mondd: "A hajnal (a pirkadat) Uránál keresek menedéket) 1 [A Reggel (Hajnalhasadás):1; Q 113:1], és

﴿قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾

(Mondd: "Az emberek Urához menekülök") 1 [Az Emberek:1; Q 114:1].

És a varázslással kapcsolatos verseket, amelyek a Magaslatok című szúrában találhatók; a Magasztos Szavai:

﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿١١٧﴾ فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٨﴾ فَغُلِبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَغِيرِينَ ﴿١١٩﴾﴾

(Sugalltuk Mózesnek: "Dobd el a botodat!" És íme az már el is nyeli azt, amit ők hazug módon varázsolnak 117

És az igazság történt meg. És kárba veszett az, amit ők tettek 118

És legyőzettek ott és megalázottan tértek vissza) 119 [A Magaslatok: 117-119; Q 7:117-119].

És a Yúnusz című szúrá-ban található Áják, amelyek a Magasztos Szavai:

﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَتُنَبِّئُنِي بِكُلِّ سَحِيرٍ عَلِيمٍ ﴿٧٩﴾ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُم مُّوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُّلْقُونَ ﴿٨٠﴾ فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ مُوسَىٰ مَا جِئْتُمْ بِهِ السَّحَرُ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨١﴾ وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ﴿٨٢﴾﴾

(És mondta a Fáraó: "Hozzátok elém az összes hozzáértő varázslót! 79

Miután a varázslók megérkeztek, Mózes azt mondta nekik: "Dobjátok el, amit eldobandók vagytok!" 80

Miután eldobták, Mózes mondta: "Amit ti bemutattok az varázslat! Allah semmivé fogja tenni

azt. Bizony Allah nem gyarapítja azokat, akik romlást terjesztenek" 81

"És Allah az Ő szavai által megvalósítja az Igazságot, még ha ez nem is tetszik a vétkeseknek.") 82 [Yūnus: 79-82; Q 10:79-82].

És a Versek a Tā'-Hā' című sūra-ban:

﴿قَالُوا يَمُوسَىٰ إِنَّمَا أَنْ تُلْقِيَ وَإِنَّمَا أَنْ نَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَىٰ﴾ ٦٥ ﴿قَالَ بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا جَبَالُهُمْ وَعَصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَىٰ﴾ ٦٦ ﴿فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَىٰ﴾ ٦٧ ﴿قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَىٰ﴾ ٦٨ ﴿وَأَلْقَىٰ مَا فِي يَمِينِكَ تَلَقَّفَ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدٌ سَاحِرٌ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَىٰ﴾ ٦٩

(Mondták: "Ó, Mózes! Vagy te dobsz, vagy mi leszünk azok, akik először dobnak" 65

Mondta: "Dobjatok ti!" És íme a varázslatuk révén úgy tűnt neki, hogy a köteleik és a botjaik tovakúsznak. 66

Mózes) félelmet érzett a lelkében. 67

Mondtuk (Allah a Magasztos): "Ne félj! Te leszel a felülkerekedő." 68

"Dobd el azt, ami a jobbodban van! El fogja nyelni azt, amit ők mesterkedtek. Az, ami ők mesterkedtek az csupán a varázsló fondorlata. A varázsló nem boldogul, bárhol jöjjön is elő.") 69 [Tā' Hā': 65-69; Q 20:65-69].

Miután ezeket ráolvasta a vízre, három kortyot iszik belőle, és a maradékkal megmosakszik; így elmúlik a betegség - ha Allah is úgy akarja. Ha a

szükség úgy hozza, kétszer vagy többször is felhasználhatja, ebben semmi kifogásolandó nincs; teheti ezt egészen addig amíg a betegség el nem múlik.

Ezek a fohászok, a ráolvasások és a módszerek a legkiemelkedőbb módjai a varázslás és más ehhez hasonló gyakorlatok rosszja ellen történő védekezésnek; ezek szintén a legkiválóbb fegyverek a varázslás megszüntetésére, miután már annak rossz hatása bekövetkezett – ez azokra vonatkozik, akik őszintén, hittel eltelve megtartják azokat, minden bizalmukat Allahba helyezik, Reá támaszkodnak és szívük megnyílik azon tartalmak számára, amelyre utalnak.

Ennyi, amit röviden összegyűjtöttünk azon dolgok magyarázatával kapcsolatban, amelyek által védekezni lehet a varázslattal szemben és amelyekkel gyógyítani és kezelni lehet; és Allah az aki lehetőséget ad a sikerre és az Isteni támogatásra.

Itt egy fontos kérdés merül fel: a varázslók által használt gyógymód, ami a dzsinnekhez való közeledés, áldozat bemutatásával vagy más efféle társításokkal - ez egyértelműen tilos hiszen ez a sátán tette közül való, sőt ez a Nagyobb Társítás része. Ehhez hasonlóan tilos a gyógyítása és kezelése úgy, hogy jósokat és látnokokat vagy sarlatánokat kérdezzünk meg, és azt használni fel,

amit azok mondanak; hiszen ők nem hisznek, és ők hazugok és gonosz bűnösök, akik maguknak követelik a láthatatlan tudását és az embereket így megtévesztik. A Küldött (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) óva intett attól, hogy ezekhez menjen is el valaki és tőlük kérdezzen, kérjen valamit is, és megtiltotta azt, hogy az ember higgyen nekik és igaznak tartsa őket, ahogyan ennek magyarázata a korábbiakban már elhangzott, az értekezés elején. Kötelesek vagyunk óvakodni ettől. Hiteles formában maradt fenn Allah Küldöttétől (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), miszerint megkérdezték a nušra (nusrá)-ról (bűbáj, varázslat); és ő azt mondta:

«هِيَ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ».

„Az a sátán műve.” Imām Aḥmad és Abū Dāwūd jegyezték le; jó láncolattal.

A nusra: a varázslat feloldása a varázslattal sújtott személyről; és amire ő (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) utalt ezen szavaival: a nusra, amit a Tudatlanság korának (Iszlám előtti idők) emberei használtak, ez pedig: megkérni a varázslót, hogy oldja fel (vegye le a személyről) a varázslatot; vagy egy ahhoz hasonló varázslattal megszüntetni, megkérve erre egy másik varázslót, hogy az végezze el.

Annak feloldozása (megszüntetése) a

törvényileg engedélyezett ruqya által és a Vallás által előírt Allah oltalmát és segítségét kérő fohászok, valamint a megengedett gyógyszerek által megengedett- ezekben semmi kifogásolandó nincs; ahogy ez már az előbbieken elhangzott, Ezt kifejezetten kimondta a tudós Ibn al-Qayyim, és ʿAbdu-r-Raḥmān bin Ḥasan sejk az al-Faṭḩu-l-Maġīd-ban - Allah könyörülete mindkettőjükön - illetve a tudósok közül még többen is írtak ezzel kapcsolatban.

És Allah az Akit kérünk, hogy Isteni Segítséget és sikert adjon a muszlimoknak a jólétre, mentesítve őket minden rossztól és arra is, hogy megőrzi számukra a Vallásukat, és vallási jártassággal gondoskodik róluk abban és védelmet és biztonságot ad nekik minden olyannal szemben, ami ellenkezik az Ő Vallásával.

És Allah áldja meg és adjon örök üdvösséget az Ő szolgájának és Küldöttének, Muḥammad-nak, háznépének és társainak.

Tizedik Értekezés: Figyelmeztetés a sírok fölé mecsetek építésével szemben

Allah Nevében, és hála és köszönet Allahnak, és áldás és békesség Allah Küldöttére.

A továbbiakban: Tudomást szereztem arról, ami az Iszlám Tudományok Szövetsége folyóiratának harmadik számában, „A muszlimok hírei e hónapban” rovatban megjelent: miszerint a Jordániai Hásimita Királyságban működő Iszlám Tudományok Szövetsége mecset felépítését tervezi a nemrégiben ar-Rahíb faluban felfedezett barlang fölé; ez az a barlang, amelyről azt mondják, hogy benne aludtak A Barlang lakói, akikről a nemes Korán említést tesz. Vége.

Tekintettel arra a kötelességre, hogy Allahért és az Ő szolgálóiért őszinte tanáccsal éljünk, úgy láttam helyesnek, hogy ugyanabban a folyóiratban szót intézzek a Jordán Hásimita Királyságban működő Iszlám Tudományok Szövetségéhez; tartalma: tanács a Szövetségnek azon szándékának végrehajtásáról, hogy mecsetet emeljen a nevezett barlang fölé; és mindez csak azért, mert a próféták és a kegyes istenfélők sírjai fölé, illetve az általuk hátrahagyott emlékhelyekre mecsetek emelése azok közé a dolgok közé tartozik, amelyeket a tökéletes Iszlám Vallás törvénykezése megtiltott és

amelyek felől óva intett, és átkot mondott arra, aki ezt cselekszi; mivel mindez a társítás eszközei közé tartozik, valamint a próféták és a kegyes istenfélők tekintetében tanúsított túlzáshoz vezet. A valóság tanúbizonyságot tesz amellett, hogy igaz mindaz, amivel a Vallás törvénykezése előírt; és bizonyíték arra, hogy mindez Allah-tól – Dicsősége legyen a Magasztos – származik; továbbá ragyogó bizonyíték és megdönthetetlen érv Allah Küldöttének (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) igaz voltára mindabban, amit Allah-tól hozott és a Közösségnek közvetített. És mindaz, aki elmélyülten szemügyre veszi az Iszlám Világ állapotát és azt, hogy mennyi társítás és túlzás történt benne a síremlékek fölé emelt mecsetek, azok felmagasztalása, kiszőnyegezése és feldíszítése, valamint számukra gondnokok kijelölése miatt, bizonyossággal felismeri, hogy mindezek a társítás eszközei közé tartoznak; és hogy az Iszlám törvénykezés szépségei közé tartozik ezek tiltása és az azok felépítésétől való óva intés.

És e tárgyban az is szerepel, amit a két fő tekintély, a két sejk al-Bukhári és Muszlim (Allah legyen irgalmas velük) feljegyeztek, ^{‘Ā’īša}-tól (Allah legyen elégedett vele), aki mondta: Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta:

«لَعَنَ اللَّهُ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى، اتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ، قَالَتْ عَائِشَةُ: يُحَدِّثُ مَا صَنَعُوا، قَالَتْ: وَلَوْلَا ذَلِكَ لَأَبْرَزَ قَبْرُهُ، غَيْرَ أَنَّهُ خُشِيَ أَنْ يُتَّخَذَ مَسْجِدًا».

"Allah átkozza meg a zsidókat és a keresztényeket; ők a prófétáik sírjait imahellyé tették." 'Á'isha (Allah legyen elégedett vele) mondta: ezzel óva intette (a muszlimokat) attól, amit azok tettek. Azt is mondta: ezen szavai nélkül a sírja látható lett volna; attól azonban félni kellett, hogy imahellyé (mecsetté) teszik azt." Szintén a két Şahīḥ-ban (Szahíh) olvasható, hogy Umm Szalama és Umm Ḥabība (Allah legyen elégedett velük) megemlítették Allah Küldöttének (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) egy templomot, amelyet al-Ḥabaša földjén láttak, és elmondták továbbá, hogy milyen képek voltak benne. Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) erre azt mondta:

«أُولَئِكَ إِذَا مَاتَ فِيهِمُ الرَّجُلُ الصَّالِحُ؛ بَنَوْا عَلَى قَبْرِهِ مَسْجِدًا، وَصَوَّرُوا فِيهِ تِلْكَ الصُّوْرَ، أُولَئِكَ شِرَارُ الْخَلْقِ عِنْدَ اللَّهِ».

"Azok, midőn közülük meghal egy kegyes férfi, a sírjára imahelyet építenek, és abban elkészítik az említett képeket. Ők a legrosszabb teremtmények Allah-nál."

És a Szahíh Muszlim-ban található lejegyzésben, Dzsundub bin 'Abdullāh-tól (Allah legyen elégedett vele), aki mondta: Hallottam Allah Küldöttét (Allah

áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), a halála előtt öt nappal, amint azt mondja:

«إِنِّي أَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ أَنْ يَكُونَ لِي مِنْكُمْ خَلِيلٌ، فَإِنَّ اللَّهَ قَدْ اتَّخَذَنِي خَلِيلًا، كَمَا اتَّخَذَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا، وَلَوْ كُنْتُ مُتَّخِذًا مِنْ أُمَّتِي خَلِيلًا، لَا تَتَّخِذُتُ أَبَا بَكْرٍ خَلِيلًا، أَلَا وَإِنَّ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ كَانُوا يَتَّخِذُونَ قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ وَصَالِحِيهِمْ مَسَاجِدَ، أَلَا فَلَا تَتَّخِذُوا الْقُبُورَ مَسَاجِدَ، فَإِنِّي أَنُهَاكُمُ عَنْ ذَلِكَ».

"Felmentve állok Allah előtt, hogy bárkit közületek bizalmas barátanak vegyek (khalíl), mert a Magasztos Allah engem ugyanúgy Khalíl-nak vett, mint ahogyan Ábrahámot. Ha Khalíl-nak választottam volna valakit a Népemből, akkor Abū Bakr-ot vettem volna annak. Vigyázzatok! Azok (a népek), akik előttetek voltak, prófétáik és erényes emberek sírjait tették maguknak imahelyül. Vigyázzatok! Ne tegyétek a sírokat imahellyé. Én bizony megtiltom számotokra, hogy ezt tegyétek." És ezzel a témakörrel kapcsolatos hagyományok nagy számban olvashatók.

A muszlim tudósok imámjai a négy jogi iskola mindegyikéből, valamint mások is egyértelműen kimondták a tilalmat az imahelyek sírok fölé építésével szemben, és ettől nyomatékosan óvtak; a Küldött (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) Szunnáját követve, és jó szándékú intéssel az Iszlám közössége felé, hogy az ne essen abba, amibe a zsidók és a keresztények túlzói estek,

és aminek megfelelői megtalálhatók e közösség tévelygői között is.

Kötelező a Jordániai Iszlám Tudományok Szövetsége számára, valamint a többi muszlim számára is: ragaszkodni a Szunnához, az imámok nyomdokain járni, és óvakodni mindattól, amitől a Magasztos Allah és az Ő Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) óva intettek; mert ebben rejlik Allah szolgáinak igaz úton járása, boldogsága és üdvössége ebben a világban és a Túlvilágon. És egyesek ebben a kérdésben a Magasztos Allahnak a Barlang lakóinak történetében elhangzott Szavára hivatkoztak:

﴿...قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِم مَّسْجِدًا﴾

(...És azok, akik döntő szóval bírtak közöttük mondták: "Építsünk fölējük egy imahelyet (leborulási helyet - mecset).") [A Barlang: 21; Q 18:21].

A válasz erre az, hogy azt mondjuk: a Magasztos Allah tudtul adta, hogy azon időben a vezetők és a hatalmat gyakorlók ezt a kijelentést tették; ám ez nem az irántuk tanúsított elégedettség és helybenhagyás kifejezéseként történt, hanem megrovás és elmarasztalás céljából, és azért, hogy elriasszon cselekedetüktől. Erre utal az is, hogy a Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget), akinek ez az Ája leküldetett, és aki

annak értelmezésében a legjártasabb volt, megtiltotta Népének, hogy mecseteket emeljenek a sírok fölé, óva intette őket ettől, és megátkozta, valamint elítélte mindazokat, akik ilyet tesznek.

Ha ez megengedett volna, a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) nem szigorított volna e tárgyban ilyen nagy szigorral, és nem vitte volna ezt odáig, hogy megátkozza azt, aki ilyet tesz; és tudatta, hogy az Allahnál, a Magasztosnál a legrosszabb teremtmények közül való. Mindez önmagában elegendő és meggyőző az igazság keresője számára. Ha fel is tételeznénk, hogy a sírok mecsetként kezelése megengedett volt az előttünk élők számára, nekünk nem volna megengedett ebben követni őket; mivel a mi Törvénykezelésünk eltörli az előtte volt törvénykezeléseket, és a mi Küldöttünk – Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget – a Küldöttek Pecsétje; az Ő Törvénykezelése teljes és az egész emberiségre kiterjed. Márpedig Ő megtiltotta a sírok mecsetként kezelését; így számunkra nem megengedett Vele szembeszegülni, hanem kötelességünk Őt követni, ragaszkodni ahhoz, amit elhozott, és elhagyni mindazt, ami ezzel ellentétes a régi törvénykezelésekben, továbbá azokat a szokásokat is, amelyeket a gyakorlók tetszetősnek vélnek. Mert Allah Törvényénél nincs tökéletesebb, és Allah Küldöttének (Allah áldja meg és adjon Neki örök

üdvösséget) útmutatásánál (hady) nincs jobb.

Allah az akitől kérjük, hogy adjon nekünk és minden muszlimnak Isteni Segítséget és sikert az Ő Vallásán való állhatatos kitartáshoz, és az Ő Küldöttének, Muḥammad-nak – Allah áldja meg és adjon örök üdvösséget – Törvényéhez való szilárd ragaszkodáshoz; a szavakban, és a tettekben, a külsőben és a belsőben, és minden egyéb ügyben is, mindaddig, amíg találkozunk Allahhal – Fenséges az Ő Magasztossága –; Bizony Ő Mindent Halló és Közellévő.

És Allah áldja meg és adjon örök üdvösséget az Ő szolgájának és Küldöttének, Muḥammad-nak, háznépének és társainak, és mindazoknak, akiket az ő útmutatása jóra való módon vezérel – egészen a Számonkérés Napjáig.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Tizenegyedik Értekezés: A halottak eltemetése a mecsetekben.

Allah nevében! Hála legyen Allahnak! És áldás és békesség Allah Küldöttére, az ő háznépére és azokra, akik az ő igaz és helyes útját követik. Ami pedig ezután következik:

Áttekintettem a »Khartúm« című újság 1415 A.H. év 4/17-én megjelent számát; és úgy találtam, hogy közzétettek benne egy közleményt Muhammad al-Haszan al-Idríszi úr eltemetéséről, apja mellett, saját mecsetükben, Umm Durmán városában... stb.

És mivel Allah előírta a muszlimok iránti őszinte tanácsadást és a rossz elutasításának kinyilvánítását, szükségesnek láttam felhívni a figyelmet arra, hogy a mecsetekben történő temetkezés tilos; sőt, ez a társításhoz vezető egyik eszköz, és a zsidók és a keresztények cselekedetei közül való, amelyek miatt Allah megfeddte őket, és megátkozta őket Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget); amint az a két Şahīḥ-ban (al-Bukhārī és Muszlim munkái) szerepel 'Á'iša (Allah legyen vele elégedett) közlésében, a Prófétától (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget), aki azt mondta:

«لَعَنَ اللَّهُ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى، اتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ».

"Allah átkozza meg a zsidókat és a keresztényeket; ők a prófétáik sírjait imahellyé tették." Muszlim közölte a Şahīḥ-jában, Ğundub ibn ʿAbd Allāh-tól (Allah legyen elégedett vele), miszerint a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta:

«أَلَا وَإِنَّ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ كَانُوا يَتَّخِذُونَ قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ وَصَالِحِيهِمْ مَسَاجِدَ، أَلَا فَلَا تَتَّخِذُوا الْقُبُورَ مَسَاجِدَ؛ فَإِنِّي أَنَهَاكُم عَنْ ذَلِكَ».

"Tudjátok meg, hogy akik előttetek voltak, prófétáik és kegyes istenfélő embereik sírjait mecsetté (leborulás helyévé) tették. Ezért hát ne tegyétek a sírokat mecsetté; mert én megtiltom nektek ezt." Az e témával foglalkozó hagyományok nagy számban olvashatók.

Kötelező a muszlimokra nézve mindenütt — kormányokra és népekre egyaránt —: hogy féljék Allahot, óvakodjanak mindattól, amit Ő megtiltott, és elhunytjaikat a mecseteken kívül temessék el; miként a Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) és Társai — Allah legyen elégedett velük — is a mecseteken kívül temették a halottakat; és így tettek az őket a helyes módon követők is.

Ami a Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) és két Társa, Abū Bakr és ʿUmar – Allah legyen elégedett velük – sírjának jelenlétét illeti az Ő (Allah áldja meg és adjon Neki örök

üdvösséget) mecsetében; ez nem szolgál érvül az elhunytak mecsetekben történő eltemetésére; mert ő (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) a házában lett eltemetve – ‘Á’isa (Allah legyen elégedett vele) házában –, majd két Társa is vele együtt lett eltemetve. Amikor pedig al-Valīd ibn ‘Abd al-Malik kibővítette a mecsetet, a lakhelyet is belefoglalta abba a hidzsra (a Kivonulás) első évszázadának végén; és ezt a tudósok helytelenítették. Ám ő úgy látta, hogy ez nem akadálya a bővítésnek, és hogy az ügy világos, nem félreérthető.

Ebből minden muszlim számára világossá válik, hogy: a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) és két Társa (Allah legyen elégedett velük kettejükkel) nem a mecsetben lettek eltemetve; és az a tény, hogy a bővítés miatt bekerültek oda, nem szolgál érvként a mecsetekben történő temetés megengedettségére, mert ők nincsenek a mecsetben, hanem a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) házában vannak. Továbbá al-Valīd cselekedete ebben a kérdésben nem szolgálhat senki számára hivatkozási alapul; a bizonyíték kizárólag a Koránban és a Szunnában van, valamint az Umma Elődeinek egyetértésében (Allah legyen elégedett velük) és tegyen minket az őket jóssággal követők közé.

Őszinte jó tanács és a vallásjogi kötelesség alóli mentesülés végett készült; kelt: A.H. 1415. 5. 14.

Bizony, Allah a Tőle származó segítő támogatás és irányítás Ura. És Allah áldja meg és adjon örök üdvösséget a mi Prófétánknak, Muḥammad-nak, családjának és Társainak, valamint mindazoknak, akik őket a legszebb módon követik.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

**Tizenkettedik Értekezés: Annak
kinyilvánítása és magyarázata, hogy
hitetlenség és tévelygés az a vélekedés,
miszerint bárkinek el lehet térni
Muḥammad - Allah áldja meg és adjon Neki
örök üdvösséget - törvénykezésétől.**

A teljes dicsőség csak Allahot illeti, a teremtmények Urát, és áldás, békesség a Próféták és a Küldöttek Pecsettjére, a mi Prófétánkra, Muhammad-ra, az ő háza népére és minden Társára.

Ami pedig ezek után következik (ammā ba^cdu): Átolvastam az Aš-Šarq al-Awsaṭ napilap 5824. számában (5/6/1415 h.) megjelent cikket, amelyet az írt, aki magát így nevezte: ‘Abd al-Fattāḥ al-Ḥāyik; címe: (al-fahmu-l-khāṭi' – A téves felfogás).

Összefoglalásul: tagadja mindazt, ami az Iszlám vallásból szükségszerűen tudott a kinyilatkoztatott szöveg és az egyhangú közmegegyezés alapján; hogy Muḥammad Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) Küldetésének egésze az emberiség összességéhez szól. Azt is állítja, hogy aki nem követi Muḥammadot (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) és nem engedelmeskedik neki, hanem zsidóként vagy

keresztényként marad, az az igaz valláson volna; majd arcátlan merészséggel támad a Világok Urára — Magasztalt legyen Ő —, kétségbe vonva Bölcsességét a hitetlenek és az engedetlenek megbüntetésében, és mindezt pusztá hiábavalóságnak minősítve.

Elferdítette a vallási szövegeket, nem a helyükön kezelte azokat, és a saját szenvedélye diktálta módon értelmezte; elfordult a vallási bizonyítékoktól és azoktól az egyértelmű szövegektől, amelyek Muhammad (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) Küldetésének egyetemességére, továbbá arra mutatnak, hogy hitetlen az, aki hallott róla és mégsem követi, valamint arra is, hogy Allah az Iszlámon kívül más vallást nem fogad el; és mindezekén túl az ezekhez hasonló, világos szövegektől is elfordult – hogy szavai megtévesszék a tudatlanokat. Az, amit tett, nyílt, egyértelmű hitetlenség, és az Iszlámból való hitehagyás, és Allahnak, valamint az Ő Küldöttének - Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget - a meghazudtolása; ahogyan ezt tudja mindaz, aki a tudás és a hit népéhez tartozik és elolvasta e cikket.

A muszlimok vezetőjének kötelessége: őt a Bíróság elé utalni; bűnbánatra való felszólítása céljából, és ítéletet hozni felette aszerint, amit a tiszta Vallásjogi Törvény megkövetel.

A Magasztos és Fenséges Allah egyértelművé

tette Muḥammad (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) Küldetésének egyetemességét, valamint azt, hogy kötelező őt követni mind az embereknek, mind a dzsinneknek. Ezt a muszlimok közül az is tudja, akinek csak a legcsekélyebb tudása van.

A Magasságos Allah mondja:

﴿قُلْ يَتَّيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ
بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ (١٥٨)

"Mondd (Muḥammad- Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget): „Ó, emberek! Én bizony Allah Küldötte vagyok hozzátok, mindenkihez közületek, Allah-é, Akié az egek és a föld birodalma. Nincs más isten csak Ő! Ő kelt életre és Ő küld a halálba. Higgyetek

Allah-ban és a Küldöttében, az írástudatlan Prófétában - ő hisz Allah-ban és az

Ő Szavaiban - és kövessétek őt! Talán az Igaz Útra vezéreltetek.” [A Magaslatok:158; Q 7:158]. És a Magasztos azt is mondja:

﴿...وَأَوْحَىٰ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ لِأُنذِرْكُمْ بِهِ ۖ وَمَنْ بَلَغَ...﴾

(... És sugalltatott nekem ez a Korán, hogy intselek benneteket általa és azt, akihez eljut...) [A Lábasszágok: 19; Q 6:19]. És a Magasztos azt is

mondja:

﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾

(Mondd: "Ha szeretitek Allahot, akkor kövessetek engem. Akkor Allah is szeretni fog benneteket, és megbocsátja bűneiteket. Allah bizony Felettből Megbocsátó, Irgalmas.3 [Imrán Családja (Āl 'Imrān):31; Q 3:31]. És a Magasztos azt is mondja:

﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾

(Aki az Iszlám helyet más vallás után vágyakozik, attól az nem fogadtatik el, és a Túlvilágon az bizony a kárhozottak közé fog tartozni.) [Imrán Családja, Nemzetsége (Āl 'Imrān) 85; Q 3:85]. És a Magasztos azt is mondja:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا...﴾

(Az emberiség egészéhez küldtünk el Téged, hogy az örömhír hozója és intő légy!...) [Saba':28; Q 34:28]. És a Magasztos azt is mondja:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾

(Téged csupán a világok iránti könyörületből bízunk meg a küldetéssel.) [A Próféták: 107; Q 21:107]. És a Magasztos azt is mondja:

﴿...وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ ءَأَسْلَمْتُمْ فَإِنْ أَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ﴾

(... És mondd azoknak, akiknek az Írás adatott, és az írást nem ismerőknek!: "Alávetitek-e magatokat Allahnak?" Ha alávetik magukat, akkor az igaz úton vezéreltetnek. Ám ha elfordulnak, akkor a te feladatod csupán az üzenet átadása és továbbítása. Allah tudással bír az Ő szolgálai felől.) [Imrán Családja, Nemzetsége (Āl ʿImrān): 20; Q 3:20]. És mondja a Magasztos:

﴿تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا﴾

(Áldott az, Aki lebocsátotta a Furqān-t az Ő szolgájára, hogy a világok intője legyen.) 1 [Al-Furqān: 1; Q 25:1].

Al-Buhārī és Muszlim közölték a Şahīḥ-jaikban, Ġābir-tól (Allah legyen elégedett vele), miszerint a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) mondta:

«أُعْطِيتُ خَمْسًا لَمْ يُعْطَهُنَّ أَحَدٌ قَبْلِي: نُصِرْتُ بِالرُّعْبِ مَسِيرَةَ شَهْرٍ، وَجُعِلَتْ لِي الْأَرْضُ مَسْجِدًا وَطَهُورًا، فَأَيُّمَا رَجُلٍ مِنْ أُمَّتِي أَدْرَكْتُهُ الصَّلَاةَ، فَلْيُصَلِّ، وَأُحِلَّتْ لِي الْمَعَانِمُ، وَلَمْ تُحَلِّ لِأَحَدٍ قَبْلِي، وَأُعْطِيتُ الشَّفَاعَةَ، وَكَانَ النَّبِيُّ يُبْعَثُ إِلَى قَوْمِهِ خَاصَّةً، وَبُيْعَتْ إِلَى النَّاسِ عَامَّةً».

"Öt olyan dolgot kaptam, amit előttem még senki más nem kapott meg: Segítségül kaptam az ellenség félemlítését, egy hónap járóföldnyi

távolságra az érkezésem előtt. A föld mecsetté tétetett a számomra és rituálisan tisztává (ṭahūr), így bárkit, akit az én Közösségemből elér az ima ideje – legyen bárhol is –, az imádkozzon. A hadzsákmány törvényessé tétetett a számomra, ami előttem senkinek sem engedtetett meg. Megkaptam a Közbenjárás lehetőségét. Előttem minden próféta csak a saját népéhez lett küldve, én pedig az egész emberiséghez.”

Ez egy világos, egyértelmű kijelentés a mi Prófétánk, Muhammad (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) Küldetésének univerzális egyetemességéről és teljességéről – az egész emberiség számára (küldetett el) –, valamint arról, hogy ez eltörölte az összes (korábbi) törvényt; és hogy aki nem követi Muhammad-ot (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) és nem engedelmeskedik neki – az hitetlen, engedetlen, és kiérdemli Allah büntetését. Ahogyan a Magasztos Allah mondja:

﴿...وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنْ الْأَحْزَابِ فَأَلْتَارُ مَوْعِدُهُ...﴾

(... az pedig, aki megtagadja azt (Koránt) a pártok közül annak a Tűz a megígért helye...) [Húd: 17; Q 11:17]. És a Magasztos azt is mondja:

﴿...فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ

أَلِيمٌ﴾

(... Óvakodjanak azok, akik ellenszegülnek az Ő parancsának, nehogy valamiféle megpróbáltatás érje el őket, vagy fájdalmas büntetés ne sújtsa őket.) [A Világosság (vagy: A Fény):63; Q 24:63]. És a Magasztos azt is mondja:

﴿وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ﴾^(١٤)

(Aki pedig engedetlenül szembefordul Allah-hal és az Ő Küldöttével és áthágja az Ő vallási határait (törvényeit), azt a Tűzbe lépteti be. Örökkön abban fog időzni. Megalázó büntetés jár majdan neki.) [A Nők:14; Q 4:14]. És a Magasztos azt is mondja:

﴿...وَمَنْ يَتَّبِدَلِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾

(... Aki a hitet hitetlenségre cseréli fel, az bizony eltévelyedett az Egyenes Úttól.) [A Tehén: 108; Q 2:108]. E kérdéskörben nagyon sok Ája található és olvasható.

A Magasztos Allah összekapcsolta a Küldöttnek (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) való engedelmességet a Neki való engedelmességgel, és egyértelművé tette, hogy aki az Iszlámon kívül más vallást fogad el, az kárvallott; nem fogadtatik el tőle sem jóvátétel, sem megváltó váltság. A Magasztos azt mondja:

﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ

(Aki az Iszlám helyett más vallás után vágyakozik, az attól nem fogadtatik el. És az a Túlvilágon bizony a kárvallottak közé fog tartozni.) [Imrán Családja, Nemzetsége (Āl ‘Imrān):85; Q 3:85]. És a Magasztos azt is mondja:

﴿مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ...﴾

(Aki engedelmeskedik a Küldöttnek az Allah-nak engedelmeskedik...) [A Nők:80; Q 4:80]. És a Magasztos azt is mondja:

﴿قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا...﴾

(Mondd: "Engedelmeskedjete Allah-nak és engedelmeskedjete a Küldöttnek!" Ha pedig elfordulnak, akkor őt csak az terheli, amivel megbízott, és titeket az, amivel megbízattatok. És ha engedelmeskedtek neki, az igaz és helyes úton jártok.) [A Világosság (vagy: A Fény):54; Q 24:54]. És a Magasztos azt is mondja:

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ﴿٦﴾﴾

(Mert bizony, akik hitetlenek a Könyv népe és a társítók közül, azok a Pokol tüzében fognak égni, örök időken át. Ők a legrosszabb teremtmények.) [A Világos Bizonyíték:6; Q 98:6].

Muszlim jegyezte le a Şahîh (Hiteles) című hagyománygyűjteményében, miszerint: Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta:

«وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ؛ لَا يَسْمَعُ فِي أَحَدٍ مِنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ، يَهُودِيٍّ وَلَا نَصْرَانِيٍّ، ثُمَّ يَمُوتُ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ؛ إِلَّا كَانَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ».

"Arra esküszöm, Akinek a Kezében a lelkem van: senki bármelyik népből, legyen zsidó vagy keresztény, ha hall rólam, majd úgy hal meg, hogy nem hisz abban, amivel elküldtek engem, az bizony a Tűz népéhez fog tartozni."

A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) cselekedeteivel és szavaival egyértelművé tette azok vallásának érvénytelenségét, akik nem léptek be az Iszlám Vallásába; hiszen harcolt a zsidókkal és a keresztényekkel, miként a hitetlenek más csoportjaival is, és azoktól közülük, akik azt megfizették, beszédte a dzsizját (a fejadót); hogy ne akadályozzák az Iszlám üzenetének eljutását a többiekhez, és hogy aki közülük akarja, félelem nélkül beléphessen az Iszlámba, anélkül, hogy népe visszatartaná, megakadályozná vagy megölné.

Ezt al-Bukhári és Muszlim is közölték: Abu Hurayra-tól (Allah legyen elégedett vele), aki mondta: Miközben a mecsetben voltunk, kijött Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon Neki örök

üdvösséget) és azt mondta:

«انْطَلِقُوا إِلَى يَهُودَ، فَخَرَجْنَا مَعَهُ حَتَّى جِئْنَا بَيْتَ الْمِدْرَاسِ، فَقَامَ النَّبِيُّ ﷺ، فَتَدَاهُمْ فَقَالَ: يَا مَعْشَرَ يَهُودَ، أَسْلِمُوا تَسْلَمُوا، فَقَالُوا: قَدْ بَلَغْتَ يَا أَبَا الْقَاسِمِ، فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: ذَلِكَ أُرِيدُ، أَسْلِمُوا تَسْلَمُوا، فَقَالُوا: قَدْ بَلَغْتَ يَا أَبَا الْقَاسِمِ، فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: ذَلِكَ أُرِيدُ، ثُمَّ قَالَهَا الثَّالِثَةَ...».

"Induljatok a zsidókhoz! Így hát kimentünk vele, mígnem megérkeztünk a tanházukhoz. A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) felállt, és megszólította őket, majd így szólt: Ó, zsidók közössége! Térjetek be az Iszlámba, és megmenekültök! Ők azt felelték: Bizony eljuttattad (az üzenetet), ó Abū-l-Qāsim (Abu al-Kászim). Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) erre azt mondta nekik: Éppen ezt akarom. Térjetek be az Iszlámba, és megmenekültök! Ők azt felelték: Bizony eljuttattad (az üzenetet), ó Abú al-Kászim. Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) ismét ezt mondta nekik: Éppen ezt akarom. Majd harmadszor is elmondta..." A hagyomány.

A lényeg: hogy a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) felkereste a zsidókat az ő tanházukban, az Iszlámra hívta és szólította őket, és ezt mondta nekik: „Fogadjátok el az Iszlámot, és biztonságban lesztek.” Ezt többször is megismételte nekik.

Ugyanígy: elküldte levelét Hérakleiosznak, az Iszlámra szólította fel őt, és tudtára adta, hogy ha visszautasítja, akkor őt terheli mindazoknak a bűne, akik az ő visszautasítása miatt tartózkodnak az Iszlámba történő belépéstől. Ugyanis al-Bukhárí és Muszlim a két Szahíh művükben közlik, hogy Hérakleiosz előhozatta Allah Küldöttének - Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget - levelét, és felolvasta; és abban ez állt:

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، مِنْ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ إِلَى هِرَقْلَ عَظِيمِ الرُّومِ، سَلَامٌ عَلَى
مَنِ اتَّبَعَ الْهُدَى، أَمَّا بَعْدُ: فَإِنِّي أَدْعُوكَ بِدَعَايَةِ الْإِسْلَامِ، أَسْلِمَ تَسْلَمَ، وَأَسْلِمَ يُؤْتِكَ
اللَّهُ أَجْرَكَ مَرَّتَيْنِ، فَإِنْ تَوَلَّيْتَ، فَإِنَّ عَلَيْكَ إِثْمَ الْأَرِيسِيِّينَ وَ

"Allah, a Könyörületes, az Irgalmas nevében. Muḥammadtól, Allah Küldöttétől, Herakleiosznak, a rómaiak (vagy: bizánciak) nagyjának. Béke annak, aki követi az Útmutatást. A továbbiakban: Az Iszlám hívásával hívlak téged: Fogadd el az iszlámot, és békében leszel; fogadd el az iszlámot, és Allah kétszeres jutalmat ad neked. De ha elfordulsz, akkor rajtad lesz az al-arīsīyyūn (arisziak) bűne."

﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا
نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا
بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٦٦﴾﴾

(Ó, Könyv Népe! Jöjjetek (és egyezzünk meg) köztünk és köztetek egyenes és igazságos szóra:

Arra, hogy nem imádunk mást csak Allah-ot! (És arra, hogy) Nem állítunk Mellé társakat. (És arra, hogy) Egyikünk sem választja a másikat urának Allah helyett! Ám, ha elfordulnak, akkor mondjátok: Tanúsítsátok, hogy mi muszlimok vagyunk.) [Imrán Családja, Nemzetsége (Āl ʿImrān): 64; Q 3:64].

Majd amikor elfordultak és megtagadták az Iszlámba történő belépést; a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) és társai (Allah legyen elégedett velük) harcoltak velük, és kivetették rájuk a fejadót.

És tévelygésük megerősítésére, valamint annak megállapítására, hogy egy hamis és érvénytelen valláson vannak, miután azt a Muḥammad (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) által hozott Vallás eltörölte; Allah megparancsolta a muszlimnak, hogy minden nap, minden imában és minden rak^ca-ban kérje a Magasztos Allah-tól, hogy vezérelje őt az Egyenes, helyes és Allahnál elfogadott Útra; ez pedig: az Iszlám. És hogy elkerültesse vele azoknak az útját, akikre Allah haragja szállt; ők: a zsidók és hozzájuk hasonlóak, akik tudják, hogy hamisságon vannak, és makacsul ragaszkodnak hozzá, és óvja meg őt a tévelygők útjától – azoktól, akik tudás nélkül gyakorolják az istenszolgálatot, és azt állítják, hogy az igaz Úton járnak, holott a tévelygés útján vannak. Ők pedig: a keresztények, valamint azok, akik hozzájuk

hasonlók a többi nemzet közül, akik tévelygésben és tudatlanságban gyakorolják az istenszolgálatot. És mindez azért van, hogy a muszlim ember teljes bizonyossággal tudja: minden, az Iszlámon kívüli vallás hamis; és hogy mindaz, aki Allahot nem az Iszlám szerint szolgálja, tévelygő; és aki ezt nem vallja meggyőződéssel, az nem a muszlimok közül való. E kérdéskörben nagyon sok bizonyíték található a Koránból és a prófétaik hagyományokból.

A cikk szerzőjének — ‘Abd al-Fattáh-nak — az a kötelessége, hogy sietve őszinte bűnbánatot gyakoroljon, és írjon egy cikket, amelyben kinyilvánítja bűnbánatát; és aki Allah-nak őszinte bűnbánatot mutat be, annak Allah elfogadja bűnbánatát; mivel Allah — Magasztalt legyen Ő — azt mondja:

﴿...وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾

(És forduljatok bűnbocsánat kéréssel Allahhoz, ó ti hívők mindannyian! Talán boldogultok! [A Világosság (A Fény): 31; Q 24:31]. És a Magasztos Szava:

﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ۖ يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا ۖ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ ۖ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝﴾

(És azok, akik nem fohászkodnak Allah helyett

más istenhez, és nem ölnek meg egyetlen lelket sem, amit Allah tilosnak nyilvánított, csak jogosan és nem paráználkodnak. Aki (viszont) ezeket megteszi, az büntetéssel (Athām) fog szembesülni. 68

(A Feltámadás Napján számára többszörösére nő a büntetés, és abban megalázottan örökké időzik) (69)

(Kivéve azokat, akik megbánást mutatnak és hisznek és kegyes cselekedeteket hajtanak végre. Ők azok, akiknek Allah a rossz tetteit jókra cseréli ki. Allah Megbocsátó és Megkönyörülő.) 70 [Al-Furqān: 68-70; Q 25:68-70]. Továbbá a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) szava alapján:

«الْإِسْلَامُ يَهْدِي مَا كَانَ قَبْلَهُ، وَالتَّوْبَةُ تَهْدِي مَا كَانَ قَبْلَهَا».

"Az Iszlám eltöröl és megszüntet mindent (rosszat), ami előtte volt, a bűnbánat is eltörli mindazt, ami előtte volt." A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt is mondta:

«التَّائِبُ مِنَ الذَّنْبِ كَمَنْ لَا ذَنْبَ لَهُ».

"Aki megbánta a bűnét, az olyan, mintha nem is lenne bűne."

E témakörben a Versek és a hagyományok nagy számban olvashatók.

Kérem a Magasztos Allahot, hogy mutassa meg nekünk az Igazságot a maga tiszta valóságában, és

adja nekünk, hogy követni tudjuk; és mutassa meg számunkra a hamisságot hamisságként, és adja nekünk, hogy azt elkerüljük; és juttasson el bennünket, és a szerzőt, °Abd al-Fattāḥ-ot, valamint minden muszlimot az őszinte bűnbánathoz; és óvjon meg mindannyiunkat a tévútra vivő megpróbáltatásoktól, a vágy követésétől és a sátánnak való engedelmességtől. Egyedül Ő tudja ezt megtenni, egyedül Ő képes erre!

És Allah áldja meg és adjon örök üdvösséget a mi Prófétánknak, Muḥammad-nak, háznépének és társainak, valamint mindazoknak, akik őket helyes és kegyes módon követik az Ítélet Napjáig.

Index

Első értekezés.....	2
A Hiteles Hitvallás és mindaz, ami azzal ellentétes.....	2
Az első Alapelv: Hit a Magasztos Allah-ban	6
A második Alapelv: Hit az Angyalokban.	23
A harmadik Alapelv: Hit a Könyvekben; és ez két dolgot is magában foglal:	24
A Negyedik Alap: Hit a Küldöttekben	27
Az ötödik Alapelv: Hit az Utolsó Napban.	28
A hatodik Alapelv: Hit az Isteni Elrendelésben.....	29
A hiteles hitvallással ellentétes hittételek.....	36
A második Értekezés: a Prófétától (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) való segítségkérés fohász révén és ennek vallásjogi megítélése	47
Harmadik Értekezés.....	68
A dzsinnekhez és az ördögökhöz irányuló foházkodás, valamint a nekik tett fogadalmak vallásjogi megítélése.	68
Negyedik Értekezés:	94
Az újítást és társítást tartalmazó fohászokkal való istenszolgálat, imádat vallásjogi megítélése	94
Ötödik Értekezés:.....	124
A Prófétai Születésnap és az egyéb születésnapok megünneplésének vallásjogi megítélése.....	124
Hatodik Értekezés:	138
Az Isrā' (Iszrá') és a Mi ^c rāğ (Mi ^c rádzs) Éjszakájának megünneplésének vallásjogi megítélése.....	138
Hetedik Értekezés:.....	147
A ŠaŠa ^c bān (Sa ^c ban) hónap középső éjszakája megünneplésének vallásjogi megítélése.....	147

Nyolcadik Értekezés:	165
Fontos figyelmeztetés az úgynevezett végrendelet hamis voltára, amelyet [tévesen] tulajdonítanak.....	165
Shaykh Ahmadnak, a Nemes Prófétai Mecset szolgájának	165
Kilencedik Értekezés: A varázslás és a jóslás vallásjogi megítélése és mindazé, ami ezekhez kapcsolódik.....	184
Tizedik Értekezés: Figyelmeztetés a sírok fölé mecsetek építésével szemben	204
Tizenegyedik Értekezés: A halottak eltemetése a mecsetekben.	211
Tizenkettedik Értekezés: Annak kinyilvánítása és magyarázata, hogy hitetlenség és tévelygés az a vélekedés, miszerint bárkinek el lehet térni Muḥammad - Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget - törvénykezésétől.....	215

رسالة الحرمين

Message of The Two Holy Mosques

Guidance content for the visitors of the Holy Mosque and
the Prophet's Mosque in languages.

